

5. ጉልበት ቢላላም በቃሉ ፀንቶ መቆም

"በእርጅናዬ ዘመን አትጣለኝ ጉልበቴንም ባለቀ ጊዜ አትተወኝ።" መዝ. 71:9

"እንቅፋት የሆነ-ብህን ታገላቸው። ያን ጊዜ አላቸው ብለህ ካስብከው ግማሽ ያህል ጥንካሬ እንደሌላቸው ትገነዘባለህ።"

ኖርማን ሺንሰንት ፒል

እ.ኤ.አ. በሁለት ሺ ዐሥሩ የቶክዮ ድህረ ገፅ ላይ የነበረው የዕሁፋ ዋና ርዕስ እንዲህ ይላል፡ "በእርጅና ሰገፉት የላቀ ጥንካሬ የሚሰጥ የርዕት ልብስ"። በውስጡ የገይል ሰጪው ልብስ በሽመገል ሰው ሳይሆን በአንድ የአትሌት አቋም ባለው ወጣት ተሰብሶ የሚያሳይ ምስል አለ። ከምስሉ ስር ያለው ዕሁፍ፡ ጠንካራው ልብስ ስልሳ ስድስት ፓውንድ (ወደ 27 ኪ.ግ አካባቢ) እንደሚመዝንና የመሸጫ ዋጋውም 1 ሚሊየን የጃፓን ዩን (12,000 ዶላር የሚገመት) አንደሆነ ይገልጻል። "በዚህ ዕድሜዬ ስልሳ ስድስት ፓውንድ ሶአንድ ሰዓት ያህል ቢበዛም ሶአንድ ቀን የምሸከምበትን ጥንካሬ ክየት ነው የማገኘው? እንደገና ደግሞ ይህን ሁሉ ወጪ ማን መሸፈን ይችላል?" ብዬ ራሴን ጠየቅኩ። ልብሱን በሌላ አገራት የመሸጥ ዕቅድ እንደሌለ ዕሁፉ ላይ ሳነብ አጭደ ያልኩት። በያንዳንዱ ቀን ጠዋት ጫማዬን በትግልም ቢሆን እያደረግኩ ባለኝ ነገር ተደስቼ አኖራለሁ!

ይህ ከብረት እና ከፕላስቲክ የተሰራ ሰውነትን የሚሸፍን ልብስ እንዴት ጥንካሬን ሊለጥ እንደሚችል ሰማወቅ ዕሁፉን በጥንቃቄ መመልከት ነበረብኝ። ሚስጥሩ በልብሱ ሳይሆን ድምፅን በመለየት ዘዴ ለትዕዛዞች ምላሽ የሚሰጡ ስምንት የኤሌክትሪክ ሞተሮች እና ጠቋሚዎች አካላችንንና ጡንቻዎቻችንን መወጠር ሳያስፈልግ መነሳት እና መታጠፍ ያስችሉታል። ምንም እንኳ ወደፊት በሥራ ላይ የሚውሰው ይህ ፈጠራ በአኛ መጋዘን ውስጥ ፈፅሞ ሲኖር የማይቻልበት ሁኔታ ቢኖርም ከፎርባው ያለው ሐሳብ ሰው ክራሱ በላይ ጥንካሬ እና ገይል እንደሚፈልግ ያሳያል።

አንድ የስልሳ አምስት ዓመት ሽማግሌ ልጄ ወደ አዲስ ቤት ሲገባ እየረዳው ነበር። ልጄ ሰንደኞቹ ስለሁኔታው ሲነገራቸው እንዲህ አለ፡ "አባቴና እኔ ፍሪጁን ወደ ኩሽና ለመውሰድ እየሞከርን ነበር። እኔ ትንሹን በእጅ የምትነዳዋን መኪና ለማምጣት ወደ ጋራጅ ሄድኩ። ስመለስ አባቴ ወለሉን አቋርጦ ፍሪጁን ወደ ኩሽና ወስዶታል - ፍፁም በሆነ ጥንካሬ ነበር። መጀመሪያ የተናገርኩት ወገኑን ወይም ጡንቻውን ሊጎዳ እንደሚችል ነበር። ከዚያ በዐይኑ ሊጠቅለኝ አየሁት። ባደረገው ነገር ኮርቷል፤ እኔም እንደኮራሁበት ልናገር ይገባኛል። የሽማግሌ ጥንካሬ ብዬ ማሰብ ጀመርኩ፤ እናም ፀጉሩ ከሸበተ ሁሌ በጠንካራነት ከሰለቀና ፍፁም ቁርጠኝነትን ከተላበለው ከዚህ ሰው ብዙ ልማር የምችለው ነገር አለ ብዬ ደመደምኩ።"

መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፡ "የጎበዛዝት ክብር ጉልበታቸው ናት፤ የሽማግሌዎችም ጌጥ ሽበት ናት" (ምሳሌ 20÷29)። ወጣቶች በዕድሜ የገፉ ሰዎች ሊኖራቸው ስለሚችል ጥንካሬና ጥበብ አብዛኛውን ጊዜ ምንም አይጠራጠሩም፤ እናም ሽማግሌዎች አንዳንድ ጊዜ የማስተዋላቸውን ጥግ ይሰጥታል። ገን ወጣት ሆኜ አባቴ የነበረውን ጥንካሬ አስታውሳለሁ። ገበሬ ነበር። ይሰራ የነበረው በእጆቹ ነው። እያረጀ ሲመጣ ስለ ጥንካሬውና ጥበቡ ስል ሰእሱ ያለኝ ክብር ጥልቅ እየሆነ መጣ።

እኔ አባቴ ከኖረው በላይ ስኖር፤ በጣም ከገረመኝ ነገር አንዱ በእርጅና ሂደት ውስጥ ቀላል ነገሮችን ለማድረግ ጉልበት እያጣሁ መምጣቴ ነው፤ ለምሳሌ ከወንበር ላይ መነሳት፤ አንድን ሰው ከአንድ ሰዓት በላይ ለመጎብኘት የነበረኝ ዕናት ወይም ወደ ዶክተር ቢሮ መሄድ ማለት ነው። እግዚአብሔር ድካማችንን ያውቃል። ዓመታት ሲያልፉ ጥንካሬያችን ቀስ በቀስ እንደሚቀንስ ያውቃል። በእርሱ ላይ ያለን ጥገኝነት እሱን ያስደስተዋል። ጳውሎስ በቆላስይስ 1÷29 ላይ እሱ በውስጡ በሚሰራው በክርስቶስ ሁሉን በሚችል ገይል መደገፉና እኛም እንዲህ ማድረግ እንደምንችል ያስታውሰናል። አስታውሱ፤ እርሱ (እግዚአብሔር) አካላችንን የፈጠረው ለዘላለም እንዲኖር አይደለም፤ ስለዚህም እንዴት እንደሚለማን በትክክል ያውቃል።

ስለራሳችን እንዲሁም ምን ያህል ደካሞች እንደሆንን እያሰብን ጊዜ ማባከን የለብንም። ይልቁንስ ስለ እግዚአብሔር እና እርሱ ምን

ያህል ጠንካራ እንደሆነ ማሰብ አሰብኝ። ልክ ንይል ሰጪው ልብሰውስጥ ያሉት ጠቋሚዎች ድምፅ ሰይተው ልብሱን በንይል እንደሚሞሉት ሁሉ፤ ስእግዚአብሔር ድምፅ ምላሽ መስጠት እንዳለብንና አሁም (እግዚአብሔርም) ጥንካሬያችን እንደሚሆን ተናግሮናል፤ መዝሙረኛው እንዲህ ጽፏል፤ "የልቤ እምላክ ሆይ ልቤና ሰጋዬ አሰቀ፤ እግዚአብሔር ግን ለበለጻሰም ዕድል ፈንታዬ ነው (መዝ. 73÷26)።" እኛ በእርሱ ላይ እንመካሰን? ድምፁን እናውቃለን?

እግዚአብሔር ሲናገር

የጌታን ድምፅ በሚሰማ መልኩ ሰምቼው አላውቅም፤ ነገር ግን በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ጌታ ብዙ ጊዜ ተናግሮኛል። "አንድ ሰው የርሱን ድምፅ ማወቅ የሚችለው አንዴት ነው?" ብሰህ ልትጠይቅ ትችል ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፤ "... ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፄን ይለማል" (ዮሐ. 18÷37)። የጌታን ድምፅ ለማወቅ፤ የእርሱ ልንሆን ይገባናል።

አንድ ቀን አንድ አያትና የልጅ ልጃቸው ባንድ ላይ ዕቃ እየገዙ ነበር፤ እናም የልጅ ልጃቸው የሞባይል ስልክ ደጋግሞ ይጠራ ነበር፤ ልጅቷም ወዲያውኑ የደዋዩን ስም በመጥራት ምላሽ ትሰጥ ነበር። ከብዙ የስልክ ጥሪዎች በኋላ አያትዬው ግራ ተጋብተው እንዲህ ሊሉ ልጅቷን ጠየቁት "የኔ ውድ ሰዎቹ የመናገር ዕድል እንኳ ላይኖራቸው እንዴት ነው ስማቸውን ልታውቁ የተቻለሽ?" ልጅቷ ሳቅ ብላ የአያቷን አንገት እያቀፈች እንዲህ አሰች፤ "አያቱ፤ ይህ አዲስ ቴክኖሎጂ ነው የደዋዩ መታወቂያ /caller ID/ ይባላል።" ልጅቷ ሰአያቷ እንዴት እንደሚሰራ ለታብራራሳት አያቷ እንዲህ አሰች፤ "ያኔ በኛ ጊዜ እንዲህ ዐይነት ቴክኖሎጂ አልነበረም። ጎረቤቴ ነበር የሚደውሱትን ሁሉ ሰዎች የሚለያቸው፤ እንደ የስልክ መስመር ነበር የምንጋራው።" ከዚያም ልጅቷ በተራዋ ከእሷ በፊት በነበረው በቀድሞ ዘመን የነበረውን የጋራ የስልክ መስመሮች አገልግሎት አሰገራሚ ታሪክ ስትሰማ ግራ ተጋባች።

እመን፤ እኔ በዓለም ዙሪያ በብዛት በምንዘበት ወቅት ሩት ስትደውል ራሷን ማስተዋወቅ አይጠበቅባትም ነበር። ስልኩን እንሰጥው ስትናገር ስለማት የሚሰኩ ድምፅ መሆኑን አውቃለሁ። ይህ ደግሞ የሞባይል ስልክ እና የደዋዩ መታወቂያ የተባለው ቴክኖሎጂ

ከመምጣቱ ከዓመታት በፊትም ነበር። ልጆቹ ሊደውሉ ራሳቸውን በሰም እንዲያስተዋውቁ አልጠይቃቸውም ነበር። የሴት ልጆቹን የጊጊን፤ የአንን እና የቡኒይን እንዲሁም የሁለቱን ወንድ ልጆቹን የፍራንክልንን እና የኔድን ድምጽ በቀላሉ ነበር የምለየው። የእህቶቹን የነትሪንን እና የጄንን እንዲሁም የወንድሜን የሜልቪንን ድምፅ አላሳሰተውም ነበር። ስልኩን አንስቼ የእናቴን ጣፋጭ ድምፅ ስለማ አሰታውላለሁ። የደወሰው ማን እንደሆነ መጠየቅ አያስፈልገኝም ነበር። ለእኛ ውድ የሆኑትን ሰዎች እንዲሁም አብረን ሀብረት የምናረጋቸውን ሰዎች ድምፅ ሰይተን እናውቃለን።

በተመሳሳይ ሁኔታ፤ ከጌታ ኢየሱስ ጋር በጸሎትና ቃሉን በማሰላስል የምንገናኝ ከሆነ መንፈሳችን የርሱን ድምፅ ይሰየዋል። ኢየሱስ ሲናገር እንዲህ ይላል "በጎቼ ድምፄን ይሰማሱ፤ እኔም አውቃቸዋለሁ፤ እነሱም ይከተሱኛል" (ዮሐ. 10÷27)። የሚቻል ባያደርገው ኖሮ ጌታ ድምፁን እንድንሰማ ከኛ አይጠበቅም ነበር። ንይልኛ ድምፁን ይልክልናል (መዝ. 68÷33) እንዲሁም ልንሰማው እንችላለን ብሎም ይናገራል (መዝ. 95÷7)፤ "እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩ የሚያውቅ ልብ እሰጣቸዋለሁ" (ኤር. 24÷7)፤ "ቃሴን ስሙ፤ እኔም እምላክ እሆናችኋለሁ" (ኤር. 7÷23)።

የጌታ ድምፅ በብዙ መንገድ ይመጣል፤ በእሳት ውስጥ የሚመጣ ድምፅ (ዘዳ. 5÷24)፤ በውሃ ውስጥ የሚመጣ ድምፅ (መዝ. 29÷3)፤ ከሰማይ የሚመጣ ድምፅ (ማቴ. 3÷17)፤ ከደመና ውስጥ የሚመጣ ድምፅ (ማቴ. 17÷5)፤ የአፋም ድምፅ (ሐዋ. 22÷14)፤ ከገናናው ግርማ የሚወጣ ድምፅ (2ጴጥ. 1÷17)፤ እንዲሁም ከዙፋኑ የሚወጣ ድምፅ (ራዕ. 19÷5)።

በየዕለት እንቅስቃሴያችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ድምፅ እንሰማለን? አንዳንዴ እርሱ ይናገራል፤ እኛ ግን አንሰማም። መሰሚያዬ ከጥቅም ውጪ ሆኗል ብለን ማሳበብ እንችልም። የእግዚአብሔር ድምፅ በሰው ፈጠራ የተገደበ አይደለም። እግዚአብሔር የሚናገረው ሰሰው ልብ ነው። የእግዚአብሔር ድምፅ፤ እንደ ታላቅ ክብር (መዝ. 29÷4)፤ እንደ ትንሽ የዝምታ ድምፅ (1ነገ. 19÷12) እና እንደ ክቡር ድምፅ (ኢሳ. 30÷30) ተገልጿል። የጌታ ድምፅ የሀያው

አምላክ ድምፅ (ዘዳ. 5÷26)፣ እንደ የሙሽራው ድምፅ (ኤር. 7÷34)፣ እናም እንደ ሁሉን የሚችል አምላክ ድምፅ (ሐዘ. 1÷24) ተለይቷል።

የእርሱ ድምፅ ነደል ነው (መዝ. 29÷4)። ምድረ በዳውን ያናውጣል (መዝ. 29÷8)፣ የእሳቱን ነበልባል ይቆርጣል (መዝ. 29÷7)፣ ያንጎዳጉዳል (ኢዮ. 37÷5)፣ እንደ ብዙ ውሃዎች ድምፅ (ራዕ. 1÷15)፣ እንዲሁም ድምፁ ከተማይቱን ይጠራታል ይላል (ሚክ. 6÷9)። ለድምፁ ልንታዘዝ (ዘዳ. 13÷4)፣ እንዲሁም የቃሉን ድምፅ በንቃት ልናዳምጥ ይገባናል (መዝ. 103÷20)።

የሰልክ ግንኙነት ዓላማችንን ለውጧታል። ድሮ እውሮፕላን ላይ ሰላፈር፣ ሚሰቱ ሰሰታት እንደማልደውልላት እርግጠኛ ትሆን ነበር። አሁን ለዎች ሊገናኙ የማይችሉባቸው ሁኔታዎች ትንሽ ናቸው። በእየር በረራ ላይ ሆነን እንኳ መደወል አንችላለን። ሰልክ ስመደወል መኪናችንን መንገድ ዳር አቁመን የህዝብ ሰልክ መጠቀም ከሁን በኋላ ብዙም እስፈላጊ አይደለም። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ የሬዲዮ መልዕክት ማስተላለፊያ እሰቸጋሪ ነው። በሞባይል ሰልኮች በጥሪ መኻል ሰሌላ መደወል ወይም ሌላ ሰው ሊደውል ለጥቂት ጊዜ እሁን የያዝነውን ማቋረጥ አዲስ ነገር አይደለም። ሰዎች ብዙ ጊዜ በሰልክ ውስጥ "ይሰማሃል?" አያሉ ይጮሃሉ። "ይሰማኛል። እንተ ይሰማሃል?" የሚል ምላሽ ይመጣል። አንዳንድ ጊዜ ወጣቱ ትውልድ እኩዮቻቸውን እንዲደግሙላቸው ሲጠይቁ መሰማት እስቂኝ ነገር ነው።

እግዚአብሔር በመጀመሪያ የሰው ልጅን የጠየቀው ጥያቄ፣ "የት ነህ?" የሚል ነበር። እዳምም፣ "ድምፅህን በገነት ውስጥ ሰማሁት" ብሎ መለለ (ዘፍ. 3÷9-10)። እግዚአብሔር ሴቲቱንም ደግሞ ጠየቃት፣ "ይህ ያደረግሽው ምንድን ነው?" (ዘፍ. 3÷13)። ሐዋን የሞባይል ሰልክ ቢኖራት ኖሮ፣ ስልኩ ይቆራረጣል ብላ ትናገር ነበር።

ነገር ግን ከሕይወታችን ጌታ ጋር የሚፈጠር የግንኙነት መበላሸት ምንም የሚያስደሰት ነገር የለውም። ከተከሰተም፣ የሚረጋግጥላችሁ ነገር ቢኖር ያቋረጥነው እኛ ነን፣ እርሱ አይደለም። አንዳንድ ጊዜ እርሱ (እግዚአብሔር) የሚለንን መሰማት አንፈልግም ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል የሚሰውን ሰለምናውቅ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የጌታን ድምፅ ሰምተው በመጀመሪያ መለየት ባልቻሉ ወንዶችና ሴቶች ታሪክ የተግባሩ ነው። ይህ በነብይ ሳሙኤል ላይ

ተከሰቷል። እግዚአብሔር ደጋግሞ ደጋግሞ በሰሙ ጠርቶት ነበር። ሳሙኤል ግን ሌላ ሰው ነው ሲል ዐለበ። እግዚአብሔር ግን ሳሙኤል ድምፁን መለየት እስኪችል ድረስ ቀጠለ (1ኛው. 3÷11)።

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ህብረት ማድረግ ባይፈልግ ኖሮ፣ ሰውን አይጠይቅም ነበር፤ ነገር ግን እርሱ የሚፈልገው ለኛ መናገር ብቻ አይደለም፤ ከእኛም መሰማት ይፈልጋል። ምላሽ ይጠብቃል። ኢሳያስ የጌታን ድምፅ፣ "ማንን ልላክ?" ሲል ሰማ። ኢሳያስም "እኔን አለው። እኔን ላክኝ" ብሎ መለሰ (ኢሳ. 6÷8)። የክርስቲያኖች እላዳጅ የነበረው የጌታን ድምፅ ሰማ "ላውል ላውል ሰለምን ታሳድደኛለህ?" በዚህ እስገራሚ ንግግር ላውል እንዲህ ሲል መለሰ፣ "ጌታ ሆይ ማን ነህ? . . . ምን እደርግ ዘንድ ትወዳለህ?" (ሐዋ. 9÷4-6) ይህ ውይይት የሐዋርያው ጳውሎስ ታላቅ አገልግሎት ጅማራ ነው።

ነገር ግን የእግዚአብሔር ድምፅ ሁልጊዜ በጥያቄ መልክ አይደለም የሚመጣው። ስለሚያስፈልጉን ነገሮች ግድ የሚሰው አፍቃሪ አምላክ ነው ያለን። ድምፁ መፅናናትና ምሪትን ይሰጣል። እግዚአብሔር ሰሰሰላም ሊያወራ ጌድዮን ሰምቷል (መላ. 6÷23)፤ ፅንባቆምም የእግዚአብሔርን ድምፅ እንዲህ ሊል ሰምቷል፣ "ጸድቅ ግን በእምነት ይኖራል" (ዕን. 2÷4)።

ብዙ ለዎች እግዚአብሔር በቃሉ እንደሚናገር እንደሚያምኑ ሰብዙ ጊዜያት ነግረውኛል፤ ነገር ግን የእነርሱን ልመና ይሰማል ብለው አያምኑም። መጽሐፍ ቅዱስ ከዚህ ጋር አይሰማማም። እግዚአብሔር ለሚፈሩትና ለሚያከብሩት፣ እርሱ የለቅሶአቸውን ድምፅ ይሰማል (መዝ. 6÷8) እንዲህም ይላል፤

"ድምፅሽን ከሰቅሶ ዐይንሽንም ከፅንባ ከልክዬ፤ ስሥራሽ ዋጋ ይሆናልና . . . ለፍፃሜሽም ተሰላ አለ።"

(ኤር. 31÷16-17)

ድካም እና ብቸኝነት የሚሰማህ ከሆነ፣ ለመጽናናት የእግዚአብሔርን ቃል ሰማ፤ "ድምጴን ሰማ" (ኢሳ. 28÷23)፣ "ድምፅሽን በነይል እንሺ" (ኢሳ. 40÷9)። የቃልህን ድምፅ እግዚአብሔር ይሰማል (ዘዳ. 5÷28) እንዲሁም የልመናህንም ድምጽ

ያደምጣል (መዝ. 66÷19)። እነኚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት መንፈስህን ያበረታዋል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።

በጣም ታላላቅቺ ከሆኑት ጋር አንድ ዐይነት ስሜት ልጋራቸው እችላለሁ። አንዳንድ ጊዜ እነኚያ የቀድሞዎቹ ጥሩ ቀናት ወደ ጌላ ይመልሱኛል፤ በተለይም ብዙ ነገር አብራሯቸው ካላለፍኳቸው ጓደኞቹ ጋር ስሆን ማለት ነው። ባለፈው ነገር ላይ ወይም ወጣትነቴን በድጋሚ መኖር ባልፈልግም ክልጆቹ ጋር ኮረብታዎችን መውጣትና መድረክ ላይ ቆሜ የወንጌልን መልዕክት ማሰራጨ የምናፍቅበት ጊዜ አለ። ነገር ግን ከመኝታዬ አጠገብ ያሉት ክራንቶች፣ የአካል ጉዳተኞች ወንበርና ምርኩዝ ያ የሕይወት ምዕራፍ እንዳለፈ ያስታውሉኛል። ስለዚህም እግዚአብሔርን ሕይወቴን ሰላበለፀጉልኝ ስለነዚህ ብዙ ትዝታዎች አመለግነዋለሁ፤ ነገር ግን አሁን ላለሁበት አንዳንድ መረዳቶችን ሊጨምሩልኝ ለሚችሉ እዳዲስ ዕድሎች እዘረጋለሁ። በሕይወታችን መቋጫ ወቅት ዝንባሌአችን ትልቅ ሚና ይጫወታል።

ወጣትነት ሲደበዝዝ

አንድ ሰው፣ "ልደትን ማክበር ለአንተ ጥሩ ነው - ብዙ ያላቸው ሰዎች ረጅም እድሜ እንደሚኖሩ መረጃዎች ያመለክታሉ" ብሎ ተናገረ። ሌላው ሰው "ሰልላ ዓመትህ ላይ ሆነህ የአምላ ዓመት ሰው መምሰል እጅግ አስደላች ነው" የሚል ምላሽ ሰጠ። ሁሉም የአመለካከት ጉዳይ ነው። ሀሳብ በሰላላ ዓመት ዕድሜ ላይ የሚገኙትን ወላጆቻቸውን እንደ አረጁ አድርገው ያያሉ፤ አያቶቻቸውን ደግሞ እንደ ጥንት ሰዎች ይመለከቷቸዋል። አያቶች ደግሞ ልጆቻቸውንና የልጅ ልጆቻቸውን ሁሉ ወጣት አድርገው ነው የሚመለከቷቸው። ይሁን እንጂ ልጆች የወጣትነት እድሜያቸውን በተቻላቸው ፍጥነት ወደ ላይ እየገፉት ነው። እስኪ አንድን ሕፃን ዕድሜው ወይም ዕድሜዋ ስንት እንደሆነ ጠይቁ። ሁልጊዜ "ከግማሽ" ብሎ ነው የሚያልቀው። የዐስር ዓመት ልጅ ዐስራ ሁለት ለመሆን በጣም ይጓጓል። የዐስራ ሁለት ዓመቱ ልጅ ደግሞ አዳጊ ወጣት መሆን ይፈልጋል። አዳጊ ወጣት የሆነው ደግሞ ዕድሜው ለማግኘት የደረሰ እንዲሆን ይሻል። ጥንዶች ደግሞ ልጆቻቸውን ድረው አያት ለመሆን ይጓጓሉ። አያት ከሆኑ በኋላ ደግሞ፤ ለሰማርጃቸው ማማረር ይጀምራሉ።

ማህበረሰባችን ሊጣጣሙ በማይችሉ ተቃርኖዎች የተወጠረ ነው፤ ወጣቱ ምንም ልምድ ሳይኖረው ትልቅ ሥራዎችን ማግኘት ይፈልጋል፤ ጎልማሶች ደግሞ ስፖርት ስለመስራታቸው ጉራ ይነበሉ፤ ነገር ግን ጡረታ ወጥተው የሚያርፉበትን ቀን ይናፍቃሉ፤ እንዲሁም በእድሜ የገፉ ሰዎች ከወጣትነት ምንጭ መገንጨትን ይሻሉ። እውነታው ግን ቅፅበታዊ ስኬቶች ወጣቶችን ከጉዟቸው ያሰናክሷቸዋል፤ ነገር ግን እውቀት የምናገኘው፤ ትዝታዎችን የምናከማቸው እንዲሁም ከሕይወት ተሞክሮ የሚመነጭ የስኬት አስተሳሰብ የምናዳብረው በዚህ ጉዞአችን ወቅት ነው። በእድሜ የገፉ ሰዎች ውበትነትና ብርታትን ያድሳሉ በሚባሉት ተፃምራዊ መድኃኒቶችና ቅባቶች ብዙ ጊዜ ሲታለሉ ይስተዋላል። በአንድ ወቅት ከክርስቶስ ጋር የተጓዘ ዩሊያን ፖንሽ ዲ.ሊ.ዩን የተባለ ስፔናዊ አላሽ፤ ሰዎች የወጣትነት ምንጭ ብለው የሚጠሩትን ምትሀታዊ የውሃ መገኛ (ምንጭ) ለማግኘት ፍለጋ አድርጎ ነበር። ይህን ውሃ መጠጣት ወጣት አድርጎ ያቆያል የሚል ጭምጭምታ (ወሬ) ነበር። ፖንሽ ዲ.ሊ.ዩን ይህንን ዝነኛ ምንጭ ለማግኘት ቆርጦ ተነስቶ ነበር፤ በዚህ ፋንታ ግን ፍሎሪዳን - የአሜሪካ የጡረታ ጊዜ መጠለያ የሆነችውን - አገኘ። ፍሎሪዳ ውስጥ ከጎልፍ ሜዳው ወዲያ የአረጋውያን መንከባከቢያ ያለውን የጋራ መኖሪያ ቤት ለማግኘት ዕቃቸውን ጠቅልለው፤ የትውልድ ቦታቸውን፤ ቤታቸውንና ቤተሰቦቻቸውን ትተው የሄዱት ጥንዶች ስንቶች ናቸው?

ለንሿይን ስቴት ውስጥ ይኖር የነበረ አንድ የፕላስቲክ ቀዶ ጥገና ባለሙያ የራሱን የግል ልምምድ የወጣትነት ምንጭ ተቋም በማለት ሰይሞት ነበር፤ ነገር ግን በሳይንቲፊክ አሜሪካን የቅርብ ጊዜ ዘገባ (መግለጫ) መሠረት የወጣትነት ምንጭ የተባለው አፈ ታሪክ ብቻ እንደሆነ ተገልጿል። መግለጫው የሚለው "የዘላለማዊነት አይታ ሁልጊዜ ዓለም ዐቀፋዊ ትኩረት አለው።" ዕህፋ ይህንን ማስጠንቀቂያ የያዘ የአቋም መግለጫ አጠቃሎ ይዟል፤ "በአሁኑ ጊዜ በገበያ ላይ የዋለ የሰውን እርጅናን የሚያዘገይ፤ የሚያቆም ወይም የሚቀሰብስ ምንም ዐይነት የተረጋገጠ ነገር የለም።"

አንድ በዐስራዎቹ ዕድሜ ውስጥ ያለ አዳጊ ወጣት ልጅ ከአያቱ ጎን ለመቀመጥ ወንበር ስቦ እንዲህ ያለው ትዝ ይለኛል፤ "አባባ - በፊትህ ላይ ያሉት የተጨማሪዬ ቆዳዎች በጣም የምትኮራበትን ጠባላ

እየሸፈኑብህ እኮ ነው!" ጥበበኛው አያቱም ፈገግ ብለው፤ የልጁን ትክኛ መታ መታ እያደረጉ እንዲህ አለ፡ "ልጄ፤ ጠባሳዎቼ፤ የተሸበሸቡት ቆዳዎች እንዲሁም የደረቁት አጥንቶች የሚናገሩት ብዙ ታሪክ አለ፡" በዚያው ቀን ከሰዓት በኋላ፤ ልጁ ስለ ውርሱ ተረዳ፡ ከጥቂት ዓመታት በኋላ፤ ልጁ ሰላሜሪካ የጦር ኃይል ተመሰመሰ፡ ሲጠየቅም፤ እንዲህ ብሎ መሰሰ፡ "እያቴ እንዳለው ዐይነት ጠባሳ እና የተሸበሸበ ቆዳ እንዲኖረኝ አፈልጋለሁ፡፡"

ስለ ወጣትነት ምንጭ ዓለም ያሳት ሐሳብ ሊሳካ የማይችል ምኞት ነው፡፡ ሰነፍሳችን የምንጭ ቦታን የሚያቀርብልን መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው፤ "እግዚአብሔርን መፍራት የሕይወት ምንጭ ነው" (ምሳሌ 14÷27)፡፡ የዚህን ጥቅስ ትርጉም ለመረዳት በመጀመሪያ "እግዚአብሔርን መፍራት" ምን ማለት እንደሆነ ሊገዛን ያስፈልገናል፡፡ በተሰማራ መሰረት እንደምንለው ዐይነት እይደለም መፍራት፡፡ የለው ልጆች እሱን ለመቅረብ ፍርሃት እንዲይዛቸው ቢፈልግ ኖሮ ከእኛ ጋር ግንኙነት ለመፍጠር ሊል ልጁን ወደ ምድር ባልላከው ነበር፡፡ ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኝ የሚያሰደንቅ ቃል ለእግዚአብሔር ውዳሴን በሚያሳይ አክብሮት ውስጥ እንድንሆን፤ በሙሉ ማንነታችን እንድንወደውና በሁሉ ነገር ራሳችንን በደስታ እንድንሰጠው ያስታውስናል፤ "እግዚአብሔር አምላክህን በፍፁም ልብህ፤ በፍፁም ነፍስህ እና በፍፁም ኅይልህ ጠደድ" (ዘጸ. 6÷5)፡፡ ሐዋርያው ዮሐንስ ደግሞ በዚህ መልክ ተናግሮታል፤ "እርሱ እውነተኛ አምላክና የዘላለም ሕይወት ነው፡፡ ልጆች ሆይ ከጣዖታት ራሳችሁን ጠብቁ" (1ዮሐ. 5÷21)፡፡

እዚህ ጋ ሕይወት በሚሰጥ በረከት የሚወርድ ምንጭን በሚደንቅ መልኩ እንመሰክራለን፤ "የሕይወት ምንጭ ከእንተ ዘንድ ነውና በብርሃንህ ብርሃንን እናያለን" (መዝ. 36÷9)፤ "የጻድቅ አፍ የሕይወት ምንጭ ናት" (ምሳ. 10÷11)፤ "የጠቢብ ሰው ትምህርት የሕይወት ምንጭ ናት" (ምሳ. 13÷14)፤ "ገንዘብ ሳደረገው ሰው እውቀት የሕይወት ምንጭ ናት" (ምሳ. 16÷22)፡፡ ጌታ ኢየሱስም በመጽሐፍ ቅዱስ የመዝጊያ መጽሐፍ ላይ እንዲህ ጠቅልሎ ያስቀምጠዋል፤ "አልፋና ምጌጋ፤ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ፡፡ ለተጠማ ከሕይወት ውሃ ምንጭ እንዲያው እኔ አስጣሰሁ፡፡ ድል የሚነሳ ይህንን ይወርሳል" (ራዕ. 21÷6-7)፡፡

ወዳጆቹ፤ የሕይወት ምንጭ እውነተኛ ነው፡፡ ከምንጩ ብርታትን ልንቀዳ እንችላለን፤ ውርሳችንን እንዲሁም በነፍሳችን አዳኝ መገኘት ውስጥ መኖርን እየናፈቅን በውሳኔያችንም አሸናፊዎች ለመሆን ፀንተን እንቆማለን፡፡ ምንም እንኳን የደክሙት፤ በስራ የዛሰት እንዲሁም በእድሜ የገፉ ሰዎች ዐይን ሊደበዝዝ ቢችልም የእርሱ (የእግዚአብሔር) ብርሃን ግን በልባችን ውስጥ ይፈላል፡፡ በእድሜ የገፉ ሰዎች አንደበታቸው ባይናገርም፤ መሰከታዊ ቃላት ግን በማንነታቸው ውስጥ መፍስሳቸውን ይቀጥላሉ፡፡ መስማት አዳጋች በሚሆንበት ወቅት፤ የጥበብ ቃላት በውስጠኛው ሐሳባችን ውስጥ ይፈላሉ፡፡ ብዙዎች ውሳኔ የመሰጠት ችሎታቸው ቢዳከምም፤ ሌሎች አዲስ ነገር ሊያጋጥማቸው ከእነርሱ ተሞክሮ ሊጠቀሙ ይችላሉ፡፡

በያንስ ለሀያ አምስት ዓመታት ያህል ያሳየሁትን አንድ የማውቀውን ሰው ከጥቂት ጊዜ በፊት አገኘሁት፡፡ እጅ ሰእጅ ስንጨባበጥ አንድ ሐሳብ አዕምሮዬ ውስጥ ብልጭ አሰብኝ፤ **ይገርማል፤ ሽማግሌ ሆኗል!** (እሱም ምን አልባት ስለእኔ እንደዚያው ዐለቦ ሊሆን ይችላል)፡፡ ያኔ ድሮ ያየሁት ጊዜ ረጅምና ስፖርተኛ ነበር፤ አሁን ጎብጧል፤ ቆዳው ተሸብሽቧል፤ ትንሽ ትንሽ የሚንቀጠቀጥና በምርኩዝ የሚደገፍ ሆኗል፡፡ ሰውዬው ራሱ ነው፤ ግን በእድሜ መግፋቱ ጉዳት አድርሶበታል፡፡

በኋላ የተረዳሁት ነገር ቢኖር በሀያ አምስት ዓመታት ውስጥ አንዴ ሳይሆን በጥቂት ወራቶች ልዩነት የምንገናኝ ቢሆን ኖሮ ምንም ዐይነት ለውጦችን ቢኖሩ እናስተውል ነበር፡፡ እርጅና የሚቀጥልና ቀስ ያለ ሂደት ነው፤ አንድ ምሽት ላይ በወጣትነት ወደ መኝታችን ሂደን በማግስቱ ስንነቃ ሽማግሌ ሆነን ራሳችንን አናገኘውም፡፡ ሕይወት የብዙ እርምጃዎች ጉዞ እንደሆነችው ሁሉ፤ ወርቃማው እድሜ ብስን በተለምዶ የምንጠራውም እንዲሁ ነው፡፡ ይሁን እንጂ ረጅም እድሜ የምንኖር ከሆነ፤ እርጅና በእኛ ላይ የመከሰቱ ጉዳይ የማይቀር ነው፡፡

ይህን ለመቀበል አንወድ ይሆናል፤ እንዲያውም ላለመቀበል ስንል ያሰንን ጉልበት ሁሉ አስባስበን እርጅና እንዳይደርስብን በሩቅ ለማቆም እንጥር ይሆናል፡፡ የኮስሞቲክስ ፋብሪካዎችና የፕላስቲክ ቀዶ ጥገና አድራጊዎች ምርቶቻቸውን የምንጠቀምና አገልግሎታቸውን የምንቀበል ከሆነ ብቻ ወጣት አስመስለው ሊያቆዩን እንደሚችሉ

ይናገራሉ፤ የቫይታሚን እምራቾች የእነርሱ ምርቶች እርጅናን እንደሚያዘዙ ይናገራሉ፤ የስፖርት ባለሙያዎችና የህክምና ሊቆች የጤናማ የኑሮ ዘይቤን ጥቅም ያስረዳሉ። የሚያስቀምጡት ነገር እስከተወሰነ ደረጃ ድረስ ትክክል ሊሆን ይችላል። ሰጤናችን ጥንቃቄን ማድረግ የእርጅናን ሂደት ሊያዘገይና እንዲሁም ስለንድ ጊዜም ቢሆን አስቸጋሪ የሆኑ ተጽዕኖዎችን ያስወግድልን ይሆናል። ይህ ስህተት ነው ማለት አይቻልም፤ እግዚአብሔርም ስለ አካላችን ተገቢውን ጥንቃቄ እንድናደርግ ይፈልጋል። መጽሐፍ ቅዱስ ሊናገር፤ "በሰውነታችሁ እግዚአብሔርን እክብሩ" ይላል (1ቆሮ. 6÷20)።

እንዳንድ ሰዎች ከሌሎች ይልቅ ወገኑ ሲረመል ያላቸውና ቀስ ብለው የሚያረጁ ይመስላሉ። እንዳንዶች በስልሳ ዓመታቸው ያረጃሉ፤ እንዳንዱ ደግሞ የማያረጁ ይመስላሉ። ይህን በምዕናቦት ወቅት የረጅም ጊዜ ተባባሪዬና ጓደኛዬ የሆነው ጆርጅ ቤቨርሊ 102 ኛ ዓመት ልደቱን እያከበረ ነበር፤ እናም አሁንም ጠንቃቃና ንቁ ነው። ከብዙ ወራት በፊት በአገራችን ውስጥ ካሉ ትልልቅ እስር ቤቶች ከሆኑት ውስጥ አንዱ በሆነውና ለዚያና ውስጥ በሚገኘው በአንጎላ የሉዚያና ግዛት ነው ወሀኒ ቤት ከአስረኞች ጋር የሙዚቃ ሥራውን እያቀረበ ሁለት ቀናት አሳልፏል። ልደቱን ካከበረ ከጥቂት ቀናት በኋላ እሱ እና ሚስቱ ካርሊን፤ በሙዚቃ ሥራዎቹ ምክንያት የሕይወት ዘመን የግራሚ ሽልማት በክብር ወደተቀበሰበት ወደ ሆሊ ዉድ አቀኑ - የከበረ (የሚገባውን) ክብር መቀበል የቻለ በእድሜው ትልቁ ሰውም ነው።

ቤቭ ከተመሰሰ በኋላ ባሉት ቀኖች ውስጥ፤ እሱና ከመጀመሪያው ጀምሮ ከእኔ ጋር ሲያገለግል የነበረው ክሊፍ ባሮውስ በበሊ ግራሃም ቤተ መጻሕፍት ውስጥ በተቀረፁ የቢል ጌይዘር ቪዲዮዎች ባንዱ ሆኖ ካሚንግ በተሰኘው ላይ ተሳትፈዋል። ከቤት ውጭ የተደረገው ኮንሰርት የተቀረፀው እጅግ ሰፊ በሆነ ድንኳን ውስጥ 140 የሚሆኑ የወንጌል ሙዚቃ አርቲስቶች መድረኩ ላይ በነበሩበት ወቅት ነው። የ88 ዓመቱ ክሊፍና የ102 ዓመቱ ቤቭ መድረኩ ላይ ተቀምጠው ከሌሎች ጋር ታላቅ የእምነት መዝሙሮቹን እስከ ሌሊት ድረስ ሲዘምሩ ነበር። ቢል እና ግራሃም በሚቀጥለው ቀን እኔን ለመገባኘት ወደ እኔ ቤት ሲመጡ፤ ክሊፍ ወደ መድረኩ መካል ወጥቶ ትልቁን የዝማራ ቡድንና ህዝቡን "የተባረከ ዋስትናችን" የሚለውን መዝሙር በማዘመር ሲመራ እንደነበር ነገሩን። ሌሎች

ደግሞ የክሊፍን ምርኩዝ ጉዳይ ወደ ጎን ትተው እንደገለፁልን ከሆነ፤ ምሽቱን 'በታላቅ ፍሰህ' ነበር ሲመራ የነበረው። ክሊፍን ባለፉት ዓመታት በመቶዎች የሚቆጠሩ ትላልቅ የመዝሙር ቡድኖችን ሊመራ ባየውም፤ በዚህ ቦታ ላይ ተገኝቼ ባየው ኖሮ ግን እወድ ነበር።

ነገር ግን ምንም ዓይነት ሰው ብትሆን፤ የእርጅናን መጥፎ ነገሮች (ጥቃት) ሙሉ በሙሉ ማቆም አይችልም፤ ወደዳችሁም ጠላችሁም፤ ረጅም እድሜን በኖራችሁ ቁጥር የእርጅና ሽክምቶና አካላዊ ችግሮች በበለጠ መልኩ ጓደኞቻችሁ ይሆናሉ። የእርጅናን እውነታዎችና ጥፋቶች ከመካድ ይልቅ እምኖ ተቀብሎ መዘጋጀት በጣም ይሻላል - እናም በእግዚአብሔር ዐጋ በደስታ ተቀብለነው እግዚአብሔር ሰሕይወታችን ያለው ዕቅድ እንደሆነ አድርገን ልንወስደው ይገባል።

ሕይወት ሲቀዘቅዝ

እያረጀን ስንመጣ በእኛ ላይ የሚከሰቱ ሰውጦችን በአንድ ቃል አጥርጥር ማድረግ ካለብን፤ **ማሽቆልቆል** የሚለውን ቃል የምጠቀም ይመስለኛል። በጣም ግልፅ የሆነው የአካላዊ ጥንካሬ መዳከም እና በአንድ ወቅት ስንሰራው የነበረውን ሥራ መሥራት አስመቻል ነው። ጡንቻዎቻችን ቀስ በቀስ እየተከማተሩና ንይላቸው እየተዳከመ ይሄዳል፤ የመስማትና የማየት አቅማችን እየተዳከመ ይሄዳል፤ ለነገሮች ያለን ምላሽ የዘገየ ይሆናል፤ አካላዊ ብርታታችን እየተዳከመ ይሄዳል። ባይሆንብን ብዬ አብዝቼ እመኝ እንደነበረው፤ በዚጠና ሁለት ዓመቱ ራሴን ችዬ ከወንበር ላይ መነሳት መቻል አቃተኝ። ከብዙ ዓመታት በፊት ደክተሮች ሚዛኔን እንዳልሰትና እንዳልወድቅ ምርኩዝ እንድጠቀም ሊወተውቱኝ ነበር። ማስጠንቀቂያቸውን ባልሰማ ኖሮ ጥሩ አይሆንም ነበር።

ዕድሜ ሲጨምር፤ ጉልበት ይቀንሳል። ሁሉም ነገር ብዙ ጊዜ የሚፈጅ ይመስላል፤ ከሀመም ማገገምም እንኳ በሆን። እንደ ሰው አንድ ጊዜ በማርጀት ሂደት ውስጥ በጣም የሚገርመኝ ነገር ምን እንደሆነ ጠየቀኝ፤ እኔም ካሰብኩበት በኋላ፤ እንዲህ ስል መልስ ሰጠሁ "የጉልበት ማጣት፤ በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ መኖር ፍፁም አስመቻል።" በድካም ወቅት፤ የአካል መጉደልና ሀመም የማይፈሰጉ

እንግዶች ናቸው፤ ከእኛ ለመለየት የማይፈልጉ ብቻ ሳይሆኑ ለመግባትና ለመቆጣጠር የሚዘቱ ናቸው።

የዚህ ዕድሜ ክልል ሌላው ገዕታ ጓደኞቻችንና የቤተሰብ አባላት ሲታመሙ ወይም ሲሞቱ መመልከት ነው። አንድ የማውቀው ሰው ታመመ ወይም ሞቷል የሚል ዜና ሳይደርስኝ አንድ ሳምንት ቢያልፍ ነው። ነገር ግን በዕድሜ የገፋት ብቻ አይደሉም። በዕድሜ የገፋትን ሰዎች ብቻ ያጠቁ የነበሩ በሽታዎች አሁን ብዙ ወጣቶችን አያጠቁ ያለ ይመስላል። የፓርኪንሰን በሽታ ብዙ ወጣቶችን በማጥቃት ላይ ይገኛል፤ እንዲሁም ወጣት ልጃቸውን ለመንከባከብ ወደ ቤት የወሰዱ ብዙ ወላጆችን አውቃለሁ።

በአንዳንድ ሁኔታዎች በዕድሜ የገፋ ሰዎች በእንደዚህ ዐይነት ህመም ከተጠቁ ወጣቶች ሊማሩ ይችላሉ። አንድ ወጣት ልጅ ትዝ ይለኛል። በሕይወቱ አብይ ወቅት ላይ ነበር፤ የሰላሳ ዓመት ወጣት - እና የሚማርክ የወደፊት ዕቅድ ያለው ነበር። በአውራ ጎዳናው ላይ ለየነዳ ሳለ በደረቱ አካባቢ የተሰማው ህመም መኪናውን ወደ መንገዱ ዳር እንዲያቆም አስገደደው። ህመሙ ሲበረታበት ወደ ሆስፒታል ለየነዳ ሄደ፤ እና በቀናት ውስጥ በተደረገ ምርመራ በልቡ ዙሪያ የተጠቀሰለ አደገኛ ዕጢ እንዳለ ተደረሰበት። ወራት በፈጆ ቀዶ ጥገናና የህክምና ክፍሉ የልጁ አስተሳሰብ የሚቺጋን ዩኒቨርሲቲ ዶክተሮችን አስገረማቸው። መልክ መልካም ወጣት ነው። ከተገጠመለት ተቦዎች፣ መርፌዎች እና ጠንካራ የህክምና መሳሪያዎች ይልቅ በእሱ ገዕታ ላይ ይነበብ የነበረው ሰሜት የበለጠ ያበራል። ዶክተሮቹ ይህንን ብርታት ከየት እንዳገኘ ሲጠይቁት ክርስቶስን ያካፍላቸው ነበር። ያለው ተስፋ የተመናመነ እንደሆነ ቢነግሩትም ዶክተሮቹ የሆነ ተዓምር ሕይወቱን ሲያተርፍ እንደሚችል በመናገር ሲያበረታቱት ሞክሩ። በተባረከ ለርግጠኝነት ለየተመለከታቸው እንዲህ አለ፡ "ዶክተሮቹ እኔ በሁለቱም አቅጣጫ አሸናፊ ነኝ፤ ብተርፍ አሸንፋለሁ። ብሞትም አሸንፋለሁ።" ብዙም ሳይቆይ ከጌታ ጋር እንደሚሆን በሚያሳይ ታላቅ የለርግጠኝነት ሰሜት ውስጥ ሆኖ እንዲሁም በሚቺጋን ዩኒቨርሲቲ የህክምና ማዕከል ውስጥ የማይረሳ ምስክርነትን ትቶ ሕይወቱ አለፈ። ሁላችንም ልንማርበት የምንችል ትምህርት ነው።

ድንገተኛ የሆኑ ህመሞች በእድሜ የገፋ ሰዎች ላይ እንደሚበረቱ ምንም ጥርጥር የለውም። ሰውነታችን እንደሚያረጅና እንደሚዳክም ሁሉ አዕምሮአችንም እንደዚሁ ይሆናል። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ሁሉቱ በጣም የተዛመዱ ናቸው፤ ስናረጅ በአንጎላችንና በሰውነታችን ላይ አካላዊ ሰውጦች ይስተዋላሉ፤ ከመካከለኛ የማስታወስ ችግር እስከ ከፍተኛ የአዕምሮ ህመም እንዲሁም የመርሳት በሽታ ችግርም ያስከስታል።

የመርሳት በሽታ መጥፎ በሽታ ነው። የቀድሞውን ፕሬዝዳንት ሬገንን ስንበኝ የተሰማኝን ንዝን እስካሁን ድረስ አስታውሰዋለሁ - ይህ በሽታ አዕምሮውን ከተጠናወተው በኋላ ሰዎች ማን እንደነበሩ እንዲሁም በአንድ ወቅት የነበረበትን ስልጣን እንኳ ማስታወስ አይችልም ነበር። ለመጨረሻ ጊዜ ያየሁት ሚስቱ ናንሲ ባደረገቸው ጥሪ ነበር፤ ያኔ ቤል ኤይር ካሊፎርኒያ ውስጥ በሚገኘው ቤቱ ደጃፍ ላይ ተቀምጦ ነበር። በሳሉን ውስጥ ከእሷ ጋር ከቆየሁ በኋላ ሬገንን ስላም ማለት የምፈልግ ከሆነ ጠየቀኜኝና ተስማማሁ። ወደ ውጪ ስንወጣ ደማቄን የካሊፎርኒያን ፀሐይ ተጋራን። አንዲት ነርስ የቀድሞውን ፕሬዝዳንት ምሳ እያበላችው ነበር። ሰላም ስንሰው ናንሲንም ሆነ እኔን ያወቀን አይመስልም። ከአጭር ንግግር (በአንድ በኩል ብቻ በሆነ) በኋላ፤ ናንሲ ዋሺንግተንም ሆነ ካሊፎርኒያ ውስጥ ሆኖ በገበኝሁት ቁጥር ሁልጊዜ አደርግ እንደነበረው - አንድጸልይ ጠየቀችኝ። ከዚያ በኋላ ናንሲ ወደ መኪናዬ እየሸኘችን እንዲህ ስል ጠየቅኳት፤ "ያጡቶኝ ይመስልሻል?" "እስክትጸልይ ድረስ ያወቀህ አይመስለኝም፤ ሲሰማህ ግን እየጸለየ ያለው ማን እንደሆነ ያወቀ ይመስለኛል" ብላ መለሰችልኝ።

ተመሳሳይ ታሪኮች ለምቻለሁ። አንዲት ጸሐፊ በቅርቡ በከፍተኛ የአዕምሮ ህመም ስለሚስቃየው አባቷ ተናግራ ነበር። ለወራት ያክል አልተናገረም ስሟም አልጠራም። ልክ ከመሞቱ በፊት ግን እጆቹን ይዛ የጌታን ጸሎት ማነብንብ ጀመረች። ከእሷ ጋር አብሮ እያንዳንዱን ቃል ጥርት አድርጎ ተናገረ።

የሚወዱት ሰው ትውስታ ቀስ እያለ ሲደበዝዝ እያዩ ምንም ማድረግ ሳይችሉ መቅረት የአንድ ሰው የሕይወት ከባድ ሽክም

ይሆናል፤ በእንደዚህ ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ያሉትም የኛ ርህራሄና ጸሎት ያስፈልጋቸዋል።

ይሁን እንጂ፤ እድሜያችን እየገፋ ሲመጣ የሚስተዋለው አንዳንድ የመርሳት ችግር አላሳቢ እይደለም፤ ልክ እንደ ድሮው ወጣት አለመሆናችንን ብቻ ነው የሚያስታውሰን። እየባሰ ሊሄድ በጥቂቱም ቢሆን ሊያላፍር ይችላል፤ የመጨረሻው ደረጃ ላይ ሲደርስ ደግሞ የሚያስቅም ሊሆን ይችላል። ከጥቂት ዓመታት በፊት ለረጅም ጊዜ አውቀው የነበረ በእኔ እድሜ እኩያ ያለ ሰው እኔን ስለሌሎች እያስተዋወቀኝ ነበር። ሁሰታችንም በደንብ በምናውቀው የጋራ ጓደኞችን በሆነ ሰው አማካይነት ለመጀመሪያ ጊዜ እንዴት እንደተዋወቅን ለተሰበሰበው ሰው እያስረዳ ነው። "ስሙም. . ." ብሎ "ማ፤ ነበር. . . ማ፤ ነበር. . . አ፤ አፊ ላይ እኮ ነው ያለው። የራሴን ስም የማውቀውን ያህል እኮ አውቀዋለሁ። እንትና ነው. . . እንትና. . ." በስተመጨረሻ ተበላጭቶ እኔን ጠየቀኝ፤ "ቢሊ - ስሙ ማን ነበር እባክህ?" ነገር ግን እኔም ትዝ እንደማይለኝ ማመን ነበረብኝ - እናም ሁለታችንም በደክመው የማስታወስ ችሎታችን በላቅ ፈረሰን። ከደቂቃ በኋላ ስሙ ትዝ ሲለን ፍርሃታችንን አበረደልን።

የተሸሸጉ አደጋዎች ሲገለጡ

ራሳችንን በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦች ልንመለከት እንችላለን፤ ለምሳሌ እንደዚህ ባሉት፤

"ዘመናች የተናቁ ይሆናሉ፤ በማለፍም እንደ ሳር ያልፋል። ማልዶ ያብባል ያልፋልም፤ በለርክም ጠውልጎና ደርቆ ይወድቃል።"

(መዝ. 90÷5-6)

የመዝሙረኛው ማብራሪያ በጣም እውነታነት አለው፤ እኔም ደርሼበታለሁ፤ እኔን ጨምሮ በዚህ እድሜ ላይ ያሉ በእድሜ የገፉ ሰዎች በትክክል የሚሰማን ስሜት ድርቀትና መጠውለግ ነው።

የእርጅና አካላዊና አዕምሮአዊ ተጽዕኖዎቹ በግልፅ የሚታዩ ናቸው፤ ብዙውን ጊዜ ግን እርጅና በግልፅ የማይታዩ ተጽዕኖዎችን ያላድርብናል። እነኚህም ካልነቃንባቸው በቀር በቀላሉ ሊጎዱን የሚችሉ በማርጂታችን ምክንያት የሚፈጠሩ ስሜታዊና መንፈሳዊ ዝሰት

ናቸው። እንደ ተጎዳ ሽንጥ ወይም እንደ ተረሳ ትውስታ በግልጽ የሚታዩ ስላልሆኑ፤ እኛ ምንም ሳናውቅ ወደ ሕይወታችን ሰርገው ሊገቡ ይችላሉ።

እነኚህ ድብቅ አደጋዎች ምንድን ናቸው? በእርግጠኝነት ፍርሃት አንዱ ነው። ስለ ህመማችን ወይም ስለ አካል መጎዳት ወይም ስለብቸኝነት ወይም ስለ ገንዘብ ምንጫችን እርግጠኛ ሳንሆን ስንቀር፤ ሊመጣብን ስላለው ነገር መጨነቅ ተፈጥሮአዊ ነው። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ ጭንቀቶቻችን ያጥለቀልቁናል፤ እናም በእነሱ ከመዋጣችን የተነሳ የምናስበው ሁሉ ስለመነሻቸው ብቻ ይሆናል። ሊያልፍ በሚችል ነገር ከመጨነቅ ይልቅ ስር በላደደ፤ በማይበርድ ፍርሃትና ጭንቀት እንያዛለን።

ሌላው ድብቅ አደጋ ብዙውን ጊዜ ከፍርሃትና ከጭንቀት ጋር ይገናኛል፤ ድብርቱ፡ በሕይወታችን ያደረግናቸውን ነገሮች ዞር ብለን እንመለከትና እነዚህን ነገሮች ዛሬ ደግመን ማድረግ እንደማንችል ስናውቅ ተስፋ እንቆርጣለን። ምንም እንኳን ብዙውን ጊዜ በምርመራ ባይገኝም ድብርት በእድሜ የገፉ ብዙ ሰዎችን ከሚያጋጥሙ በጣም የተሰመዱ (እደገኛም ጭምር ከሆኑ) ችግሮች መካከል አንዱ እንደሆነ ዶክተሮች ይናገራሉ። የተሰመዱት ምልክቶቹ የሆኑት ድካም፣ መዘንጋትና የብቸኝነት ስሜት መታከም ሊችሉ ብዙውን ጊዜ ግን እርጅና ተከትለው የሚመጡ ነገሮች ናቸው ተብለው በቀላሉ ይታሰፋሉ።

ሌላኛው ዐይነት ድብቅ አደጋ ደግሞ ንዴት ነው። ማንም ሰው ሕይወቱን መቆጣጠር እንዲሳነው አይፈልግም፤ ስናረጅ ራሳችንን ችለን መንቀሳቀስ መቻላችንን ማስጠበቅ እንፈልጋለን። ብዙውን ጊዜ ግን ይህ የሚቻል አይደለም፤ እናም ይሄን መቀበል ደግሞ ለእኛ ቀላል ነገር አይደለም። እንደ ለው እንዲህ አለኝ፤ "እናቱን እንደዚህ ሆና ከዚህ በፊት አይቻል አላውቅም፤ በጣም ጨዋ ነበረች፤ አሁን ግን ከፍላ በገባሁ ቁጥር ትበላጭብኛለች። ምን እንዳስከፋት አውቃለሁ፤ በገዛ ቤቷ ውስጥ አስመኖሯና ምንም እማራጭ ባይኖርም እንኳ በሌሎች ሰዎች ክብካቤ ስር መውደቁን ትጠላዋለች።" የእሱ አስተያየት በሌሎች በብዙዎች ሊስተጋባ ይችላል። አንዳንድ ጊዜ ንዴቱ በሌሎች ላይ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔርም ላይ ይሆናል፤ "እግዚአብሔር ቢወደኝ ኖሮ፤

ይሄ እንዲደርሰብኝ አይፈቅድም ነበር።" አንድ ቅደኛዬ በቅርቡ ሲናገር፤ "ለዎች እያረጁ ሲመጡ ወይ መራር ይሆናሉ ወይ ደግሞ የተሻሉ ይሆናሉ" አለ። እንደ አስመታደል ሆኖ፤ መራርነታችን ብዙ ጊዜ ይደላል።

እያረጀን ስንሄድ ሌላው አደጋ ምን አልባት ሲንጠላጠልብን ይችላል፤ የከፋ ብቸኝነት፤ ከዚያም ባለፈ የመገለል ስሜት። እንዴ እንዲት በአረጋውያን ማዕከል ውስጥ ያለች ሌት "በእኔ ላይ ለሚደርሰ ነገር ማንም ግድ አይለውም።" ብላ ነገረችኝ። "ልጆቼ በአገሪቱ በተለያዩ ክፍሎች ነው የሚኖሩት፤ እናም ሊገበኙኝ የሚመጡት ከሰንት አንዴ ነው። እንዳንዴ እንቅልፌ አስከመጣ ድረስ አለቅሳለሁ፤ ብቸኝነት በጣም ይለማኛል።" ከርሷ ጋር ያሉት ሌሎችም እንደዚሁ ዐይነት ሁኔታ እንደሚገጥማቸው ባውቅም፤ ልቤ ግን በጣም አበነላት።

አንዳንድ ጊዜ በዕድሜ የገፉ ሰዎች በብቸኝነት ስሜት ተውጠው ትክክል ያልሆኑ ውሳኔዎችን ለምሳሌ በደንብ የማያውቁትን ሰው ማግባት ወይም ዕቃ የሚሸጠው ሰው ሰላጩታቸው ብቻ የማያስፈልጋቸውን ዕቃ ብዙ ብር አውጥተው ሲገዙ የሚስተዋልበት ሁኔታ አለ። ከብዙ ዓመታት በፊት እርሳንዶ፤ ፍሎሪዳ፤ ውስጥ አንድ አከሰቴ ተኖር ነበር። ትዳር የላትም፤ ግን በሕይወቷ ብዙ መጠን ያለው ሀብት አከማችታለች። እንደተረዳነው ከሆነ፤ በመጨረሻዎቿ ዓመታቶቿ አንድ ግርማ ሞገስ የተላበሰ ሰው ቀርቧት እንደተወደው አደረጋት። በጊዜ ሂደት አብዛኛውን ንብረቷን እንደትሸጥና እሱ ገንዘቧን እሷን በሚጠቅም መልኩ ሥራ ላይ እንዲያውለው እንደትፈቅድለት አሳመናት። ከመሞቷ ጥቂት ጊዜ በፊት፤ አብዛኛው ገንዘቧ እንደባከን ተረዳች። በአጭሩ ሰውዬው እሷን ብቸኝነቷን - ተጠቀመበት።

ሌላው የመጨረሻው አደጋ በራሳችን ችግርና እኛን በሚመለከተን ነገር ላይ ብቻ በመጠመድ ለሰሌዋው ማለብ አለመቻል ነው። ከአንድ በተለየ ሁኔታ አስቸጋሪ ከሆነ ሀመምተኛ ጋር የነበረች ነርሰ እንዲህ ብላ ነገረችኝ፤ "እንደ ታመመ ሰው ራስ ወዳድ የሆነ የሰም።" ልክ ናት ብዬ ዐሰባለሁ፤ አንዳንድ ጊዜ አሁን ለላለብኝ ችግር ከማሰብ ይልቅ በሌሎች ሰዎች ፍላጎት ላይ ማተኮር እንድችል ራሴን አስገድደዋለሁ። ኢየብም ተመሳሳይ ዐይነት ችግር ነበረበት ፤ በስቃዩና

በገዘነ መኻል ሆኖ ሰዎች በችግር ውስጥ ሲሆኑ እነሱን ለማበረታታት የሚጠቀምባቸው የነበሩትን መንፈሳዊ እውነታዎች ዘንጋቸው። ከቅደኞቹ መኻል አንዱ በዚህ ምክንያት ረጋ ብሎ ገለጸታል፤

"እነሆ፤ አንተ ብዙዎችን ታለተምር ነበር፤ የደክሙትንም አጆች ታበረታ ነበር፤ ቃልህ የሚሰናከለውን ያስነግ ነበር፤ አንተም የሚብረከረከውን ጉልበት ታጸና ነበር። አሁን ግን በአንተ ላይ መጥቶአል፤ አንተም ደስምህ ደርሶብሃል፤ አንተም ተቸገርህ። አምላክህን መፍራትህ መጽናናትህ የቅንነትህም መንገድ ተሰፋህ አይደለምን?" (ኢዮ. 4፥3-6)

ትኩረታችን ክርስቶስ ሲሆን

ከሕይወት ልናገኝ የምንችለውን እርካታ የሚቀመጥን እነኚህን አደጋዎች እንዴት ነው የምናሸንፋቸው? የእግዚአብሔር የኪዳን ቃል፤ መጽሐፍ ቅዱስ፤ በሁሉም ቀናት ይደግፋችሁ። ሳታቋርጡ ወደ እርሱ በጸሎት ቅረቡ፤ እንደሚሰማችሁ ብቻ ሳይሆን አሁን እንኳ እየሰሉ እየማለደላችሁ መሆኑን እርግጠኛ ሆናችሁ ቅረቡ። ሐላባችሁን በጌታ ላይ አድርጉ፤ እንዲሁም ሊያበረታቷችሁና ሊረዷችሁ ከሚችሉ አማኞች ጋር ያላችሁን ግንኙነት አጥብቃችሁ ያዙ። የመጽሐፍ ቅዱስ ቃሎች እውነት ናቸው፤ "ሞት ቢሆን፤ ሕይወት ቢሆን፤ መላዕክትም ቢሆኑ፤ ... ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሲለየን እንዳይችል ተረድቻለሁ" (ሮሜ. 8፥38-39)።

ሚለቴ ሩት ከመሞቷ ከጥቂት ሳምንታት በፊት እነኚህን ቃሎች ደግማ ደጋግማ ትነግረን ነበር። ሩት ሁልጊዜ የምታስበው ስለሌሎች ነበር። አብዛኛው ሕይወቷ በደስታ እንዲሞላ የሆነበት ሚስተር ዶሄ ነበር። በችግሮቿ ላይ በጭራሽ አታተኩርም ነበር፤ ትኩረቷን ወደ ክርስቶስ ነበር የምታደርገው፤ እናም እግዚአብሔር ሁልጊዜ የማበረታቻ ቃል ወደ ሚያስፈልገው ሰው ወይም ወደ ሰሚ ጆሮ ይመራት ነበር።

እህቴ ካትሪን ከመሞቷ በፊት ጥቂት ስማይባሉ ዓመታት በአረጋውያን የእንክብካቤ ማዕከል ውስጥ ነበረች። መንቀሳቀስ አትችልም ነበር፤ ጤናዋም ጥሩ አልነበረም። ነገር ግን በዚያ የሚኖሩትን ሁሉንም ታውቃቸዋለች የሚናገሩትንም ሁሉ በትዕግስት ትለማቸው ነበር። የጌታን ርህራሄ ታሳያቸው ነበር፤ ስመመስከርም ብዙ አጋጣሚዎች ነበሯት። ጌታ በደካማነት ጊዜዋ እንኳ ሳይቀር ተጠቅሞባታል።

ስለ እንዲት በከባድ ህመም እየተስቃየች ሰላሰች የ86 ዓመት ወይዘሮ አንድ ምስክርነት ሰምቻለሁ፤ ከአሁኑ የቤተ ክርስቲያን ውሎዋ በኋላ በአትራቢያዋ ወደ ሚገኝ የአረጋውያን ክብካቤ ማዕከል በመሄድ መጽሐፍ ቅዱስ እንደምታነብላቸውና እንደምትጸልይላቸው ሰምቻለሁ። እንዲህ ስማድረግ እያንዳንዱን ሳምንት በጉጉት ነው የምትጠብቀው። ትኩረቷ በሌሎች ላይ ነው።

እንዲት 96 ዓመት የሆናቸው አያት ሌት እንዲህ አሉ፤ "በቤት ውስጥ ብቻዬን ሆኜ ብዙ ሰዓት አለኝ፤ ወንበሬ ላይ እቀመጥና ወደ ጸሎት መዝገቤ እገባለሁ። ይገርማል፤ ሊጸለይላቸው የሚገባ ብዙ ሰዎች አሉ፤ ሳስበው ጊዜ የሚበቃኝ አይመስለኝም።"

መቶ ዓመት ሊሞላቸው የተቃረቡ እንድ ወይዘሮ ደግሞ "ለአረጁ ሰዎች" ምግብ እስከ ቤታቸው ድረስ ለመውሰድ የሳምንቱን መጨረሻ በጉጉት ነው የሚጠብቁት። ትኩረቷ በሰዎች ላይ ነው።

ጌታ ሌሎችን የሚባርኩትን ይባርካል፤ እንዲሁም እሱን በሚያስደስተው ነገር ላይ የሚያተኩሩትን ፀጋውን ይሰጣቸዋል።

በእርጅና ወቅት ሕይወት ብዙ አይቀልም፤ ነገር ግን እርጅና የራሱ የሆነ የተለየ ደስታ አለው - ከቤተሰብና ከጓደኞች ጋር ጊዜን ማሳለፉ፤ ድሮ ከነበረብን ንገራነት ነፃ መሆን እንዲሁም ድሮ ችላ ባልናቸው ትናንሽ ነገሮች መደስት መቻሉ። ነገር ግን ከሁሉም በላይ እያንዳንዱን ቀናችንን ስእጆቹ (ለእግዚአብሔር) አሳልፈን ስንሰጥ ወርቃማዎቹ ዓመታቶች ወደ ክርስቶስ በቅርበት መጠጋት ይሆኑልናል። ይህም የህይወት ትልቁ ደስታ ነው።

በእግዚአብሔር ብርታት ወደ መጨረሻው ቤት መሄድ

እውነተኛ ደስታ የሚገኘው በጌታ ላይ በመደገፍ ነው። ደካሞች ሳለን፤ በድካማችን ብርታት የሚሆነን እርሱ ነው። እርሱ ብርቱ ነው (2ቆሮ.12÷10)። የራሳችንን ቤት በሚገባ መምራት አስፈላጊ ቢሆንም፤ የእግዚአብሔርን ነገር የሐሳባችንና የድርጊታችን ማዕከል ማድረግን መዘንጋት የለብንም። ይህ ነብዩ ሐጌ የነበረበት የአስተሳሰብ ዐይነት ነው። ነብዩ ሐጌ በስባ ዓመት ዕድሜው ገደማ በብስጥ ዜጃን ውስጥ አጭር ከሆኑት ሁለተኛውን አጭሩን መጽሐፍ የጻፈ ነው። ሐጌ ከባቢሎን ምርኮ በኋላ የኢየሩሳሌምን ቤተ መቅደስ መልስ ለመገንባት በጌታ ተነሳሳ። እርሱ ደግሞ በተራው የእግዚአብሔርን ህዝቦች እንዴት በገዛ ግዛታችሁ ውስጥ የእግዚአብሔር ቤት ፈራርሶ እንዲቀር ትፈቅዳላችሁ? ብሎ በመገሰፅ አነሳሳቸው፤ "ልባችሁን በመንገዳችሁ ላይ አድርጉ ... እናንተ ብዙ ነገርን ተስፋ አደረጋችሁ፤ እነሆም ጥቂት ሆነ ... ይህ ሰስምንድን ነው? የእኔ ቤት ፈርሎ ተቀምጦ እናንተ ወደ የራሳችሁ ቤት ለስርጣችሁ ነው።" (ሐጌ 1÷7-9)

በዚህ ባለ ሁለት ምዕራፍ መጽሐፍ ውስጥ እኔ ሰሜቴን የሚነካኝ የሐጌ ግሳዬ ከማበረታቻ ጋር መሆኑ ነው። ሐጌ የእግዚአብሔርን ሰዎች የእግዚአብሔርን ሥራ እንዲሰሩና ቤቱን እንዲገነቡ ተስፋ በመስጠት አስተባብሮአል፤ "በርቱ ... እኔ (እግዚአብሔር) ከእናንተ ጋር ነኝ" (ሐጌ 2÷4)።

የግል ጉዳዮቻችንን ቦታ ቦታ በማለያዝ ሲሳካልን ይችላል፤ ነገር ግን ይህ የምናደርገው እጅግ ጠቃሚ የሆነውን ነገር - በተለይም መንፈሳዊ ጉዳዮችን ማስተካከልን - መስዋት አድርገን (ትተን) ከሆነ የሕይወትን ፍላጎት እና ዐላማ እንስታለን። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "ጠቢብ ሰው ብርቱ ነው፤ አዋቂም ሰው ንይሉን ያበዛል" (ምሳ. 24÷5)። ብርታት የሚገኘው በእግዚአብሔር ጥበብ ውስጥ ነው፤ እናም ወጣትም ሆንን ሽማግሌ ልንጠቀምበት እንችላለን።

ምርኮኛ አድርጎህ በያዘህ ምድራዊ ሥራህ ብቻ ነው የምትጨነቀው? ወይንስ ከእርሱ ጋር በዘላለማዊነት ተስፋችን እውን የሚሆንበት ቦታ ነው - እንደምትኖር እርግጠኛ ሆነህ ክርስቶስን

የሕይወትህ ማዕከል አድርገሃል? ብርታትህ ሲደክም ይችላል፤ ነገር ግን በድካምህ በርታትህ እንድትቆም የሚያነሳህና የሚያግዝህ እርሱ ነው። እምነትህ እየጠፋ ሲሄድ፤ ጌታን እርሱ ለእንተ ያደረገውን ክግምት ውስጥ በማስገባት እምነትህን እንዲቀላቅስልህ ጠይቀው። በዚያ ላይ ደግሞ በርታ በል፤ ምክንያቱም፤ "መንፈሴ በመካከላችሁ ይኖራልና አትፍሩ" (ሐጌ 2÷5) ብሏልና።

6. ሞት፡- የገንባታው ድምድማት

"መታን የእግዚአብሔርን ድምፅ የሚለመብት ጊዜ ይመጣል፤ የሚለመትም በሕይወት ይኖራል።"

ዮሐ. 5÷25

"እስከአሁን በሚሞቱት መንደር ነኝ፤ በፍጥነትም በሕይወት መንደር እሆናለሁ።"

ጆን ኒውተን

በአንድ የኢንተርኔት ገጽ ላይ እንዲህ የሚነበብ ርእሰ ነበር "ሞት፤ - የሀገሪቱ ቁጥር እንድ ገዳይ።" ሐሳቡ ግልፅ ነው - ሞት የማይቀር ነው!

ማንም ሰው ሞትን ሮጦ ማምለጥ አይችልም። ሁላችንንም በሰተመጨረሻ ይይዛል። እ.ኤ.አ በ2006 ላይ በኒውስዊክ ጋዜጣ ቃለ መጠይቅ ተደርጎልኝ ስለ ሞት ያለኝን ሐሳብ እንድሰጥ ሰጠዋል፤ እንዴት መሞት እንዳለብኝ ሕይወቴን በሙሉ አስተምረውኛል፤ ነገር ግን ማንም ሰው እንዴት ማርጀት እንዳለብኝ አስተምሮኝ አያውቅም። ያ አነጋገር ብዙ ፍላጎትን አጫረ፤ እናም ይሄንን መጽሐፍ ስለመጻፍ ማስብ ጀመርኩ።

በማርጀት ጉዳይ ላይ አዋቂ እንዳልሆነኩ እውቃለሁ፤ ነገር ግን አሁን ጥቂት ተሞክሮ እያገኘሁ ነው፤ ሁሉም ነገሮች እድሜያችን በገፋ ቁጥር የተሻሉ ይሆናሉ ብዬ አላስብም። መክብብ 12 ላይ ያለውን መልዕክት ላኑብ አዲስ መደነቅና መረዳት እግኝታለሁ፤

"የጭንቀት ቀን ላይመጣ በጉብዝናህ ወራት ፈጣሪህን ዐሰብ የብር ድሪ ላይበጠስ ፈጣሪህን አስብ ..."

(ቁጥር 1 ፤ 6)

ወጣት ሰባኪ በነበርኩበት ወቅት ይህን መልዕክት ላኑብ አሁን የገባኝን ያህል እንዳልገባኝ አስረግጬ እነግራችኋለሁ። አሁን የገባኝ

ነገር፤ ለሎሞን፤ እስራኤልን ያስተዳደረ ጠቢቡ ንጉሥ፤ ወጣቱ እንዲያነብ የፈለገው፤ "በጉብዝናህ ወራት ... የጭንቀት ቀን ሳይመጣ" (ይተኮርበት)።

ወጣት ሳለሁ አረጃለሁ ብዬ ዐስቤ አላጡትም። እናቱ ትል እንደነበረው፤ ዶክተሩም እንዳረጋገጠው፤ ያልተለመደ ዐይነት ጉልበት ነበረኝ፤ እስከ መጀመሪያዎቹ የጉልምስና ዕድሜዬ ድረስም አልተለየኝም ነበር። መካከለኛ ዕድሜዬ ላይ ስደርስ ግን አካላዊ ድካም እየተለማኝ መጣ፤ አዕምሮዬ ግን ሁልጊዜ ፈጣን እንደነበር ነበር፤ አካላዊ ብርታቱ ከአታካች ውጣ ውረድ በኋላ ለመመለስ ብዙ አልወለደበትም። አሁን ግን በጣም ደክሞኛል ያንን የተጨናነቀ የጉዞ ፕሮግራም እንዴት እንደተወጣሁት ሳስብ ይደንቀኛል። እርጅናን ባገኘሁት መንገድ እታገለው ነበር። የእርጅና ዳር ዳሩ ሲለማኝ ያለማቋረጥ እንቅስቃሴ አደርግና ራሴን ጠብቄ ለመሄድ እጠነቀቅ ነበር። ይሄ እሜን ብዬ የተቀበልኩት ሽግግር አይደለም እናም ሊከሰት ያለውን መፍራት ጀመርኩ።

ሚሉቱ ሩት ግን የከበደን ልብ፤ በተለይ የኔን፤ ማቅለል ከሚችሉት መካከል አንዷ ነበረች። በመቃብር ሀውልቷ ላይ እንዲቀረፅላት የምትፈልገውን ነገር ስትናገር የነበረውን ሁኔታ በፍጹም አልረሳውም፤ እንዲሁም በቢሊ ግራሃም ላይ-በራሪ የሚገኘውን የመቃብር ስፍራዋን የጎበኙ ሁሉ አትዳው የነበረው ነገር በመልዕክተ እንደቀጠለ መረዳት ችለዋል።

የአልጋ ቀራኛ ከመሆኗ ከረጅም ጊዜ በፊት በአንድ ግንባታ በሚካሄድበት ቦታ በሚገኝ አውራ ጎዳና ላይ እየነዳች ነበር። የውስጥ ለውስጥ መንገዱን እንዲሁም በመንገዱ መኻል መኻል የሚገኙትን ምልክቶች በጥንቃቄ እየተከተለች "የግንባታው መጨረሻ ነው። ስለትዕግስትም እናመለግናለን።" ወደሚለው የመጨረሻው ቦታ ላይ ደረሰች። ቤት እንደደረሰች ፈገግ እያለች ተለጥፎ ስላየችው ነገር ለቤተሰቡ ተናገረች። "እኔ ለሞት በመቃብር ሀውልቱ ላይ ያ ፅሁፍ እንዲቀረፅልኝ እፈልጋለሁ።" ብላ ተናገረች። ቀለል ያለች ሰው ብትሆንም ለሰተናገረችው ነገር ጠንክር ብላ ነበር። እንዳንረሳው ብላ በፅሁፍ አስቀምጣው ነበር። ጨዋታዋን የሚያዝናና ሆኖ ከማግኘታችንም ባለፈ በነዚህ ጥቂት ቃላት አማካይነት ያስተላለፈችውን

እውነት እድንቀናል። እያንዳንዱ ሰው ከተፀነለበት ቀን ጀምሮ እስኪሞት ድረስ በግንባታ ላይ ነው። የእያንዳንዱ ሕይወት ከስህተትና ከትምህርት፤ ከመጠበቅና ከማደግ፤ ከትዕግስትና ከፅናት የተሰራ ነው። በግንባታው መጨረሻ - በሞት - ሂደቱ ይደመደማል።

"እቤቱ አንተ ኩላሊቱን ፈጥረሃልና ... አጥንቶቼም ከአንተ አልተለወዱም፤ ያልተሠራ አካሌን ዓይኖችህ እዩኝ፤ የተፈጠሩ ቀኖቼ ሁሉ ሳይኖር በመጽሐፍህ ተጻፉ።" (መዝ. 139÷13፤15-16)

ሞትም በጊዜው፤ "ይህ የክንውን ሁሉ መጨረሻ ነው" ይላል። በተሞክሮ ላይ ምንም መጨመር ባንችልም፤ እኛ በክርስቶስ አማኞች አዳኞችን፤ "መልካም አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ" ሊል የመለማትን ተስፋ ለንቀናል (ማቴ. 25÷21)።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለክርስቲያኖች እንዲህ በማለት ይናገራል፤ "ለር ለዳችሁ በእስታኑ ሕይወት፤ እንደተማራችሁትም በሃይማኖት ፅኑ" (ቆላ. 2÷7)። ይህ በዚህ ሕይወት ውስጥ ያለው የማያቋርጥ ግንባታ አካል ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ሊያረጋግጥልን፤ "ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሰራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሰራ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለንና" ብሎ ይናገራል (2ቆሮ. 5÷1)። ሩት ሀመም ከጎዳው ሰውነቷ፤ ስትለይና በምድር ላይ የነበራት ግንባታ ሊያበቃ፤ ዘላለማዊ የሆነ ሰላም አግኝታለች። አሁን መኖሪያዋ ዘላለማዊ ነው።

ለብዙ ዓመታት በግንባታ ሂደት ያለ በምዕራባዊ ለሜን ካሮላይና በሚገኙ ተራራዎች የሚያልፍ የተንጣለለ አውራ ጎዳና አለ። የተጎረባበጠ መልክዓ ምድር ያለው ነው። የለሜን ካሮላይና የተርጓሚዎች ክፍል ቋጥኞችን ለነጣጥቆና የዛፍ ስሮችን ነቃቅሎ ወደ ላይኛው ከተማ የሚያሳልፍ መንገድ የማበጀት ጎሳፊነት አለበት። ተሽከርካሪዎች በጊዜያዊ የመንገድ መዘጋጋት ምክንያት ቆመዋል። መንገዶቹ ሊንሸራተቱና ሊታጠፉ ስለሚችሉ ሾፌሮችን በሚያደነጋግረው መንገድ የሚመሩ በጥንቃቄ ያሸከርክሩ የሚሉ በምሽት የሚያበሩ ምልክቶች አሉ። ተራራው ጫፍ ላይ የሚኖሩ ተጓዦች የግንባታው መጨረሻ የሚለውን በጉጉት የሚጠብቁትን ምልክት ሊያዩ ወደ ቤታቸው መቃረባቸውን ያውቃሉ። ልጆቻቸው

ሁል ጊዜ በዚያ ተራራ ላይ ክፍና ዝቅ እንደሚሉ በማወቃቸው በደጃቸው ላይ የሚንጎራደዱ ብዙ ወላጆች አውቃለሁ። በመጨረሻው ቦታ ላይ ሲደርሱላቸው እጩይታን ያገኛሉ።

ሕይወት በአደገኛ መንገድ ላይ እንደመጓዝ ያህል ሊሆን ይችላል። የሚወዘውዙን የተባረበሩ መንገዶች ይኖራሉ፤ ከመንገድ የሚያሰወጡን ቅያሶች ይኖራሉ እንዲሁም ከፊታችን አደጋ እለ የሚሉ ምልክቶችም ይኖራሉ። የነፍሰና የመንፈሳችን መጨረሻ ለእግዚአብሔር በጣም ያስፈልጋሉ፤ ለሰዚህም እርሱ በየዕለቱ ይመራናል። እንዳንደች ለእግዚአብሔር ምሪት ትኩረት ይሰጣሉ፤ ሌሎች ደግሞ ግድም ላይሰጣቸው የሚያበሩትን ምልክቶች ጥሰው ያልፋሉ። በሰተመጨረሻ ግን ሁሉም ወደ ፍፃሜው ይደርሳል - የሞት በር ላይ። እዚህ ጋ ነው እንግዲህ ነፍስ ከሰጋ የምትሰየው።

ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆኖ እንኳ ሞት መንፈሳችን ወደ እግዚአብሔር መገኘት ውስጥ የሚተላለፍበት መንገድ መሆኑን እስተምሯል (ሉቃ. 23÷46)። ዘማሪው "ነፍሴን ክሲእል እጅ ይቤዣታል" ሲል ተናግሯል (መዝ. 49÷15)። ነፍሳችሁን በሠሪዎ እጅ ላይ አስቀምጣችኋልን? እግዚአብሔር ምሪትን በሚሰጥበት መጽሐፍ - በመጽሐፍ ቅዱስ - ላይ የሰጠፋቸውን የማስጠንቀቂያ ምልክቶች እየተከተላችሁ ነውን? "የቅናች መንገድ ከክፋት መራቅ ነው፤ መንገዱን የሚጠብቅ ነፍሱን ይጠብቃል" (ምላ. 16÷17)።

ራሱን እንዲህ እያልክ ይሆናል፤ "ቢሊ - ወደ ሕይወቴ ፍፃሜ እየተቃረብኩ ነው። መጥፎ ሰው ሆኜ እላውቅም።" ለሰሞት በሚያሰቡበት ወቅት እንደዚህ የተናገሩ ብዙ ወጣቶችና በእድሜ የገፉ ሰዎች ቢኖሩም፤ ከእግዚአብሔር ቃል እውነቱን የመናገር ግዴታ ግን አለብኝ፤ "ሁሉም ንጢአትን ሰርተዋል የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሏቸዋል (ሮሜ 3÷23)።

እንዲት ሴት የቢሊግራሃምን ላይብራሪ (ቤተ-መጻሕፍት) በምትጎበኝት ወቅት እንደ ታሪክ እካፈለችን፤ "እኔ እስከማውቀው ድረስ ከፋ ነገር እድርጋ የማታውቀው፤ የሰባ ሰድስት ዓመቷ ውዳ እናቱ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፤ ሁሉም ከፍጥረቱ ንጢያተኛ ነው በሚለው በእኔ እምነት ትሟገት ነበር። የራሷን ንጢአት እውቃና ተናዛ በክርስቶስ ብቻ የሚገኘውን መዳን እንዲሁም ከእርሱ ጋር ለዘላለም

የሚያኖራትን ኪዳን ታውቅ ዘንድ ለዓመታት ጸልያለሁ። እናቱ ልትሞት እንደደረሰች፤ በሰልክ ተደውሎ ሲነገረኝ፤ ከአውሮፓ ወደ ሀገሬ ፍሎሪዳ መጣሁ። እጄን ያዝ እድርጋ፤ 'የኔ ውድ፤ እኔ ሰሞት፤ እንድ ነገር ዐለበ። ጌታ እድናኛል።' 'እናቱ፤ ይህ እንዴት ሊሆን ይቻላ?' 'ራሴን ችቤ መንቀላቀስ ሊቀትኝና አቅመ ደካማ ሆኜ በዚህ እልጋ ላይ ሰኮራመት፤ ወደ ሕይወቴ መጨረሻ መቃረቤን ተረዳሁ፤ ሕይወቴን መምራት ተሰኝኝ ነበር። በገዛ ቤቴ ውስጥ የማደርገው ጠፋኝ። አቤት እየመጣች ጤናዬን ሰትንክባክበኝ የነበረችው ሴት ትዕግስትን በተላበሰ ሁኔታ እንዳንድ ጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ ታነብልኝ ነበር፤ "ጽድቅ የለም፤ አንድስ እንኳ" (ሮሜ 3÷10)፤ "እሁንም እምላካችሁን እግዚአብሔርን ትፈልጉ ዘንድ ልባችሁንና ነፍሳችሁን ሰጡ" (1ዜና. 22÷19)፤ እንዲሁም "የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቷል" (ሉቃ. 19÷10)። ያ ሁኔታ፤ መቼም የሚጠፋብኝ አይደለም። እናቱን በሙሉ እምነት ሆኖ ወደ ጌታ የመራቻችን ውድ ሴት ላገኛት በሕይወቷ ባላት ወኔና ጥንካሬ ተገረምኩ። ከእናቱ ጋር በተመሳሳይ ዕድሜ ላይ ነበረች። በዚህ ዕድሜያችንም ላይ ብንሆን ሌሎችን ለማገልገል ራሳችንን ከሰጠን፤ እግዚአብሔር ሊጠቀምብን እንደሚችል ማወቁ ታላቅ መዕናናትን ለጥቶኛል።

መጽሐፍ ቅዱስ ሊናገር፤ "እውነተኛ ምስክር ነፍሳትን ያድናል" (ምላ. 14÷25) ይላል። ሕይወት ዕድል አልባ ሆኖ አታውቅም፤ ጥያቄው፤ እንደዚያች በቤት ውስጥ የጤና እገልግሎት ክብካቤ ትሰጥ እንደነበረችው ለራተኛ የምናገኛቸውን ዕድሎች እንጠቀምባቸዋለን ወይ ነው? አንዳንድ ጊዜ ሞት በድንገትና ላይጠበቅ ይመጣል። "የመሰናበት ዕድሉን እንኳ አላገኘሁትም" የሚል እንጉርጉር ብዙ ጊዜ ነው የሰማሁት። በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ የወንጌልን ቃል ለማካፈል የነበረህን የመጨረሻ ዕድል እንዳጣህ ማወቅህ ነው።

በእብዛኛው በዕድሜ የገፉ ሰዎች ህልፈተ ሕይወታቸው የሚከሰተው ብዙ ጊዜ ከፈጀ (ከቆየ) የጤና ማሽቆልቆል በኋላ ለሰሚሆን በሞታቸው ብዙ እንደነቅም። የቤተሰብ እባላት እንኳ በሚች የመጨረሻ ለዓታት ላይ በእንደ ላይ ተሰብስበው ሊሞት ካለው ሰው ጋር እንድ ላይ የሚሆኑበት ጊዜም ሊኖር ይችላል። በሩት ጊዜ የነበረው እንደዚህ ነው። ዶክተሩ፤ "ሰውነቷ እየቀዘቀዘ ነው" ብሎ በግልፅ ነገረኝ። "ሕይወቷ የሚያልፍበት ቀን ትንሽ ይዘገይ ይሆናል፤ ሂደቱ ግን

ጀምሯል፤ እናንተ መዘጋጀት ይኖርባችኋል" ብሎኛል። ከሁለት ሳምንታት በኋላ አተነፋፈሷ ዝቅ ብሎ ላለ በአልጋዋ ዙሪያ ተሰብስበን ነበር። እኔ የሩትን እጅ ይዜ በአልጋዋ ጠርዝ ላይ ተቀምጬ ነበር፤ ሴት ልጃችን እን ደግሞ ከእኔ አጠገብ ቆማ ነበር። እን በድንገት "እርሷ በመንግስተ ሰማይ ናት" ብላ ተናገረች። ትንሩሷ ቆሞ ነበር፤ እጇም ከእጅ ላይ ተንሸራተተ። የስቃይ ዘመኗ አለፈ፤ ሩት ወደ መጨረሻ ቤቷ ሄዳለች።

የመጨረሻ ወራቶቿ ትዝታ በቀሪው ሕይወቴ ከእኔ ጋር ይቆያል፤ እየደከመች መምጣቷ፤ ስቃይዋ፤ የፍቅር አገላለጽ፤ የጸሎት ጊዜያትን፤ እርግጠኛነቷ - ብሎም ደስታዋ - ምክንያቱም በቅርቡ በምትወደውና ለብዙ ዘመናት ባገለገለችው በጌታ መገኘት ውስጥ እንደምትሆን በማወቁ ምክንያት። እነኚያን ቀኖች ዞር ብዬ ሳለባቸው፤ የሚታወቀው የመዝሙር 23 ቃል አዲስ ትርጉም ይዞ ወደ እኔ ይመጣል፤ ሩት በምድር ላይ የነበራት ቆይታ ወደ ማለቂያው እንደደረሰ ሲሰማት የነበራትን መተማመን ያሳየኛል። "በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ እንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያፀናኑኛል። . . . ቸርነትህና ምህረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል፤ በእግዚአብሔርም ቤት ለዘላለም እኖራለሁ" (ቁጥር 4 ፣ 6)።

በጎዘን ውስጥ መኖር

ይህን በምፅፍበት ወቅት ሩት ወደ ቤቷ ከሄደች አራት ዓመት ሆኗት ነበር። እሷን ማጣቱ በጣም የተሰማኝ አሁን ነው። በጥናት ክፍሉ በር ላይ ወዲህና ወዲያ ስትል የነበረውን ወይ ደግሞ ሁል ጊዜ ሰናደርግ እንደነበረው ፀሐይ እስከትጠልቅ ድረስ እጅ ለእጅ ተያይዘን በረንዳችን ላይ የምንቀመጠውን ሳላስብ እንዲትም ቀን አታልፍም።

ይህ ለምን እንደሆነ ራሴን ጠይቄአለሁ፤ የሆነው ሆኖ፤ የምንወዳቸውን ሰዎች በማጣታችን ምክንያት የደረሰብን ጎዘን ጊዜ በሄደ ቁጥር ሊቀል እይገባውም ነበር? አዎን ይቀላል - በኔም ላይ እንዲሁ የሆነበት ሁኔታ አለ። በሌሎች ሁኔታዎች ግን እንዲህ ሊሆንልኝ አልቻለም፤ እኔም ይሆናል ብዬ አልጠብቅም። እንደሚመስለኝ፤ ይሄ የሆነበት አንዱ ምክንያት፤ በሞተችበት ወቅት

በጣም የማስታወሰው በመጨረሻዎቹ ቀኖቿ ይሰማት የነበረውን ድካም፤ ህመሜን እና ለመንግስተ ሰማይ የነበራትን ስሜት ስለሆነ ነው። ከእኛ ጋር እንድትቆይ አብዝቼ ፈልጌ የነበረ ቢሆንም፤ ሞት ግን ለእርሷ ካለባት የሕይወት ጫና እንድትገላገል እንደሚያደርጋትም እውቅ ነበር። በጊዜ ሂደት ግን፤ ከስልሳ ዓመት በላይ በነበረን የጋብቻ ጊዜ ያሳለፍናቸው የደስታ ጊዜያት ወደ አፅምሮዬ ይመጡ ጀመር። እኔ አደርጋቸው የነበሩት ጉዞዎች እየቀነሱ በመምጣታቸው ምክንያት በመጨረሻው ዓመታቶቻችን አብረን የምናሳልፈው ጊዜ ስለበዛልን ያን ጊዜ አስታውሰዋለሁ። እንደገና በእፍላ ፍቅር የወደቅን እስኪመስል ድረስ እነኚያ ጊዜያት በሕይወታችን ካሳለፍናቸው ከምርጦቹ ጊዜያቶች ውስጥ ነበሩ። እናም እነኚያ ትዝታዎች አሁን ወደ ጥልቅ የጎዘን ስሜት ተቀይረዋል።

ሞቷ ጥልቅ ጎዘን ሲፈጥርብኝ የቻለበት ሌላው ምክንያት ነው ብዬ የማለበው፤ በጎዘን ውስጥ ሆኜ የሚሰማኝ አዲስ የእርግጠኛነት ስሜት ነው - ብዙም ሳይቆይ አንድ ቀን ጌታ ለእኔም እንደሚመጣና ሩት እና እኔ ጻግም በሰማይ እንደምንገናኝ በእርግጥ በማወቁ ነው። ከመቼውም በላይ ይህንን ቀን በናፍቆት እጠብቀዋለሁ።

ባጣናቸው ሰዎች ምክንያት ማዘን

ጎዘን እውነታ ነው፤ "አሁን ያለበት ቦታ የተሻለ ነውና. . ." የምንወዳቸውን በማጣታችን ልናዘን እይገባንም የሚሉ ሰዎች የምንወዳቸው በሞት ሲለዩን በልባችን ውስጥ የሚፈጠረውን ትልቅ ክፍተት ከቶ ስላልተረዱት ነው። እርግጥ ነው፤ እነሱ በሰማይ ቤት ቢሆኑ የተሻላቸው ነው፤ ለእኛ ግን የሚመች አይደለም። የሕይወታችን ወላጅ ክፍል ከእኛ ይለያል፤ ከከባድ ቀዶ ጥንና በኋላ እስክናገግም ጊዜ እንደሚወስድብን ሁሉ የምወዳቸውን ሰዎች በማጣታችን ከሚፈጠር ጎዘን እስክናገግም ድረስ እንዲሁ ጊዜ ይወስዳል። ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች የተናገረው ቃል እውነት ነው፤ "ተስፋ እንደሌላቸው እንደሌሎች እንዳታዝን" (1ተሰ. 4፥13)። ይሁን እንጂ እሁንም እናዝናለን፤ መሆንም ያለበት እንደዚሁ ነው። ኢየሱስ ከወዳጁ ከአልዓዘር መቃብር አጠገብ ቆሞ ከሞት እንደሚያስነሳው ቢያውቅም እንኳ አልቅሷል(ዮሐ. 11፥35)።

እኔን የገጠመኝ አናንተን ላይገጥማችሁ ይችላል ይሆናል፤ ነገር ግን በስተመጨረሻ ንዘን በሁላችንም ላይ ይደርሳል። በትዳር አጋራችሁ ሞት እስካሁን አልተነካችሁ ይሆናል፤ ምናልባት በጣም የሚቀርባችሁን ሰው እንኳ፤ እንደ ወላጅ ወይም አያት ያሉትን፤ በሞት አጥታችሁ አታውቁ ይሆናል። በሌላ በኩል ደግሞ፤ ንዘን ሕይወታችሁን በአስቃቂና በአሳዛኝ ሁኔታ አጥቅቷችሁ ሊሆን ይችላል - ምናልባት በልጅ ሞት ወይም በዘመድ ወይም የትዳር አጋራችሁን በልብ ሀመም ወይም በአደጋ አጥታችሁ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን እሁን ያለን ተሞክሮ (ገጠመኝ) ምንም ይሁን ምን መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው እውነት ነው።

"ለሁሉም ዘመን አለው ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው። ለመወለድም ጊዜ አለው ለመሞትም ጊዜ አለው።" (መክ. 3÷1-2)

ከንዘናችን ጋር መሟገት

ንዘናችንን ልንረሳው የምንችለው አንዴት ነው? እኔን የረዱኝን አራት ደረጃዎች ልጥቀስ፤ በሩት ሞት ለተፈጠረብኝ ንዘን ብቻ ሳይሆን በወላጆቼ ሞት፤ በወንድሜ በሜልቪን (ጓደኛዬም ጭምር ነበር) ሞት፤ በእህቴ ካትሪን ሞት፤ በሩት አባትና እናት ሞት እናም በሌሎች ዘመዶቼ እና ጓደኞቼ ሞት ምክንያት ለደረሰብኝ ንዘን ማለት ነው።

ሰሜቶችህን መቀበል

በመጀመሪያ፤ በንዘንህ ምክንያት አትገረም ወይም አትቆጥበው ወይም የጥፋተኝነት ሰሜት አይሰማህ። የምንወደው ሰው እንደሚሞት የታወቀ ቢሆንም እንኳ፤ መናፈቃችን አይቀርም እንዲሁም ሚቹን (እሱ/እሷ) በማጣታችን ማዘናችን አይቀርም። ባልጠበቃችሁት ሰዓት ትዝ ቢላችሁና ሀሳባችሁን ቢወስደው እንኳ አትገረሙ። አንዲት ሴት፤ "ባሌ ባለፈው ዓመት ሕይወቱ ካለፈ በኋላ ንዘኑ የለቀቀኝ መሰሎኝ ነበር። ነገር ግን ከጥቂት ቀናት በፊት አንድ ባሌን የሚያስታውሰኝ ሰው መጣና በድንገት አንባዬ መፍለስ ጀመረ" ብላ አንዴ ጽፋልኝ ነበር።

ከንዘን የምንላቀቀው በሂይት ነው፤ ምንም እንኳ የምንወዳቸው ሰዎች ስቃያቸው አብቅቶ በሰላም በመንግስተ ሰማይ እንዳሉ ብናውቅም፤ ንዘኑ በማግለቱ ከእኛ ላይ ተነሰቶ አይሄድም። የምንወዳቸውን በሞት ስንነጠቅ (በተለይ ሞቱ ያልተጠበቀ ከነበረ)፤ በመጀመሪያ ላይ ደንዝዘን እንቀር ይሆናል፤ ምንአልባትም ሰዎች በንዘን አንላለባችን ሊገረሙ ይችላሉ። ድንዛዜው ሊለቀን ግን፤ የተከሰተው ነገር ወደ ታላቅ ምሬትና የማይበርድ ንዘን ውስጥ ሊከተን ይችላል። ንዘን ገጥሞአቸው የማያውቁ ሰዎች ብዙውን ጊዜ ይሄን ላይረዱት ይችላሉ፤ ነገር ግን ራሳችንን ለየት አድርገን ልናስብና ለሚቶቻችንን በመጨቆን ሁሉ ደሀና አንደሆነ ማስመሰል የለብንም። "ጓደኛዬ ከንዘን ተላቃና ስለእናቷ ሞት ማሰብን ማቆም ለምን እንዳልቻለች እንዳልገባኝ ለሰዎች ተናግረ ነበር። ወንድሜ ከሞተ በኋላ ግን ገባኝ" በማለት አንዲት ሴት ተናግራለች።

ስለወደፊቱ ማሰብ

በንዘን ጊዜ የሚጠቅም ሆኖ ያገኘሁት ሁለተኛው አርምጃ ይህ ነው፤ ባለፈው ነገር ላይ ብቻ አታተኩሩ፤ ነገር ግን ልባችሁንና ለዕምሮአችሁን በመጨረሻ ጊዜ ላይ ማተኮር አለባችሁ። ለእኛ ቅርብ የሆነ ሰው ሲሞት፤ የሞተው ሰው ባለፉት ጊዜያት ለእኛ ምን ማለት እንደሆነ ማሰብ ተፈጥሮአዊ ነው። ያሳለፍናቸውን መልካም ጊዜያትና በአስቸጋሪ ጊዜያት እንኳ ፍቅራችን እንዴት አድርጎ አንድ ላይ እንዳስተሳሰረን እናስታውሳለን። የሞትንም አስከፊ ፍፃሜ እንዲሁ እንገነዘባለን፤ እንዲሁም ያለፈው ለዘላለም እንዳለፈና ፈዕሎም እንደማይደገም እናውቃለን። እንዲህ መሆን ለሁሉም አይደለም፤ እንዲያውም ፍፁም ተፈጥሮአዊ ነው። የጓደኛ ወይም የዘመድ ሞት ዜና ሲደርስን፤ ብዙውን ጊዜ ሩት "ለእነሱ ደስ ብሎኛል፤ ለእኛ ግን አዝናሰሁ" ትል ነበር።

በጊዜ ሂደት ግን ሐሳባችንን በራሳችን መጨረሻ ጊዜ ላይ ማተኮር አለብን። ያንን ማድረግ ቀላል አይደለም፤ በመጨረሻ ወራትና ዓመታት የሚሰማንን ንዘን እና ባዶነት መጋፈጥ እንፈልገንም። ባለፉት ትዝታዎቻችን ላይ ማተኮር ይቀለናል። ይሁን እንጂ፤ አሁንም የሚወዱንና የሚፈልጉን ሰዎች አሉ፤ በዚያም ላይ ደግሞ ንላፊነትም

አለብን። ከሁሉም በላይ፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ያለውን ሥራ አልጨረሰም፤ ሰቀረው ሕይወታችን ዕቅድ አለው። ጳውሎስ መንፈሳዊ ጉዞውን አስመልክቶ የተናገራቸው ቃላት በገዘን ጊዜ ውስጥ እንዲብንሆን ይሰራሉ፤ "ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋለሁ፤ በኋላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ እዘረጋለሁ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ከፍ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥራት ዋጋ እንዳገኝ ምልክትን እፈጥሳለሁ" (ፊል. 3፥13-14)።

ይሁን እንጂ፤ እንዳንድ ጊዜ የማንፈልጋቸው ነገሮች በመጪው ጊዜያችን ላይ ድንቅር ማለታቸው አይቀርም። ማንም ቢሆን እንደ ሰው በሞተ በእጭር ጊዜ ውስጥ መሰመር ሊይዙ በሚገባቸው ህጋዊና ገንዘብ ነክ ጉዳዮች ውስጥ መግባት አይፈልግም፤ ማንም ሰው በሞት የተሰየውን የትዳር ጓደኛውን የልብስ ሳጥን ወይም ጠረጴዛ ማነሳሳት አይፈልግም። ክሩት ሞት በኋላ እነኚህን ጉዳዮች በተመለከተ ልጆቹ ሊረዱን ሰለፈቀዱ በጣም እመስግናለሁ። በነዚህ ጊዜያት ውስጥ በኋላ የምትፀፀቱበትን በችሎ የሆነና ብዙ ያልታለበበትን ውሳኔ ከመወሰን ተቆጠብ።

ልባችንንና አዕምሮአችንን ወደ መጪው ጊዜ እንዲመለከቱ ማድረግ ማለት የሆነውን መቀበል እንዲሁም ቀሰ-በቀለ አብሮ መኖርን መላመድ ማለት ነው። ይህም ማለት አቁመን የነበረውን የተለመዱ ድርጊቶችና ግንኙነቶች መቀጠል ማለት ነው፤ ሁሉንም በአንድ ጊዜ ማለት ሳይሆን ይችላል፤ ነገር ግን ተገልሎ ከመቅረት ሰሜት ጋር መታገል ይገባል። የተሰመደውን የኑሮ ዑደት እንደገና ለማስጀመር ከእኛ በኩል በግድም ቢሆን ፈቃደኝነቱ ሊኖር ይገባል፤ እንዲህ ማድረግ ጠቃሚም ነው። "እኔ እያለፍኩበት ያለሁበትን መንገድ ማንም አይረዳም" የሚሰው እነጋገር የቅርብ የሆነ ዘመዳቸውን ባጡ ሰዎች መካከል የሚሰተዋል የተለመደ ለሜት ነው። ይሁን እንጂ ምንም እንኳ ይህ እውነት ቢሆንም፤ ይህንን ተለይቶ ለመቅረት፤ ወይም ሥራ አልባ ሆኖ ለመቅረት ምክንያት እንዲሆን አትፍቀዱሰት።

ሌሎችን መርዳት

ከገዘን አንድናገግም የሚረዳን ሶስተኛው እርምጃ ይሄ ነው፤ እርዳታችሁን ለሚሹ ሰዎች ድረሱላቸው። ሁል ጊዜ አገልግሎቱን

በእነኚህ ቃላት ሰለሚያጠቃልል መጋቢ እንድ ጊዜ ሰምቼ ነበር፤ "ልብ በሱ፤ በዚህ ሳምንት የምታገኙት ሰው ሁሉ ክባድ ቀንበርን የተሸከመ ነው።" ከዓመታት በፊት ይህን እውነት ሆኖ እግኝቼዋለሁ፤ በሆነ ችግር ወይም ቀንበር ያልተያዘ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም። እግዚአብሔር ግን የሁሉንም ችግር ሊያቀል ይፈልጋል - ይህን የሚያደርግበት አንዱ መንገድ የሰውዬውን ችግር ሊካፈል የሚችል ሰው ወደ እርሱ በመላክ ነው። ገዘን ከባድ ሸክም ነው፤ ሰለዚህም ሰብቻችን ከመሸከም ይልቅ ሲረዱንና ሊጋሩን ለሚመጡ ሰዎች ራሳችንን ክፍት ማድረግ ይገባናል።

ጳውሎስ፤ "ከእናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሸክም ይሸከም፤ እንዲሁም የክርስቶስን ህግ ፈፅሙ" (ገላ. 6፥2)፤ እንዲሁም "ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ፤ ከሚያለቅሱ ጋር አልቅሱ" (ሮሜ 12፥15) በማለት ያሳስበናል። በዙሪያችሁ ያሉ ሰዎች ሁሉ ሸክም ያለባቸው ናቸው፤ እግዚአብሔርም ተሞክሮአችሁን እነርሱን ለማበረታታትና ለመርዳት ሊጠቀምበት ይችላል። በአሁኑ ሰዓት በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ ወይም በጎረቤታችሁ በገዘን ውስጥ ያለ ሰው እስከ ጓደኛ ትሆኑዋቸው ዘንድ እንዲረዳችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት። ከሌሎች ከብዙ ሰዎች ይልቅ፤ እያለፍባት ያለውን መንገድ እናንተ ትረዱላቸዋላችሁ፤ ለመርዳትም እናም ግድ በመሰኘታችሁ ምክንያት ያለባቸውን የገዘን ሸክም ታቀሱላቸዋላችሁ። እንዳንድ ጊዜ የሚፈልጉት የሚያዳምጣቸውን ሰው ብቻ ይሆናል። ይህን አስተውል፤ እግዚአብሔር፤ "የርህራሄ አባት የመፅናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እና አባት ይባረክ። እርሱ በመከራችን ሁሉ ያፅናናል፤ ሰለዚህም እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር በምንፅናናበት መፅናናት በመከራ ሁሉ ያሉትን ማፅናናት እንችላለን" (2ቆሮ. 1፥3-4)። ሌሎችን ለመርዳት ለንዘረጋ፤ የምንረዳው እነርሱን ብቻ ሳይሆን ራሳችንንም ጭምር ነው ምክንያቱም ከራሳችን ገዘን እንላቀቃለን።

ወደ እግዚአብሔር መመልከት

ከገዘናችን የምንላቀቅበት የመጨረሻው እርምጃ በጣም ጠቃሚ ነው። የገዘንህን ቀንበር ወደ እግዚአብሔር አቅርብ። እግዚአብሔር

አያለፍክበት ያለውን ሁኔታ ያውቃል፤ ይወድሃል ሲረዳህም ይፈልጋል። አንድያ ልጁ ለሞት ተላልፎ ሊሰጥ ስላየ ንዝን ማለት ምን ማለት አንደሆነ እንደሚያውቅ ልብ በል። ኢየሱስ "የህማም ሰው ደዌንም የሚያውቅ" ተብሏል (ኢሳ. 53÷3)። ነገር ግን ኢየሱስ "የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤ መፅናናትን ያገኛሉና" ብሎ ተናግሯል (ማቴ. 5÷4)።

ንዝናችን እንዳይጎዳን እግዚአብሔር የሚረዳን እንዴት ነው? በመጀመሪያ፤ መገኘቱን ያረጋግጥልናል። ጌታን የምናውቅ ከሆነ በፍፁም ብቻችንን አይደለንም፤ በመንፈሱ በእኛ ውስጥ ይኖራል። መገኘቱ ባይሰማህ አንኳ፤ ቀኑን ሙሉ ከአንተ ጋር የመሆኑን እውነታ አይቀይረውም። ለአንተ ያለው የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ።

"ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ አኔ እምላክህ ነኝና አትደንግጥ። እበረታሃለሁ፤ እረዳህማለሁ በጽድቅም ጎን ደግፌ እይዝሃለሁ።"

(ኢሳ. 41÷10)

በኪዳንም ያረጋግጥልናል። እግዚአብሔር ሊዋሽ አይችልም - ከአንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥግ እስከ ሌላኛው ጥግ "የተከበረና አጅግ ታላቅ የሆነን ተስፋ ሰጠን" (2ጴጥ. 1÷4)። አንብባቸው፤ ተማራቸው፤ አስታውላቸው፤ እመናቸው እንዲሁም በነፍስ ውስጥ ፍሬን ያፈሩ ዘንድ አሳድጋቸው።

ሩት ከሞተች ከጥቂት ጊዜ በኋላ ካረጁት መጽሐፍ ቅዱሶቿ ውስጥ አንዱን አገላበጥኩት። በመቶዎች የሚቆጠሩ ጥቅሶችን አለምራባቸዋለች፤ በአብዛኞቹ ላይም የራሷን መረዳት ጥግ ጥጉ ላይ አየፃፈች ማለት ነው። እግዚአብሔር በአስቸጋሪ ጊዜያት፤ በንዝናችን ወይም ብቸኛ በምንሆንበት ወቅት ከእኛ ጋር እንደሚሆን ቃል ስለመግባቱ የሚናገሩትን በመዝሙረ ዳዊት ላይ የሚገኙትን ክፍሎች በተለየ ሁኔታ አለምራባቸዋለች። በንዝን መካል፤ በየዕለቱ ወደ እግዚአብሔር ቃል ተመልከት፤ እናም ቃል ኪዳናቹ ያበርቱህ ይደግፋህም። እንዲህ ማድረግን አትዘንጋ፤

ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል አርሱም ይደግፍሃል፤ ለጻድቁም ለዘላለም ሁከትን አይሰጠውም። (መዝ. 55÷22)

ከዚያም እግዚአብሔር መልካምነቱን በማረጋገጥ ይረዳናል። የምንወደውን ሰው በምናጣበት ጊዜ በአብዛኛው የምናስበው ስለ ራሳችን ንዝንና ሕይወታችን እንዴት ባይ ሊሆን እንደሚችል ነው። የምንወዳቸውን ሰዎች ከእኛ ስለወሰደብን በእግዚአብሔርም ላይ ልንናደድ አንችላለን። ከዚህ ይልቅ የእግዚአብሔርን በረከት ማለብና የምስጋና መንፈስ ሊኖረን ይገባል - ምስጋናችን ለእምንወደው ሰው ሕይወት፤ ምስጋናችን ለእኛ ለሰበረው/ለሰነበራት ሥፍራ ሁሉ፤ ምስጋናችን እግዚአብሔር በአንድነት ስለሰጠን ጊዜያትና ከሁሉም በላይ ደግሞ የዳኑችን ነፍስ እንደ አስተናጋጅ ሆኖ ለዘላለም ወደ እግዚአብሔር መገኘት ለሚያደርሰው ሞት ሊሆን ይገባል። የየዕለት "የምስጋና ዝንባሌ" ከንዝናችን ርቀን አንድንሄድ ያደርጉናል።

ወዳጆችህን ማስታወስ

በአሁኑ ሰዓት የምትወደውን ሰው በሞት አጥተህ እየተሰቃየህ ላይሆን ይችላል መቼም እስኪከሰት ድረስ ለዚህ ነገር ይህን ያህል ቦታ መስጠትም ቢሆን እንደ ልክፍት መስሎ ሊታይህ ይችላል፤ ንዝን ለተወሰኑ ጊዜያት እንተን ላይነህ ቢችልም፤ ምናልባት ከአጠገብህ ያሉትን ጓደኞችህን፤ የሥራ ባልደረቦችህን፤ ዘመዶችህን እንዲሁም በድንገት የምታውቃቸውን ሰዎች ሊደርስባቸው ይችላል። ምንም እንኳ እንተን በቀጥታ ባይነካህም፤ ከንዝናቸው እንዲያገግሙ እንዴት ልትረዳቸው ትችላለህ?

በንዝን ውስጥ ያለን ሰው መርዳት ሁሉ ቀላል አይደለም፤ አንዳንድ ሰዎች በጣም ክሩና በጠለቀ ብቸኝነት ውስጥ ይሆናሉ፤ እነሱን ለመርዳት በማለባችን ይናደዱም ይሆናል። በጥቅሉ ግን በንዝን ውስጥ ያሉ ሰዎችን ልንረዳበት የምንችልባቸውን ቢያንስ ሶስት መንገዶች አግኝቻለሁ።

እንደምታስቡላቸው ንገራቸው

አንድ ጊዜ አንድ ሰው፣ "አባቴ እስኪሞት ድረስ ትንሽ ማስታወሻ ወይም የገዢ መግለጫ ካርድ ምን ማለት እንደሆነ አልተገነዘብኩም ነበር። ነገር ግን ሰኢኔ ከገመትኩት በላይ ትልቅ ነገር ነበሩ። ሰዎች ስለእኔ እንደሚያስቡ እንዳውቅ አይረገጉኝ፣ ያ ደግሞ በጣም የሚያበረታ ነበር" አሉ።

ለሰው ማሰባችን በብዙ መንገድ ሊገለጽ ይችላል - የቀብር ለነ ስርዐቱን በማስተባበር ከመርዳት ጀምሮ እነሱ የሚወዱት ሰው ሰኢናንተ ምን ማለት እንደሆነ እስከመንገር ድረስ ሊሆን ይችላል። ባለፉት ጥቂት ቀናት ወይም ባምንታት የተከሰቱትን ነገሮች እያስታወሱ ሲያወሩ ማዳመጥም ሲሆን ይችላል። ሩት ለዓመታት ያህል በጎረቤት እክባቢ ሰቅሶ በሚኖርበት ወቅት ለቀብር ለሚሰበሰቡ ሰዎች በመቶዎች በሚቆጠሩ የሾርባ ሰሐፍች በቤት ውስጥ የተሰራ ሾርባ ታቀርብ ነበር። ሰሐን ማጠብ ወይም የሚመጡትን ሰዎች ስም መመዝገብ እንኳ ቢሆን ልትረዷቸው የምትችሉበትን መንገድ ፈልጉ። ነገር ግን ለሜት ሊኖራችሁ ያስፈልጋል፤ እንዳንድ ሰዎች የቅርብ ጓደኞቻቸው ካልሆኑ ለዎች እርዳታ ለመቀበል ፍቃደኛ ላይሆኑ ይችላሉ።

ከእጣገባቸው አትራቁ

ብዙውን ጊዜ አንድ ሰው ሊሞት ድንገተኛ መረበሽና ግራ መጋባት ይኖራል - ዘመድ ይስበሰባል፤ ሰዎች ይደውላሉ፤ አበቦች ይመጣሉ እንዲሁም ሰዎች ንዝናቸውን ለመግሰፅ ብቅ ይላሉ። ጊዜው ሲሄድ ግን ንዝናችንም እንዲሁ ይረሳል። አንዲት ሴት እንዲህ ብላ ዕፋልኝ ነበር፣ "መጀመሪያ ላይ ሁሉም ይመጣል ወይም ይደውላል። ነገር ግን ጂም ከሞተ ስድስት ወር አልፎታል - እሁን ግን እንዴት ነሽ ብሎ ደውሎ የሚጠይቅ እንኳ የሰም። እንደተረሳሁ ያህል ነው የሆነው።"

ነገር ግን እንደዚህ ሊሆን አይገባም - በተለይ በክርስቲያኖች መካከል። መጽሐፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፣ "ቸርነትንና ምህረትን ሁላችሁ ለወንድሞቻችሁ አድርጉ (ዘክ. 7÷9)። አንድ የቀድሞ የሂሳብ ባለሙያ የትዳር አጋሮቻቸውን ያጡ ሰዎች ላይረዱት

በሚችሉት የእንሹራንስና በሀጋዊ ጉዳዮች ዙሪያ ለመርዳት የጡረተኝነት ጊዜውን ስጥቷል። የትዳር አጋሮቻቸውን በቅርቡ ያጡ ሰዎችን ለሀኪም ቀጠሮዋቸው ለማድረስ በላምንት ውስጥ ብዙዎቹን ቀናት ስለሚያሳልፍ ስለ ሌላም ስው ለምቻሰሁ።

ጸልይላቸው

የእግዚአብሔርን ማዕናናት ያውቁ ዘንድ እንዲሁም ለሚፈልጉት ሰላምና ተስፋ ወደ ክርስቶስ ይመለከቱ ዘንድ ጸልይላቸው። በቅርቡ የምትወደውን ሰው ብታጣና ሰዎች ሳንተ ሲጸልዩልህ እንደነበር ማወቅህ እያስደስትህም?

በእግዚአብሔር ማጽናናት ወደ መጨረሻ መቅረብ

የሚጠበቅ እንኳ ቢሆን ሞት ሁልጊዜ ጣልቃ ገብ ነው። ሕይወታችንን ያመለቃቅለዋል እንዲሁም ንዝንን ያስከትላል። ማንም ሰው ሞት የሚያስከትለውን የንዝን ወይም ባዶ የመሆንን ወይም የብቸኝነትን ውርስ በፀጋ መቀበል አያፈልግም - ነገር ግን እግዚአብሔር አይተወንም - ነገር ግን የሕይወት ታላቅ ንዝን ላይ ብንሆንም እንኳ ቃሉ ሁሉም እውነት ነው፤ "እልለቅህም ከቶም አልተውህም" (ዕብ. 13÷5)። በንዝንና በሞት ፊት፣ በዋስትና የተሞላ የሚገርም ኪዳን ነው። በእግዚአብሔር ቃል በቅዱስ መንፈስ አማካይነት በውስጣችን ከሚኖረው ክህልውናው ብዙ ማግኘት እንችላለን። ጌታ በሌሎች ሰዎች ሊያዕናናን ይችላል፤ ስለዚህም በዙሪያችን እግዚአብሔር እንዲያዕናናን የሚጸልዩ ሰዎችን ማወቅ እንድንችል ልንጠይቅ ያስፈልገናል ምክንያቱም እግዚአብሔር በአገልጋዮቹ ሊጠቀም ይችላልና።

ጳውሎስ በመልዕክቶቹ እሱን ሳገለገሉት እና ከእሱ ጋር አብረውት ሳገለገሉት ሰዎች የላከውን ምስጋናና ለላምታ ሳንብ ልቤ በደስታ ይሞሳል። በተለይ አንድ መልዕክቱ በማስተዋል የተሞላ ነው፤ "በጌታ ሆኖ ሰታወቀ ሰሩፎን ለእኔና ለእርሱም እናት ሰላምታ

አቅርቦልኝ (ሮሜ 16÷13)። ሩፎን ከተሰበሰበው ህዝብ መኻል ለጌታ መስቀሉን ለመሸከም የተጠራ የቀሬናው ስምዖን ልጅ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጳውሎስ ወላጆች የሚናገረው የለም፤ ነገር ግን ለዚህች እናት ሐዋርያው የተናገረው ነገር ልባችን ተነክቷል። የቀሬናው ስምዖን ሚስት ነች እናም ምንም እንኳን ዝርዝሩ ባይነገረንም፤ ይህች በዕድሜ የገፋች ሴት ጳውሎስን በአገልግሎቱ እንደረዳችው ግልፅ ነው።

ጌታ በቀራኒዮ መንገድ ወደ ሞቱ ፍዳሜ እየሄደ ላለ የቀሬናው ስምዖን ሚስት ባሏ መስቀሉን እንዲሸከም የተጠራበትን ቀን እያስታወለች ስታወራ ጳውሎስና ሩፎን ከአሏ ጋር የነበራቸውን ንግግር መገመት ትችላላችሁን? ጳውሎስ በእርግጠኝነት በደማስቆ መንገድ ለሰነበረው ጉዞ ተናግሯል። በዚያ ቀን የነበረው ግብ ክርስቲያኖች ለገደሉ ወደሚችሉበት ወደ ኢየሩሳሌም መመለስ ነበር። ይህች እናት ልጇ፤ ሩፎን፤ ጌታ ተዓምራዊ በሆነ መንገድ ካዳነውና የሚያድነውን ወንጌል ወደ ዓለም እንዲያደርስ ከተጠራው ሰው ጋር ያገለግል እንደነበር ስታውቅ የተሰማትን መረዳት ትችላላችሁን? ጳውሎስን እንደ ራሷ ልጅ እንደወደደችውና መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናገረው በጳውሎስ ላይ ወላኝ የሆነ አሻራ ነበራት። ይህች በዕድሜ የገፋች ሴት ለሐዋርያው ጳውሎስ ቤቷንና ልቧን ባትከፍትለት ኖሮ እንዴት ያለ በረከትን ታጣ ነበር።

ብዙ በዕድሜ የገፋ ሰዎች ራሳቸውን መንከባከብ እንኳ ባይችሉም፤ ብዙዎች ግን ሌሎችን በተለያዩ መንገድ መርዳት ይችላሉ። ሌሎችን መርዳት ስንጀምር የራሳችን ሽክም ያን ያህል እንደማይከብድ እንረዳለን። ምርጫዎቻችን መጨረሻችንን ይወሰናሉ። ጌታ ኢየሱስን ማዕከል ያደረገ ምርጫን ሰንመርጥ፤ የሕይወት ጉዞአችን ዐላማ ያለውና አንድ ቀን በሕይወታችን ተጽዕኖ ካሳደሩት ሰዎች ጋር ዳግም መገናኘታችን በተስፋ የተሞላ ይሆናል።

7. በቀላሉ ሲሰናከሉ የሚችሉትን መድረስ

"በእንተ ያለውን ጉብዝነት የሌለበትን እምነት ዐስባለሁ። ይህም እምነት በአያትህ በሎይድ በእናትህም በኤውንቄ ነበረባቸው፤ በእንተም ደግሞ እንዳለ ተረድቻለሁ።"

2ጢሞ. 1÷5

ወጣቱን መምከር በዕድሜ የገፋ ሰዎች ግዴታ ነው።

ምንጩ ካልታወቀ

እ.ኤ.አ በ2010፤ "ህፃናትን የሚንከባከብ አዲስ የክብካቤ ሰጪዎች ትውልድ" የሚል የዋሺንግተን ፖስት ርዕስ አንቀፅ ነበር። እ.ኤ.አ በ2007 የፒው የምርምር ማዕከልን ጥናትን መለረት ያደረገው ዕሁፍ፤ በአሜሪካ ውስጥ ከሚገኙት ዐስር ሕፃናት ውስጥ አንዱ ከአያቶቹ ጋር እንደሚኖር ዘግቧል። በጤና ክብካቤ ዙሪያ፤ በአረጋውያን፤ በማህበራዊ ዋስትና አንዲሁም አረጋውያንን ተንከባካቢ ፍለጋ ትግል ባለበት በዚህ ውዝግብ በበዛበት በዛሬው ዓለም ይህ አስገራሚ የሆነ የሚና/የጎሳፊነት/ መገለባበጥ ነው። ለዚህ አስገራሚ ለሆነ መረጃ ብዙ ምክንያቶች ይጠቀሳሉ፤ ወላጆች ሥራቸውን በማጣታቸው ምክንያት ሌላ ሥራ ለማግኘት ቤታቸውን ትተው መሄድ፤ የወላጆች በወታደራዊ ተልዕኮ ላይ መሆን፤ ወላጆች ሊታሰሩ፤ ህፃናት ወላጅ አልባ ሊሆኑ፤ በአደገኛ ዕጽ ተጠቃሚ በሆኑ ወላጆች ላይ የሚጣል የፍርድ ቤት ዕገዳ፤ ብቻውን ልጅ ያላድግ የነበረ ወላጅ ሕይወት አደጋ ላይ በሚጥል በሽታ ውስጥ መሆን፤ በዕድሜ እዳጊ የሆኑ ልጆች ሊያረጋገዙ፤ ወዘተ እያለ ዝርዝሩ ይቀጥላል። የዕሁፉ ንዑስ አንቀጽ "አያቶች ለነፍስ አድገ!" በማለት ያስተጋባል።

ታሪኮቹ አስደንጋጭ ናቸው፤ አንድ አያት የሆነ ሴት ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት አከባቢ በራቸው ተንኳክቶ ሲወጡ የሁለት ወር ዕድሜ ያለውን የልጅ ልጃቸውን በር ላይ እንዳገኙት ተናግረዋል። ሕገ- የዕዕ ተጠቃሚ በሆነችው ልጃቸው በዚያ የተተወው። በመኪና አደጋ ወላጆቻቸውን ያጡትን የልጅ ልጆቻቸውን በጡረተኝነት ጊዜአቸው ለማሳደግ መገደዳቸው ቅር ያሰኛቸው እንደሆነ አንድ አያት ተጠይቀው ነበር። የመለሱት እንዲህ ብለው ነበር "ይህ ግዴታዬ ነው። እንግዳ

የሆኑ ሰዎች የልጅን ልጆች እንዲያሳድጉ በፍጹም አልፈልገም። በዚያ ላይ ደግሞ አያት ስመቼ ነው?" አንዳንድ አያቶች በዚህ ቅር ይሰኛሉ፤ ሌሎች ደግሞ እንደ በረከት ያዩታል እንዲያውም ወጣቶችን በሚያዳግታቸው የሰሜት መዛባት መረጋጋትን ለማምጣት እድሉን በማግኘታቸው ደስ ይላቸዋል። ስለአንዳንድ ወላጆች አዲሱን የቤት ሥራ ለመወጣት የሚያስችል የገንዘብ እጥረት ይኖራል። ብዙዎች ኑሮዎቻቸውን የሚገፉት በቂ ባልሆነ ገቢ ከመሆኑም ባሻገር ወደ ሥራ መመለስ የማይችሉበት ከቁጥር ያስፉ ምክንያቶች አሉ።

ከመቶ ዓመት በፊት፤ ይህ ሁኔታ ተመሳሳይ የሆነ ተግዳሮት አይኖረውም ነበር። ብዙ ትውልድ በጋራ የሚኖርበት ቤት በተሰይሞ ለሀገራችን የጀርባ አጥንት በነበሩት የገበሬ ማህበረሰብ ውስጥ የተሰመደ ነበር ። ሀብረተሰቡ አያቶች ከልጆቻቸው እና ከልጆቻቸው የትዳር አጋሮች ጋር እንዲሁም ከብዙ ልጆቻቸው ጋር ይኖሩበት የነበረውን ቤት ዝቅ አድርገው አይመለከቱም ነበር። ሁሉም በእርሻ ቦታ ላይ በጋራ ከሠሩ በኋላ፤ የቤት ውስጥ ሥራቸውን ካከናወኑና ምግባቸውን ካዘጋጁ በኋላ ሰአራት በአንድ ላይ ይሰበሰቡ ነበር። ሁሉም ይረዳዳ ነበር። ከዚያም በአንድ ላይ የቤታቸው በረንዳ ላይ ሆነው በምሽት እየሮ ይናፈሳሉ ወይም ከረምት ከሆነ በአንድ ላይ በእሳት ዙሪያ በመሆን ይሞቃሉ። ይህንኑ ታሪኮችን ይከፋፈላሉ እንዲሁም በሚቀጥለው ቀን ይህንኑ ስመድገም ያቅዳሉ። ልጆች ወላጆቻቸው አያቶቻቸውን ሲያከብሩ አይተዋል፤ በእድሜ ለገፉ ሰዎች የሚሰጠውን ክብር ያስተማረ ምሳሌ ነው። አያቶች በልጆች ችኮላና ሁካታ እንዲሁም ጎልማሳ ልጆቻቸውን በልጆች አስተዳደግ ዙሪያ ለማገዝና አቅጣጫ ለማሳየት እድሉን ስላገኙት ደስተኞች ናቸው። ከድሮው ትውልድ የሆኑ ብዙዎች ይህ ለአይወቃቸው ወኔንና ጉጉትን እንደጨመረላቸው ይናገራሉ። የሁሉም ቤተሰብ ሁኔታ ውብና ማራኪ የነበረ ባይሆንም እንኳ፤ ብዙ ትውልድ በጋራ የሚኖርበት ቤት መጥፎ ሐሳብ አይደለም። ወንዛራ የቤተሰብ ትስስር ጠንክረው ተጥለዋል፤ እናም ለሰዚያ ዘመን ምንም የማያውቀው ወጣቱ ጠቃሚ የሆኑ ትምህርቶችን አጥቷል ብዬ አምናለሁ።

እዚህ ጋ የኔ ሐሳብ በዚህ ዘመን አያቶችና ቅድመ አያቶች ብዙውን ጊዜ የቤተሰባዊ ሚናቸውን መዘንጋታቸው ነው። ከበሬታ የሚገኝ እና የሚሰጥ ነው። ማህበረሰቡ የድሮውን ትውልድ ሚና

(ተጽዕኖ) ከማሳነሱም ባሻገር በዕድሜ የገፉትም ሰዎች ብዙ ሳያስቡበት ሚናቸውን በቀላሉ ይተውታል። መጽሐፍ ቅዱስ ቤተሰባችንን በተለይ የቅርብ ቤተሰባችንን መንከባከብ እንዳስብን ይነግረናል (1ጢሞ. 5÷8)። ምሳሌነቱ መጀመር ያስበት ረጅም ዕድሜ ከኖሩት ነው። ምናልባት አንዳንዶች በዕድሜ የገፉ ሰዎች ለሀብረተሰቡ አይጠቅሙም ይሉ ይሆናል፤ ነገር ግን ይህ ማለት ከኋላ መቀመጥ አለብን ማለት አይደለም። ቤተሰብ ሲበተን ሀብረተሰብ ይፈረካከሳል። አገራችን ዛሬ ይሄ እየተከሰተባት ነው። አንድ ውድ ጓደኛዬ እንደ ቀን እንዲህ አሰኝ፤ "እሁን የመምራት ጊዜው የወጣቱ ነው። የኛ ቀን አልፏል። በራሳችን መንገድ ተወጥተንዋል። አሁን የነርሱ ተራ ነው።"

ልጆቹ በአያቶቻቸው ተጽዕኖ ውስጥ በማደጋቸው ደስተኛ ነኝ። አባቱ የሞተው ልጆቹ ትንሽ ሆነው ነው። እናቱ ትኖር የነበረው የሁለት ሰዓት ርቀት ካሄድን በኋላ በሚገኝ ቦታ ላይ ነው፤ ልጆቹ ግን እናቱ እስከትምትበት እስከ 1981 ድረስ አብዝተው ይገበጁት ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ ልጆቹ ያደጉት የሩት ወላጆች ከነበሩበት በእግር በሚያስኬድ ርቀት ላይ ነው። የሩት ወላጆች ከልጆቹ ጋር ብዙ ጊዜ አሳልፈዋል፤ እናም በአያንዳንዳቸው ሕይወት ላይ ጥልቅ የሆነ ተጽዕኖ አምጥተዋል። ዶ/ር ቤል ሚሽናሪ ዶክተር ሆኖ በቻይና ያሳለፈውን ጊዜ የተከሰቱ ታሪኮችን እያወሳ ያዝናናቸው ነበር። ዘግናኝ የሆነ ዝርዝር ውስጥ ሲገባ ግን የሩት እናት እንዲህ ዐይነት ነገሮችን በመናገሩ ትገሰፀው ነበር። ይሄን ልጆቹ አያታቸው እንዲቀጥል እየተሰማመጡ በደስታ ይሰቁ ነበር። እስከዛሬ ድረስ ያወሩታል። ከአያቶቻቸው ልምድና ጥበብ እስከአሁን ድረስ እየቀሰሙ ያሉትን ጥንካሬ ያነሱታል። ይህ የውርሳቸው አካል ነው፤ እናም ስልጆቻቸውና ስልጅ ልጆቻቸው አስተሳልፈውታል። ይህ ፅኑ የሆነ ቅርስ ነው።

የሁሉም ለው ታሪክ እንደዚህ እንዳልሆነ አውቃለሁ። የቤትና የቤተሰብ ፍቅር ምን እንደሆነ የማያውቁ ብዙዎች አሉ። ብዙዎች የተበላሸና ስሜትን የሚጎዳ የፍቅርና የተቀባይነት ማጣት ታሪክ አላቸው። ሀብረተሰቡ ከሚያልፈው ትውልድ ጋር ያለውን ትስስር ያላሳ ይመስላል። በዕድሜ የገፉ ጥንዶች ወጣት የሆኑ የልጅ ልጆቻቸው ላይ ተጽዕኖ ለመፍጠር "ምንም ዐይነት ምድራዊ ሐሳብ" እንደሌላቸውና ምንም መግባባት እንዳልቻሉ ተናግረዋል። እንደኔ እምነት ችግሩ

ምድራዊ መፍትሄ መፈለጋችን ነው። ከዚህ ይልቅ ወደ እግዚአብሔር ቃል ብንመለከት ይሻላል። መልስን ማግኘት የምንችለው ከዚያ ነውና።

የአቻ (የእኩያ) ግፊት ለዎችን የሚገፋፋና ተጽዕኖ የሚያሳደር አውነታ ነው። መጽሀፍ ቅዱስ ሲናገር እንዲህ ይላል፡-

"...የከበረውን ከተዋረደው ብትለይ እንደ አፌ ትሆናለህ። እነርሱ ወደ አንተ ይመለሳሉ፤ አንተ ግን ወደ እነሱ አትመለስም።"

(ኤር 15:19)

በኛ ጊዜ በልጆች ላይ የነበር የእኩያ ግፊት በማጨስ ላይ ነበር። በልጆቹ ትውልድ ደግሞ የነበረው ጫና በዕዕ ዙሪያ ነው። የልጆቹ ትውልድ በሁሉም የዕድሜና የህብረተሰቡ እርከን ላይ እያሉ አመንዝራዊ በሆነ ወሲብ ወረራ ተካሄደባቸዋል። ይህ የሆነበት ምክንያት ለዐስርተ ዓመታት ያህል የእግዚአብሔር ቃል ትምህርት ከህዝብ የትምህርት ስርዐት ውጪ በመሆኑ፤ እንዲሁም ቤተሰብ በጋራ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድ በማቆማቸው፤ ግብረ ገባዊ ስርዐት ያለው መመሪያና አምልኮት እግዚአብሔር የሚገኝባቸው ሰው አልባ መጠለያ ብቻ መሆናቸው ነው።

ወጣቱ በዕድሜ የገፋትን እንዴት ተጽዕኖ እያሳደረባቸው እንደሆነ ማየት የሚያም ነው። አንድ በዕድሜ ብዙ ያልገፋች አያት ከወንድ ጋር አብራ ለመኖሪያ እንደ ምክንያት ያቀረበችው "የልጅ ልጅ እንደምማርክ ስለምታስብ ነው" ብላ አለች። ይህ ድሮ አንዲት የልጅ ልጅ ክተወደደች ከሴት አያቷ "መልካም የሆነውን ሰለ ማስተማር (ቲቶ 2÷3) መመሪያ ለመቅላም ስታደርግ ከነበረው የግብርና ኑሮ ልምድ በጣም የተለየ ነው። ወጣቱ ትውልድ ቤተደጋጋሚ በሰህተት ትምህርቶች፤ በመጥፎ ምሳሌዎች እንዲሁም በተለያዩ ጫናዎች ስር በመሆኑ የድሮው ትውልድ እነሱን የሚያነቃቃበትን መንገድ መፈለግ አለበት።

አንድ ዘጋቢ የ 104 ዓመት ዕድሜ አሮጊት ሴት ቃላ መጠይቅ ሲያደርግላቸው፤ "የ104 ዕድሜ ባለፀጋ በመሆን መልካም ነገሩ ምንድን ነው?" ብሎ ጠየቃቸው። እሳቸውም በቀላሉ እንዲህ ብለው መለሱት፤ "የአቻ ግፊት የለበትም። ይህ በውሰው ብዙ እውነት ስላለበት

ፈገግታን ሊጭር ይችላል። በዕድሜ የገፋ ሰዎች ዕድሜያቸው እየጨመረ ሊሄድ፤ ወጣትነት ምን ይመስል እንደነበርና ስሜተ ቅርብ መሆንን እንረሳለን።

ጆርጅ ቤቨርሊ ሺዓ በ 102 ዓመቱ ደስተኛ ሕይወት ይኖራል። እኔን እንደ ወጣት ጓደኛው ነው የሚያየኝ። ለመቶ ዓመትና ከዚያም በላይ ለሆኑ ዓመታት በጤናማና በሙሉ ሕይወት የተባረኩ ሰዎች በራሳቸው ዐውድ ውስጥ ናቸው። ብዙ ሰዎች ብዙውን ጊዜ ቤቭን ከወጣቶች ጋር እንዴት እንደዚህ ሊግባባ እንደቻለ ይጠይቁታል። ለዚህ ምክንያቱ የሚመስለኝ ቤቭ ዕድሜውን በፀጋና በደስታ በመቀበሉ ይህ እውነተኛነት ሰዎችን ወደ እርሱ መሳቡ ነው። በመልካም መንፈሱና ጌታ ኢየሱስ ለእሱ ምን ማለት እንደሆነ ሊመሰክር ሰዎች ይበረታታሉ። ከእሱ በዕድሜ በሚያንሱት ዘንድ ተቀባይነትን ለማግኘት ብሎ እምነቱን ለመቀያየር አይሞክርም። እናም እሱን ለማየትና አርጋን እንዲጫወትላቸው የሚጠይቁትን ወጣቶች ላይ ይገርመኛል። ብዙውን ጊዜ እኛ፤ በእድሜ የገፋን ሰዎች ተሞክሮዎቻችንን ለወጣቶች ማካፈል ትተን እነሱ ይፈልጉታል ብለን የምናስበውን እናቀርብላቸዋለን። ለእኛ ተሞክሮዎቻችን እንደ ቆዩ ዜናዎች ናቸው። ለወጣቶች ግን ስምተውና አሳቦውት የማያውቁት መረጃ ነው። ከዐስር ዓመት በፊት የእስታንፎርድ ዩኒቨርሲቲ በእርጅና ላይ አንድ የውይይት መድረክ እዘጋጅቶ ወጣቶችንም ጋብዞ ነበር። "እርጅና የወጣቶች ጉዳይ ለምን ሆነ?" ለሚለው ጥያቄ አንድ ተማሪ ሊመልስ፤ "ምክንያቱም ሁላችንም በአንድ (በተመሳሳይ)ጉዞ ላይ ነው ያለነው፤ እናም ሌሎች በመንገዳቸው ላይ የተማሩትን ማወቅ አፈልጋለሁ።" አለ።

እኛን ለሚመለከቱን መንገድ ማቅናት እንዴት ያለ መታደል ነው። ይህንን በእውነት እናስብበታለን? ማንም ግድ እንደማይለው እንድናስብ በማድረግ ስይጣን ልናበረክት የምንችለውን እስተዋዕያ እንዲያጠፋብን እየፈቀድንለት ነው። ይህን መጽሐፍ በመጻፍ ላይ ሳለሁ፤ ወጣቶች በወጣቱ እና በአባቶች ትውልድ መካከል ያለውን ልዩነት በሚወያዩበት ጦማር ላይ አስተያየት ተሰጥቶኛል። እንዲህ የሚል ነበር፤ "ለሚያበረክቱት አስተዋዕያ ሁለቱንም ትውልዶች እንፈልጋቸዋለን። የወጣቱ ትውልድ ይጠይቃል፤ ይሚገታል፤ እንዲሁም ለውጥን ያነሳላል፤ አባቶች ደግሞ ከተሞክሮዎቻቸው

ትሩፋት በማሳየት አንዳንዴ ፍሬን ያዝ ያደርጋሉ ለሕይወታችን መልካም ውሳኔን እንድንወስን ሲረዳን በሚችል መንገድ ማለት ነው።

ይህ ሁሉንም ወጣቶች የሚወክል ባይሆንም ሁሉም ወጣቶች ከታላላቆቻቸው መስማትን እንደማይቃወሙ ያሳያል። እኛ የተጋረጠብን ጥያቄ፣ መልካም ተጽዕኖን ስመፍጠር የሚያስችሉንን በመንገዳችን የሚመጡትን አድሱች እየተውናቸው ነውን? ወይስ እኛ ልናበረከተው የምንችለውን አስተዋዕዖ ልብ ሊሉ ከሚችሉ ሰዎች ጋር የሚፈጠርን ድንገተኛ ግንኙነት በግድ የለሽነት እያሰናነው ነው? መጽሐፍ ቅዱስ ትውልዶችን ሁሉ ያገኙባቸውን ተሞክሮዎች እንዲያስተላልፉ ያዛል። ወጣቶቻችን ከመዝሙረኛው ጋር እንዲህ ሊሉ ይገባል፡

"አቤቱ በጆርአችን ሰማን አባቶቻችንንም በዘመናቸው በቀድሞ ዘመን የሠራሽውን ሥራ ነገሩን።" (መዝ. 44÷1)

እንተ ከሞትህ ከብዙ ጊዜ በኋላ፣ ልጆቼህና የልጅ ልጆቼህ በምን ያስታውሱላል? አንዳንድ ጊዜ በዕድሜ የገፉ ሰዎች ዕድላቸውን ያመክኑታል። በህመማቸው በጣም ይዋክባሉ፣ እናም ብቸኛ ሥራቸው ሰዎችን - የልጅ ልጆቻቸውንም ጭምር - ከእነሱ ማራቅ ይሆናል።

ከጥቂት ጊዜ በፊት አንድ ወጣት እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፣ "ስለ ሴት እያቱ መልካም ትዝታዎች አሉኝ ብዬ ማውራት ብቸል ምንኛ ደስ ባለኝ፣ ነገር ግን ስለ እርሷ የማስታውሰው ቢኖር በጣም እርጅታ እንደነበርና ሁልጊዜ ታማርርና ስህሉ ነገር ትነጫነጭ እንደነበር ነው።። ሌላው ሰው ደግሞ፣ እንዲህ ብሎ ጻፈልኝ፣ "እያታችንን በጎሽነነው ቁጥር ዘና ያደርግን ነበር፣ ከሄድን በኋላ ግን ከእሱ ምንም አንስማም ነበር።" አንድ ተስፋ የቀረጠች ልጅ እንዲህ አለች፣ "ወላጆቼ ጡረታ ከወጡ በኋላ መልካም ጊዜን ስማሳለፍ በማለብ በራሳቸው ዙሪያ ብቻ የታጠሩ ነበሩ። እኔም ሳረጅ እንደነሱ የምሆን ከሆነ ይደንቀኛል። የምሆን እይመስሰኝም።"

እኔም እንደዚህ አላለብም፣ ምክንያቱም እግዚአብሔርም የመጨረሻዎቻችንን ዓመቶቻችንን በዚህ መንገድ አንድናሳልፍ አይፈልግም። ማጉረምረም፣ ሥራ ፈት መሆን ወይም እንደፈለጉ

መሆን - እነኚህ ዝንባሌዎች ከኋላችን ለሚከተሉን ምን ዐይነት አሻራን ነው የሚተውት? እኛ እንደቢህ ከሆንን ስለእኛ ሊያስታውሱ የሚችሉት ምንድን ነው? ከሁሉም በላይ፣ እንደዚህ ዐይነት አመለካከቶች ስለ ሕይወትና ሕይወቱን እንዴት መኖር እንዳለባቸው ምን ያስተምሯቸዋል? መልሱ፣ - በጣም ጥቂት እና ምንም የሚረባ ነገር የሌለው ነው።

እግዚአብሔር ግን የመጨረሻዎቹን ዓመቶቻችንን በዋካ ፈዛዛና ትርጉም አልባ በሆነ ነገሮች እንድናባከነው አይፈልግም። ይልቁኑም በተቻለን መጠን ከእኛ በኋላ ባሉት ላይ ተጽዕኖ እንድንፈጥር ይፈልጋል። እግዚአብሔር ባማረ ሁኔታ እንድንፈፅም ይፈልጋል - ይህንን የምናደርግበት እንዴ መንገድ ደግሞ እሴቶቻችንንና እምነታችንን ከእኛ ኋላ ላሉት በማስተላለፍ ነው።

ውርስን ትቶ ማለፍ

ልጆቻችን እንደ ኮምፒውተር አይደሉም፤ የምንፈልገውን እንዲያደርጉ ወይም እኛ ወደምንፈልገው እንዲቀየሩ አድርገን መሥራት/ፕሮግራም ማድረግ/ እንችልም። የሕይወት እንቅፅልሽ ከሆነው እንዴ ነው። ሁለት ልጆች በአንድ ቤተሰብ ውስጥ በአንድ ዐይነት ሁኔታ አድገው ዕድሜያቸው ሲጨምር የለየለት ተቃራኒ እንደሚሆኑ ነው። ወላጆች ሁሉም ልጆች የተለያዩ እንደሆኑ ያውቃሉ፣ በተለየ ለልጠና ውስጥ እንኳ ብናልፍ፣ አንዳንድ ልጆች እነሱን ለመምራት የምናደርገውን ጥረት አይፈልጉትም። ማድረግ የምንችለው የተሻለ ነገር የሚመች ሁኔታን (ከባቢን) መፍጠር ነው - እነሱን መውደድ፣ ማሰልጠን፣ ለእነሱ መጸለይ እና በሚያድጉበት ጊዜ መልካም ውሳኔ መወሰን ይችሉ ዘንድ አስፈላጊውን ነገር ሁሉ ማድረግ ነው። ይህን የምናደርገው በማስተማርና ምሳሌ በመሆን ነው - በሌላ አገላለጽ፣ ምሳሌ የምንሆነው በምንናገረውም በምናደርገውም ነው።

እንደ ወላጅ በልጆቻችን ላይ ቀጥተኛ የሆነ ተጽዕኖ እናሳድራለን፤ በኋላ በልጅ ልጆቻችን ላይ የሚኖረን ተጽዕኖ ግን ያነላ ይሆናል። በርግጥ፣ አንዳንድ ጊዜ እንደዚህ አይሆንም፤ በጥት ምክንያት ወይም በፍቺ ወይም ደግሞ በሌሎች ሁኔታዎች እያቶች ባልቃ ገብተው የወላጆችን ሚና ሲወጡ ይሰተዋላል። ነገር ግን

ብዙውን ጊዜ እያረጀን ለንመጣ በልጆቻችንም በልጅ ልጆቻችንም ላይ ተጽዕኖ ማምጣት የምንችልበት ዕድል እየጠበበ ይሄዳል።

ይህ ማለት ግን በእነሱ ላይ ተጽዕኖ መፍወር እንችልም ማለት አይደለም - ምክንያቱም እንችላለንና። ተጽዕኖአችንም የሚጠቅም አይደለም ማለትም አይደለም - ምክንያቱም ይጠቅማልና። በእውነቱ ይህ ልናደርግ ከምንችለው ነገር ሁሉ በጣም ጠቃሚው ሊሆን ይችላል። የልጅ ልጆች ባይኖሩን ወይም ደግሞ ልጅም ባይኖረን ወይም ያላገባን ብንሆን እንኳ ለመጪው ትውልድ-ከዚያም በኋላ ለሚመጡት ጠቃሚና ልዩ ቅርስ ማስተላለፍ እንችላለን። እኛን ይመለከቱናል፤ እንዲሁም ከሕይወታችን ይማራሉ።

እስቲ ለእኛታ ያህል ዐለበት፤ በእርጅና እድሜ ለሰሚገጥሙ ነገሮች እንዴት መማርና እንዴት ራሳቸውን ከእውነታው ጋር ማለማመድ ይችላሉ? ወይም እንዴት ነው ሕይወታቸውን በክርስቶስና በቃሉ ላይ በሆነ ጠንካራ መሰረት ላይ የመሥራትን ጥቅም መማር የሚችሉት? ወይም በተለይ እያረጁ ሲመጡ ክርስቶስ በእንድ ለው ሕይወት ላይ ማምጣት የሚችለውን ልዩነት ማወቅ የሚችሉት እንዴት ነው? መልሱ ግልጽ ነው፤ እነዚህን ነገሮች መማር የሚችሉት በዕድሜ ከገፉ ለዎች ነው።

ትልቁ ቅርሳችን

ለልጆችህንና ለልጅ ልጆችህ ማስተላለፍ የምትችለው ትልቁ ቅርስ ገንዘብህ ወይም በሕይወትህ ዘመን ያከማቸሃቸው ንብረቶች እይደሉም። ማስተላለፍ የምትችለው ትልቁ ቅርስ የባህርይህንና የእምነትህን ቅርስ ነው። ከእኛ ጋር ባይዛመዱም እኛን ለሚያውቁንና ለሚመለከቱን ወጣቶችም ይህ ይሠራል።

ከሁሉም ነገር በላይ፤ የልጅ ልጆቻችንም ሆኑ ሌሎች የሚያውቁን እኛ ካለፍን በኋላ-በበጎም ሆነ በመጥፎ-የሚያስታውሱን በዚህ ነው። ባህርያችን መጥፎ ከሆነ፤ በስስታምነት ወይም በግድ የለሽነት ወይም በቁጡነት ወይም በመራራነት ወይም በራስ ወዳድነት ወይም ገላፊነትን በማግኘት ወይም ታማኝ ባለመሆን ወይም ደግሞ በሌሎች እሴታዊ ጎኖች - የምንታወሰው እንዲህ ባለ መንገድ ነው

የሚሆነው። ነገር ግን ባህርያችንና እቋማችን በዓመታቶች መካከል በክርስቶስ የተቃኘ ከሆነ፤ ከማየትና ከማስታወስ ውጪ ምንም ማድረግ አይችሉም።

እምነት ለምን ትልቁ ቅርሳችን ሆነ? ምክንያቱም የምንመስለው - በስብዕኖችን ብቻ ሳይሆን ባህርያችንና በእምነታችን-ሌሎችን ለጌታ ለመማረክ ትልቅ አቅም አለው።

ወላጆቹ በእኔ ላይ ጥልቅ የሆነ ተጽዕኖ ነበራቸው። የእናቱ ደግና የዋህ ባህርይም እንዲሁም ለሌሎች ለዎች መንፈሳዊ ደህንነት ያላት ልብ ዛሬ ድረስ ፍሬን እያፈራ ነው። በመደበኛ ትምህርቷ ብዙም የገፋች በትሆንም መጽሐፍ ቅዱስን ትወዳለች እንዲሁም እብዛኛውን ጊዜዋን ሌሎችን መጽሐፍ ቅዱስ ለማስተማር ታውል ነበር። እንዲሁም የእባቱን ታማኝነት፤ ዕኑ አቋም፤ ለነ ስርዐት እና ትጉ ለራተኛነት እስታውለዋለሁ።

ወጣት ሳለሁ በእካባቢያችን ይኖሩ የነበሩ በእድሜ የገፉ ጥንዶችን እከታተል እንደነበር አስታውሳለሁ። ከሩቅ በሚመለከቷቸው በሌሎች ላይ የሚፈጥረውን ተጽዕኖ ከቁብ ሳይቆጥሩት እንዳቸው በሌላኛው ይደሰቱ ነበር። ምንም እንኳ እነሱ እንደማያውቁት እርግጠኛ ብሆንም ለዓመታት ያህል ሌሎች ብዙዎች ተጽዕኖ እሳድረውብኛል እንዲሁም በሕይወታቸው ምላሌነት ለውጠውኛል። ይህ በእናንተም ሕይወት እውነት ሊሆን ይችላል። በሌሎች ላይ የምናሳድረው ትልቅ ተጽዕኖ ብዙውን ጊዜ ከምናወራው ሳይሆን ከምናደርገው ነው የሚመነጨው።

ትልቁ ተስፋችን

ለልጆቻችሁና ለልጅ ልጆቻችሁ (እንዲሁም ከቤተሰባችሁ ውጪ ላሉት ለሌሎች የመጪው ትውልድ አካል ለሆኑት) ያላችሁ ትልቁ ተስፋ ምንድን ነው? ሩህሩህ፤ ቅን፤ በግብረ ገብ የተሞሉ፤ ጎላፊነት የሚለማቸው፤ ራስ ወዳድ ያልሆኑ፤ ታማኝ፤ ለርዕት ያላቸውና ለሌሎች መስዋዕት የሚሆኑ ወንዶችና ሌቶች እንዲሆኑ ነው? ሊሆን የሚገባው ተስፋችሁ እነርሱ የእምነት፤ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ እዳቸው የሚያምኑ እንዲሁም በየዕለት ሕይወታቸው እርሱን እንደ

ጌታ አድርገው መክተል የሚፈልጉ ወንዶችና ሴቶች ይሆኑ ዘንድ ነው።

ምንም እንኳ ይሄን ውሳኔ ለሌሎች መወሰን ባንችልም፣ የክርስቶስ ፍቅር ምሳሌ በመሆኑና እርሱ ራሳቸውን ለሰጡት ሕይወታቸውን የመለወጥ ንይል እንዳለው መንገዱን ማሳየት እንችላለን።

ይሁን እንጂ፤ እዚህ ጋ ጥንቃቄ ያሻል። ያልሆነውን ነገር ነን ብለን ማስመለል አንችልም፤ የጌታን ባህርይ ማስመለል አይቻልም። ክርስቶስ ለእኛ ካልበራልን ወይም ከእሱ ጋር አብሮ መጓዝን ካልተማርን ብሎም ዕለት ዕለት ሕይወታችንን ለእሱ አሳልፈን ካልለጠን፣ እኛን በሚያዩን ላይ ማምጣት የምንችለው ተጽዕኖ ልናመጣ ከምንችለው በጣም ያነሰ ነው የሚሆነው። ወጣቶች ለግብዝነት በጣም ንቁ ናቸው፤ ይህ በእኛ ላይ እንዳለ ካስተዋሉት፣ ሽንገላችንን ችላ ይሉታል ለምክራችንም ቦታ አይሰጡትም። በሌላ በኩል ደግሞ፣ እምነታችን ቅንና ፍቅራችንም የእውነት እንደሆነ ከተረዱ፣ (ፍፁም እንዳልሆንን ቢያውቁም እንኳ) ያከብሩናል እንዲሁም የእኛን ነገር በአፅንዖት ያዩታል።

ለዚህ ነው እርጅናን ተከትለው የሚመጡ ችግሮች ሳይጫኑንና ሳይረፍድብን በፊት እሁኑኑ ሕይወታችንን በኢየሱስ ክርስቶስ ጠንካራ መለረት ላይ መመስረት ያለብን። ሁሉም አትክልተኛ በአንድ ሌሊት የበለለ ፍሬን ማግኘት እንደማይቻል ያውቃል። ለማደግ ጊዜ ይፈልጋል - የመንፈስ ፍሬም በሕይወታችን እስኪገለጥ እንዲሁ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ያሳስበናል፡ "ምንም የሚጎድላችሁ ሳይኖር፣ ፍፁማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ" (ያቆ. 1÷4)።

ልዩነቱን ማጥበብ

ከእኛ በአራት ወይም በአምስት ፀስርተ ዓመታት ወይም በሺህ ማይሎች ተለያይተው ባሉት ላይ እንዴት ነውተጨባጭ በሆነ መልኩ ተጽዕኖን መፍጠር የምንችለው? ሩትና እኔ ምንም እንኳ ፍጹም እንዳልነበርን ብናውቅም ለዓመታት ያህል ከልጅ ልጆቻችን ጋር (እሁን ደግሞ የልጅ ልጅ ልጆች ከሆኑት ጋር - ይህን በምዕፍብት ወቅት

በቁጥር እርባ ሶስት ነበሩ) ግንኙነትን ለመፍጠር የተለያዩ ልምምዶችን ሞክረናል። ምናልባት ልምምዶቹ እናንተንም ይረዷችሁ ይሆናል።

በቋሚነት ጸልዩ

ለቤተሰባችሁ በቋሚነት ጸልዩ። እግዚአብሔር ከእናንተ ይልቅ የእነርሱን ፍላጎት ያውቃል፤ እናም እሱ "ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ ይልቅ አብልጦ ሊያደርግ ይችላል።" ኤፌ. 3÷20 እግዚአብሔር እኛ ማድረግ የማንችለውን፣ በተለይም በቤተሰባችን ውስጥ፣ ማድረግ ይችላል። "ከዐይን የራቀ ክልብ ይርቃል" የሚለውን የድሮ አባባል ሁላችንም ለምተናል። ይህ በቤተሰባችሁ ላይ እንዲሆን አትፍቀዱ፤ ሳታቋርጡ ጸልዩላቸው።

ዘም ብላችሁ በጥቅል አትጸልዩላቸው (እግዚአብሔር በደፈናው እንዲባርካቸው የሆነ ጸሎት ማለት ነው)። ጸሎታችሁን ግልጽ አድርጉት (ለይታችሁ ተናገሩት)፤ እንዲሁም በየቀኑ አድርጉት። እግዚአብሔር ደህና እንዲያደርጋቸው ብቻ አትጸልዩ - በዚህ ዘመን በወጣቶች ላይ ከሚደርሰው ፈተናና የክፉ ጥቃት እንዲጠብቃቸው ጭምር እንጂ። እግዚአብሔር መልካሙን ለማድረግ እንዲፈልጉና ከፋውን እንዲያስወግዱ እንዲረዳቸው፣ እንዲሁም በሽመገሉ ጊዜ ለሕይወታቸው ያለውን ፍቃድ ይሹ ዘንድ ጸልዩ። ስለምታውቁላቸው ሊወሰኑት ስለሚችሉት ውሳኔዎች ሁሉ ወይም ሊያጋጥማቸው ስለሚችል ተግዳሮት ጸልዩ። እንደምትጸልዩላቸው አሳውቋቸው፣ በሕይወታቸው ጣልቃ እየገባችሁ እንደሆነ ለማሳወቅ ሳይሆን እንደምትወዷቸውና በእነሱ ላይ ስለሚሆነው ነገር ግድ እንደሚላችሁ ያውቁ ዘንድ ነው። ከሁሉም በላይ፣ ልባቸውን እንዲከፍቱና ለጌታ እንዲኖሩ እንዲሁም የእርሱ ተከታዮች እንዲሆኑ ጸልዩ።

አትራቋቸው

አንዳንድ ጊዜ ሳያቋርጡ መገናኘት ቀላል አይደለም፤ ቤተሰብ ይበታተናል፤ እናም ደግሞ በግል ሕይወታቸው ጣልቃ እየገባን እንደሆነ የሚመለል ዐይነት ለሚት ማስወገድ አለብን። ነገር ግን ያገኛችሁትን ዕድል ሁሉ ተጠቀሙ። በአንዳንድ ቤተሰብ ውስጥ ይህ ሁሌ ሊከሰት ይችላል፤ በሌሎቹ ደግሞ አልፎ አልፎ በስልክ

ከመደዋወልና ከመልካም ልደት መግለጫ ያለፈ እይቻም። ኢ -
ሜይል እንዴት እንደሚደረግና እዳዲህ የማህበራዊ ድህረ ገጾችን ከልጅ
ልጆቻቸው ጋር ያላቸውን የመገናኘት ፅድል ለመፍጠር ሲሉ የተማሩ
እያቶችን እውቃለሁ።

እንደምትወዷቸውና በእነርሱ ላይ ለሰሚሆነው ነገር ግድ
እንደሚላችሁ እንዲያውቁላችሁ ማድረግም እንዲሁ ጠቃሚ ነው።
በቅርብ ጊዜ የዶክተር ቀጠሮ በምጣባበቅበት ወቅት እንዲት ሌት አበክራ
የልጅ ልጆች አሉህ ወይ ብላ ጠየቀችኝ። ዐለራ ዘጠኝ የልጅ ልጆች
እንዳሉኝ ለነግራት ዘድንጋጤ አቃሰተኝ። "ዐለራ ዘጠኝ" ብላ ጮኸች።
"እንዴት ቻልከው? እኔ ያሉኝ ሁለት ብቻ ናቸው - ሲያሳብዱኝ ነው።
ከዐለራ ዘጠኝ ጋር እንዴት እንደምናር ማለብ አልቻልንም።" ሁኔታዋ
በመጀመሪያ አስገርሞኝ ነበር፤ ግን እናድዶኝም ነበር። የልጅ ልጆቻችሁ
እናንተ በምትፈልጉት መልክ እይሰብሱ ይሆናል ወይም እናንተ
የምትፈልጉትን ዐይነት መብቃ እያደምጡ ይሆናል፤ ነገር ግን
የሰጣችሁ እግዚአብሔር ነው፤ እርሱ ይወዳቸዋል። እግዚአብሔር
ከሰጣችሁ ለጠቃሚ መካከል እንዱ እነርሱ ናቸው፤ ስለዚህ
በእንደበታችሁም በድርጊታችሁም እንደምትወዷቸው ይወቁ።

አበረታቷቸው

መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ "እርሱ በእርሳችሁ ተመካከሩ
እንዱም ሌላውን ያንፀው" (1ተሰ. 5÷11)። የተርሴሱ ሳውል (በኋላ
ጳውሎስ የተባለው) ከርስቶስን በደማስቆ መንገድ ላይ አገኘው፤ እንደ
ሰው ወዳጅ አደረገው እንዲሁም ረዳው፤ በኋላም ይህ የረዳው ሰው
ራሱ በጳውሎስ የመጀመሪያው አገልግሎት ላይ አጋሩ ሆነ። ያ ሰው
ባርናባስ ነበር፤ "የሰሙ ትርጓሜም የመፅናናት ልጅ የሚል ነው" (ሐዋ.
4÷36)።

ምንም እንኳ የልጅ ልጆቻችንን ለማስተማር ወይም ለሁለት
እያደረጉ እንደሆነ ለመናገር አልፎ አልፎ እመቺ ሁኔታ ቢኖርም ይህን
ማድረጉ በጣም ፈታኝ ነው። ነገር ግን ይህን በአሉታዊ ጎኑ
አትውለዱት። እንደምንወዳቸው ከምንም በላይ ደግሞ እግዚአብሔር
እንደሚወዳቸው ሊያውቁ ይገባል። የተገባ ሆኖ ሲገኝ አበረታቷቸው፤
ያልተገባቸው ከሆነ ደግሞ፤ ሌላ መንገድ ይሞክሩ ዘንድ

አበረታቷቸው። ግድየለሽ ከሆኑ ወይም እኛን የሚጎዳንን ካደረጉ፤
"ምህረት ማድረግና መርሳትን" ተማሩ።

እንዲሁም፤ ሳይታሰቡ ሲከሰቱ የሚችሉ እደጋዎችን
አስወግዱ። ለምሳሌ፤ በቤተሰባችንም ውስጥ ሆነን እንኳ፤ ልናደላ
እንችላለን። ከሌላው ይልቅ ከእንዱ የልጅ ልጆችን ጋር በተለየ ሁኔታ
ግንኙነትን እንፈጥር ይሆናል፤ እናም ሳይታወቀን ከእርሱ ወይም
ከእርሷ ጋር ብዙ ጊዜን እናሳልፋለን፤ ወይም ለእርሱ ወይም ለእርሷ
ብዙ ሰጠታዎችን እንሰጥ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንዲህ
ይላል፤ "እንድን እንኳ በእድልም አታድርግ" (1ጢሞ. 5÷21) ይላል።
ሁሉንም የሠራቸው እግዚአብሔር ነው፤ እናም እርሱ ሁሉንም
ይወዳቸዋል - እኛም እንደዚሁ ልንሆን ይገባናል። በፍቅር የሆነና
ከእድልም ነጻ የሆነ አስተዳደራችን ልጆቻችንን በራሳቸውና
በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት ይገነባል።

በታችሁን እወቁ

እኛ የልጅ ልጆቻችን ወላጆች እይደለንም፤ እናም መስመራችንን
ባለማለፍና ወላጆቻቸው በሕይወታቸው ባላቸው ሥራ ላይ ጣልቃ
እየገባን ውጥረት ላለመፍጠር መጠንቀቅ አለብን። እንዲሁም በቤተሰብ
ውስጥ በሚፈጠር ችግር ወገንተኛ በመሆናችን ሲፈጠር የሚችልን
ውጥረትን ወይም አለመግባባትን ማሰወገድ አለብን። የመጽሐፍ ቅዱስ
ማሰጠንቀቂያ መመሪያችን ይሁን፤ "ፍቅር የገጢአትን ብዛት
ይሸፍናልና ከሁሉ በፊት እርሱ በእርሳችሁ እጥብቃችሁ ተዋደዱ"
(1ጴጥ. 4÷8)።

ምሳሌ ሁኑ

ልጆቻችሁና የልጅ ልጆቻችሁ ድርጊቶቻችሁንና
አመለካከቶቻችሁን በመመልከት እንደሚማሩ ልብ በሉ። ከርስቶስን
በእናንተ ውስጥ ያያሉን? የኔታ ርሀራሄና ፍቅር ሕያው ምሳሌ
እንደሆናችሁ አድርገው ያስታውሱለችኋልን? አስቸጋሪ ጊዜዎች
ሲመጡ ወይም በእርጅና ምክንያት የሚከሰቱ የእካል ጉድለቶች
ሲከሰቱባችሁ እንኳ፤ በዚያ መኻል የነበራችሁን ሰላምና ደስታችሁን

ያስታውሳሉን? ሕይወቱ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አንደተለወጠ ሰው ልክ የነሱም ሊሆን አንደሚችል አድርገው ያስቡኦቻቸው።

የተበላሹ ግንኙነቶችን መጠገን

ከተወለኑ ዓመታት በፊት በሆነ ምክንያት የተበላሸን ነገር፣ ግን ደግሞ ባለመፈታቱ የተነሣ ሁልጊዜ የሚያስጨንቀንን ነገር እንዴት እንመልለዋለን? ብዙውን ጊዜ እነኚህ ነገሮች የሚከሰቱት ባልተስተካከሉ የተበላሹ ግንኙነቶች ነው። ምናልባትም ይሄ በሕይወታችሁ ተከስቶ ይሆናል። ተከስቶ ከሆነ፣ ፊት ለፊት ተጋፈጠች፣ እናም ለመቀየር የምትችሉትን ሁሉ አድርጉ። አድሜያችን ሲገፋና ሕይወታችንን ወደ ጌላ ዘወር ብለን ለንመለከት፣ ያልተፈቱትን እነኚህን አለመግባባቶች እንዴት እንመለከታቸዋለን?

አንዲት ሴት በቅርቡ አንዲህ ብላ ጻፈችልኝ፡ "እናቴና እኔ ሁልጊዜ አስቸጋሪ የሆነ ግንኙነት ነበረን። እናም ላለፉት ዐለር ዓመታት ተነጋግረን እንኳ አናውቅም። አሁን እርሷ በሕይወት የለችም፤ ለአንድ ደቂቃ ያህል አግኝቻት ይቅርታ ለመጠየቅ ያለኝን ነገር ሁሉ አለጥ ነበር።" ሌላ ሴት ደግሞ ስትጽፍልኝ አንዲህ አለች፡ "ከዐስራ ሁለት ዓመት በፊት ከዚህ በጌላ ክእርሱ ጋር ምንም ነገር ማድረግ አንደማልፈልግ ለልጄ ነገርኩት። አሁን ትክክለኛ ውሳኔ መወሰኔን አጠራጠራለሁ። ብቸኝነት ይለማኛል፤ ያለኝ ብቸኛ ቤተሰብ እርሱ ነው።" የአንድ ሰው ደብዳቤ ደግሞ አንዲህ የሚል ሐሳብ ይዞ ነበር፤ "ከቤተሰቤ ጋር የምገናኝበትን ድልድይ ከዛሬ ሃያ ዓመት በፊት አቃጠልኩት ማለት ትችላላችሁ። እነሱም ፍፁም አልነበሩም፤ ነገር ግን ዋናው ችግር እኔ እንደነበርኩ አምናለሁ። እኔ አንደገና ግንኙነት መፍጠር ፈልጌ ነበር፤ ነገር ግን እነርሱ ደስተኛ አንዳልሆኑ አሳውቀውኛል።"

እነኚህ አያንዳንዳቸው (እና ልጠቅሳቸው የምትችላቸው ሌሎች በመቶዎች የሚቀጠሩ) ትንሽ የሚለያይ ይዘት አላቸው፤ ነገር ግን መሰረታዊው ችግር አንድ ዐይነት ነው። እርሱም ያልተጠገነ የተበላሸ ግንኙነት ነው። እያንዳንዱ ደግሞ የሚያመሳስለው ሌላ ነገር አለ። ፀፀት - በሆነ ነገር መፀፀት፣ ስለባከኑት ዓመታት መፀፀት፣ ለመጠገን ጊዜ በማለፉ መፀፀት።

መነሳሳቱን ፈጥረን የመጀመሪያውን እርምጃ ብንወሰድ ኖሮ በይቅርታ ሊታለፍ የሚችል መጉዳትን ወይም ሊጠገን ይችል የነበረን ግንኙነትን በፀፀት ወደ ጌላ እየተመለከትን ወደ ሕይወታችን ፍፃሜ አንድረስ። ይህን የማናደርገው ለምንድን ነው? ብዙውን ጊዜ የማናደርገው በኩራት ምክንያት ነው፤ ለሁተት አንደለራን ማመን አንፈልግም - ወይም ደግሞ ቢያንስ ለመለያየቱ የኛ ድርሻ እንዳለበት እንኳ ማማን አንፈልግም። አንዳንድ ጊዜ አንዳየሳፍሩን ስለምንፈራ ወይም ሕይወታችንን ለሌላ ጉዳት ላለማጋለጥ ስንል ነው። ምክንያቱ ግን ምንም ይሁን ምን፣ ያለፉትን ጉዳቶችና አለመስማማቶች ለመጠገን ከመፈለግ እንዲያስቀራችሁ አትፍቀዱ።

በእርግጥ፣ የተበላሹ ግንኙነቶችን ሁልጊዜ መጠገን አይቻልም፤ አንዳንድ ሰዎች ከጎዳቸው ወይም ራሳቸው ከጎዳት ሰው ጋር መስማማትን አይችሉም። አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ላደረጉት ነገር ኅላፊነትን መውሰድ አይፈልጉም፤ ሁልጊዜ ሌሎቹን ነው የሚወቅሱት። አንደዚህ ከሆነ፣ የአነሱን ችግር መፍታት አትችሉ ይሆናል፤ ነገር ግን እናንተ ገፍታችሁ (አንድ ርምጃ) በመሄድ ከተቀየማችሁ ሰው ጋር ለመታረቅ ፍቃደኛ ከሆናችሁ የራሳችሁን ችግር መፍታት ትችላላችሁ። እናንተ "ከሰው ሁሉ ጋር ስላምን ተከታተሉ ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ" (ዕብ. 12÷14) እንዲሁም "ቢቻላችሁ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ።" (ሮሜ 12÷18)። በሁሉም ሁኔታ ሰላም አይቻል ይሆናል፤ ነገር ግን እኛ ጥረት ማድረግ ይጠበቅብናል።

የይቅርታ መንፈስ የውርሳችሁ አካል ይሆን ዘንድ እግዚአብሔርን ጠይቁት፤ ይህም ከሌሎች ጋር እንዲያስማማችሁ ብቻ ሳይሆን ከእናንተ በጌላ ለሚመጡት የክርስቶስን ምህረትና ፀጋ ምሳሌነት ማስተላለፍም እንድትችሉ ጭምር ነው። ይህ ተላል አይደለም፤ ብዙ ሐሳብ፣ ጥበብ እና ጸሎት ይጠይቃል። ነገር ግን ልታደርጓቸው ከምትችሉት በጣም አስፈላጊ ነገሮች ውስጥ ሊሆኑ ይችላሉ።

በፅኑ ቅርስ ወደ መጨረሻው መቃረብ

በሰው ልጅ መዝገበ ቃላት ውስጥ በጣም ደስ ከሚሉት አንዱና እንዲሁም በእግዚአብሔር የገጠያት ምህረት እጅግ በጣም የተገለጸ ቃል ምህረት (ይቅርታ) ነው። የእግዚአብሔር ለዎች አብሮአቸው ካለው ሰው ጋር ይቅርታን ሲለማመዱ፤ መኖሪያት በጥሩነት ይተካል። ስዚህ በጣም ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን በወጣትነቱ ወንድሞቹ ለባርነት የሸጡት የዮሴፍ ሕይወት ነው። የዮሴፍ ወንድሞች በወጣቱ ወንድማቸው ላይ ያደረጉት ነገር ከፋት ዐሰበው ቢሆንም እግዚአብሔር ግን ሀገሪቱ በረሃብ ስትመታ ሀዘቡን ያድን ዘንድ ለበጎ አድርጎታል ብሎ ዮሴፍ አረጋገጠላቸው (ዘፍ. 50÷20)። በዮሴፍ በተገለጠ ምህረት ምክንያት፤ እግዚአብሔር ዮሴፍን በእርጅና ዘመኑ አትረፍርፎ ባርክታል። መጽሐፍ ቅዱስ፤ "ዮሴፍም የኤፍሬምን ልጆች አስክ ሰሰት ትውልድ አየ። የምናሴ ልጅ የማኬር ልጆችም በዮሴፍ ጭን ላይ ተወሰዱ" (ዘፍ. 50÷23) ብሎ ይናገራል። እንዴት ያለ ቅርስ ነው! የልጅ ልጆቹ እና የልጅ ልጅ ልጆቹ ከዚህ የእምነት ጀግና፤ ከዮሴፍ፤ ጋር እብረው ሀብረት አድርገዋል። ሰገዛ ቤተሰባችን በልባችን ውስጥ ይቅርታ ከሌለን እንዴት አድርገን ነው ይህንን የክርስቶስ ባህርይ ከሌሎች ጋር መስማመድና እንዲሁም የእግዚአብሔርን በረከት ማወቅ የምንችለው?

ትልቁ በረከት የሚገኘው የልጆቻችንን ልጆች ሰናይ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (መዝ. 128÷6)። ከእግዚአብሔር እጅ የሚገኘውን በረከት ሙሉ ስሙሉ እንረዳለን? ቤተሰባችንን ለክርስቶስ ለማነሳሳት የምንችልበትን ዕድል ሁሉ እንጠቀምበት።

8. ፅኑ መሰረት

"እያንዳንዱ ግን በእርሱ ላይ እንዴት እንዲያንጽ ይጠንቀቅ። ከተመሰረተው በቀር ማንም ሌላ መሰረት ሊመሰርት እይቸልምና፤ እርሱም አየሱስ ክርስቶስ ነው።" 1ቆሮ. 3÷10-11

"የእግዚአብሔር ሠራተኞች ያልፋሉ ሥራው ግን ይቀጥላል።"
ቻርለስ ዌስሊ

ወጣቶች እያረጁ እየሄዱ እንደሆነ ከቶ አይታወቃቸውም። በወጣትነት ዕድሜ ውስጥ ታጥረው፤ ተሰፋና ህልማቸውን በሚያበረታ የደሰታ ፈንጠዘያ ላይ ናቸው። እነኚያን ጊዜዎች አለታውሳቸዋለሁ። በ1930 ዎቹ መጨረሻ፤ በታምፓ አካባቢ በሚገኘው በፍሎሪዳ የመጽሐፍ ቅዱስ ተቋም (ያሁኑ የትሪኒቲ ኮሌጅ) የዐስራ ዘጠኝ ዓመት ዕድሜ ያለኝ ተማሪ ነበርኩ። እኔ፤ ከሌሎች ተማሪዎች ጋር ሆኜ፤ በዕድሜ የገፋውን ጁድስን ደብሰው ሻን ዲቪንተር የተባለውን ወንጌላዊ አገኘሁት። እርሱ ከ ጆ. ዊልበር ቻፕማን (ይህ ለው ከዲ.ኤል. ሙዲ ጋር ተዟቱሮ የለበከና በኋላም ቢሊ ለንደይን ያሳደገ ነው) ጋር አገልግሏል። ሻን ዲቪንተር በትምህርት ቤታችን ውስጥ ቅኔን ያስተምር የነበረና "ተማርኬአለሁ/ I surrender all" እና "በኢየሱስ ደም ድኛለሁ /Saved through Jesus' Blood/" የመሳሰሉ ብዙ መዝሙሮችን የጻፈ ሰው ነው።

ሻን ዲቪንተር በሰንሻይን ግዛት ውስጥ ጥቂት የብርቱካን እርሻ ነበረው፤ እና እሱ መሰራት ባልቻለበት ወቅት፤ በትምህርት ቤት የሚገኙ ወጣት ልጆች ውርጭ ከመምጣቱ በፊት ፍሬውን ይለበሰቡሰት ነበር። የሽመገለውን ሰባኪ መንከባከብ ጀመርን። ወጣት ልጆች እጃቸውን ለእርዳታ ሲዘረጉሰት በጣም ያመለግን እንደነበር አስታውሳለሁ። በአገልግሎታችን ተጠቃሚ ነበር፤ እኛም እንደዚያ እናረጃለን ብለን ሳናስብ ቀርተን ወይም በጊዜው ሳይገባን ቀርቶ ይሁን፤ ግን ከእርሱ ምሳሌ ወሰደናል። እንዲህ ዐይነት ነገሮች ለሕይወት መሰረት አስተዋዕዎ ያበረክታሉ።

ጁድሰን . ደብሊው. ቫን ዲቬንተር በ1939 በሰማኒያ አራት ዓመቱ በፍሎሪዳ፣ ቱምፕል ቱራስ፣ ውስጥ አረፈ። እንደ ብርቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪ ያን ያህል እኖራለሁ ብዬና እርሱ ያስፈለገውን ክብካቤ ያህል ያሻኛል ብዬ ዐስቤ አላውቅም ነበር። እርሱ ራሱን ችሎ ማድረግ የሚችለው ጥቂት ነገር ብቻ ነበር። እኔ አሁን ዘጠና ሁለት ዓመቱ ነው፣ ለቫን ዲቬንተር ያለኝ ክብርም ጥልቅ ነው። በሌሎች ላይ ጥገኛ በሆንን ቁጥር ለሌሎች ያለን ክብር ይጨምራል። ለቫን ዲቬንተር ያደረግነውን ዞር ብዬ ሳለበው ዛሬ እኔን በመንከባከብ ላይ ላሉት ትልቅ አድናቆት እንድቸር ያደርገኛል። በእርጅና ዕድሜዬ ላይ ሆኜ ተስፋ ማድረግ የምችለው ከኋላዬ ለሚመጡት በሚሄዱበት መንገድ ሳበረታታቸው ድልድይን እየገነባሁላቸው መሆኔ ነው።

ወደ መጨረሻ ቤታችን እየተቃረብን ላለን ለእኛ እርምጃዎቻችን፣ የቱንም ያህል የዘገየ ቢሆኑ፣ ያለ ዐላማ ግን መሆን እይገባቸውም። ወጣቱ ትውልድ እስከመጨረሻው አካሄዳችን ድረስ ይከተለናል። ይህ የሚነግረን ምንድን ነው? እስከአሁን በመምራት ላይ ያለነው እኛ መሆናችንን ነው። ግን እየመራን ያለነው በድል ነውን? የኛን ፈለግ ለሚከተሉት መንገዱን እያመቻቸንላቸው ነውን? ምናልባትም ራሳችንን ልንጠይቅ ያስፈልገናል፤ "የእኛ ፈለግ (ዱካ) ሊከተሉት የሚገባው ዐይነት ነውን?" እኛ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ፈለግ እየተከተልን ከሆነ እንዲሁም መሻገሪያዎቻችን የተገነቡት በእርሱ ፅኑ መሰረት ላይ ከሆኑ መልሳችን አምን ነው። እርሱ (ክርስቶስ) ብቻ ነው የሚያስጨንቀንን የሚያነሳልንና ሽክማችንን የሚያቀልልን።

የሚናወጥ ወይንስ አስተማማኝ መሰረት

ማንም ሰው ከሕይወት ውጣ ውረድ እያመልጥም። እንዳንዶች ገና በወጣትነት ዕድሜያቸው አስቸጋሪ የጤና እክል ያጋጥማቸዋል። እንዳንዶች በሀብት ላይ ይወለዱና በኋላ ግን ሁሉን ነገር ያጣሉ። እንዳንዶች ፍቅርን ይሹና ሁልጊዜ መገለል ይደርስባቸዋል። ፅኑ የሆነ መሰረት ከሌለን የሕይወትን ጫና ለመሸከም አብቸጋሪ ይሆንብናል። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ዐላማ እለው፣ እናም እርሱ በመሰረተልን መሰረት ላይ እንድንገነባው ይሻል። መጽሐፍ ቅዱስ የእጅ ጥበብ ሥራቸውን በችካል ስለሚያጠብቁ

አናጢዎች ይናገራል " . . እንዳይንቀሳቀስም" (ኢሳ. 41÷7)። የክርስቶስ እጆች በሹል ብረቶች ተወግተው ከመስቀሉ ጋር ሲጣበቁ እርሱ ጽኑ መሰረት ሆነን። ዲ.ኤል. ሙዲ በአንድ ወቅት እንዲህ ብሎ ተናገረል፤ "ሕይወትህን ለክርስቶስ ለጠው፤ እንተ ልትሠራበት ከምትችለው በላይ እርሱ ይሠራበታል።"

ከብዙ ዓመታት በፊት ከእኛ ቤት በቡም በማይርቀው በእፓላቺያን ተራራ ላይ ቤቱን ለአሠራ ቤተሰብ በቅርቡ ሰማሁ። ቦታው ኮረብታ ላይ ሲሆን በእቅራቢያው ቁልቁል ሲታይ የሚያምር ሸለቆና ራቅ ብሎ የሚታይ የተራራ ለንለለት ያለበት ነበር። ፅቅዳቸውን ካረቀቁና የሚገነባላቸውን አካል ከመረጡ በኋላ፣ ግንባታው በተያዘላት የጊዜ ዕቅድ መከናወን ጀመረ፤ እናም ከጥቂት ወራት በኋላ እዲሱ ቤታቸው ተጠናቀቀ። በውጤቱ ደስተኛ ሆነው ህልማቸው በነበረው ቤት ውስጥ ገቡ።

ነገር ግን ለአንድ ዓመት ያህል ከቆዩ በኋላ፣ ህልማቸው ሁሉ ቅዠት ሆነ። ለችግሩ የመጀመሪያው ምክንያት በመሰረቱ ዙሪያ የነበረው አፈር ስለተንሸራተተ ነው፤ በጊዜ ሂደት ግን ጉድጓዱ እየጠለቀ መጣና በቤቱ ግድግዳ ላይ ለንጥቆች መታየት ጀመሩ። ስላሳለባቸው ችግሩ ምን እንደሆነ እንዲያጠናላቸው የህንፃ መሃንዲስ ጠሩ። መሃንዲሱም የመሰረቱ የተወለነ ክፍል በፍርስራሽ (በቆዩ የዛፍ ሰሮች፣ በለስላሳ ድንጋዮች፣ ከዚያም አልፎ በግንባታ ሥራ ወቅት በወዳደቁ እንጨቶች) በተሞላ ጉድጓድ ላይ እንደተመሰረተ በምርመራው ደረሰበት። እንጨቱ ሲበለብስ መሬቱ ተንሸራተተ፣ ግድግዳዎቹም መነቃነቅ ጀመሩ ከዚያም ቤቱ ሁሉ በሚያስፈራ ሁኔታ መናወጥ ጀመረ። በግዴልሽነት ይሁን በመዘናጋት ቤታቸውን የነገባው ተቋራጭ፣ በተበላሽ መሰረት ላይ ነው የገነባው፤ እናም ለህተቱ በገንዘብም በጊዜም ዋጋ አስከፍሏል።

ልክ ይሄ ቤት ፅኑ መሰረት እንዳሰፈለገው ሁሉ፣ እኛም ለሕይወታችን ፅኑ መሰረት ያስፈልገናል - የማይለወጠ የእምነት ስርዐቶች፣ ግቦች እንዲሁም በሕይወት ማዕበል መካከል እንኳ ፅኑና ደህና እንድንሆን የሚጠብቁን የሰነምግባር እሴቶች ያስፈልጋናል። በየትኛውም ዕድሜ ላይ ብንሆን፣ ለሕይወታችን ያለው በእግዚአብሔር

ፈቃድ ላይ የተመሰረተ ፅኑ የግብረ ገብና መንፈሳዊ መሰረት ለወደፊት ሕይወታችን ያዘጋጃል።

ይህንን ምሳራፍ በምክልሰበት ወቅት፣ ዓለማችን በፊክተር እስኪል 9 የተመዘገበ የመሬት መንቀጥቀጥና የሰሜናዊ ጃፓን ክፍልን ያጠፋ እንዲሁም የመሬትን ዋልታ በጥቂቱ ያንቀሳቀሰ ሱናሚ አስተናገደች። ከሞት ባመለጡት ሰዎች ስታይና ጉዳት አዝናለሁ፣ መጀመሪያ ያደረግኩትም ነገር ሰእነሱ መጸሐይና እግዚአብሔር እኛ በምንችለው መንገድ ሁሉ መደገፍ እንድንችል እንዲረዳን ነው። ልጄ ፍራንክሊን በፍጥነት ወደ ተጎዳው እክባቢ በማቅናት ከጃፓን ቤተ ክርስቲያናት ጋር በመሆን በአደጋው ሕይወታቸው ስተመስቃቀለባቸው ሰዎች እርዳታ ለማድረግ ተንቀሳቅሷል።

በዚያ ቦታ ይኖሩ ስለ ነበሩ እሁን ግን ሁሉን ሰላጡት ሰዎች ከማሰብ ውጪ ምንም ማድረግ አልቻልኩም ነበር። ቤቶቻቸውን ፅኑ ነው ብለው ባለቤት መሰረት ላይ ገንብተው ነበር፤ በመሬት መንቀጥቀጥ በሚጠቃ አካባቢ እንደመኖራቸው መጠን የተለየ ጥንቃቄ አድርገው ይሆን ይሆናል። ነገር ግን ከእግሮቻቸው በታች የነበረው መሬት ሲናወጥና የሱናሚ ማዕበል በመሬታቸው ላይ ሲከንፍ፣ እነኞ መሰረቶች ተናወጡ፣ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ከተከሰቱ አስከፊ የተፈጥሮ አደጋዎች መካከል አንዱ ሆኖ ለማለፍ በቅቷል።

እንደዚህ ያሉ አስቃቂ ክስተቶች በተሳሳተ መሰረት በደህናዎቹ ጊዜያት ጥሩ የሚመስል ግን የሕይወት ውጣ ውረድ ሲበዛ መቋቋም የማይችል ላይ ሕይወታችንን ገንብተን ከሆነ ሊከሰት የሚችለው ነገር ያሳስበኛል። ይሁን እንጂ፣ በሚያሳዝን ሁኔታ፣ ብዙ ሰዎች ስለዚህ ጉዳይ ቆም ብለው አያሰቡም ወይም ደግሞ ሕይወታቸውን እየገነቡበት ያለውን መሰረት አያጤኑትም። በትክክለኛው መንገድ ላይ እንዳሉና መሰረታቸው ሁሉ ፅኑ እንደሚሆን አድርገው ያሰባሉ። ለአንዳንዶች መሰረታቸው ራስን ማሞላቀቅ ወይም ደስታ ወይም መዝናናት ነው። ሌሎች ደግሞ በገንዘብ ስኬትና በህብረተሰቡ ውስጥ ባላቸው ቦታ ላይ ይመሰርቱታል። እንዲሁም ደግሞ ሌሎች ትክክለኛውን ሰው ካገኙ . . . ወይም ሰነር የሚሆን የሚመች ቦታ ካገኙ . . . ወይም ጥሩ ሊከፈላቸው የሚችልበትን ሥራ ካገኙ . . . ያን ጊዜ ደስተኞና ደህንነቱ የተጠበቀ ሕይወት እንመራለን ብለው ያሰባሉ።

ነገር ግን በፈተና ወቅት እነኚህ ሁሉ እውነት መሆናቸውን እጠራጠራለሁ። ምናልባት የግል ሁኔታ አስመመቻቸት ለምሳሌ ያልተጠበቀ ህምም፣ የልጅ ማመፅ፣ የገንዘብ እጥረት - የመሰረቱን ምንነት ማስትም ያልተረጋጋና ደህንነቱ ያልተጠበቀ መሆኑን ያሳያሉ። ምናልባት ደግሞ ግባቸውን መትተውና የፈሰጉትን ሁሉ አላክተው ይሆናል - ግና አላካን ብለው ያሉት ባዶና እረፍት አልባ እና ብስጩ አድርጓቸው ያርፋል። ራሳቸውን ልክ እንደ መክብብ መጽሐፍ ጸሐፊ እንዲህ ሲሉ ያገኙታል።

እጄ የሠራቻትን ሥራዬን ሁሉ
የደክምኩበትንም ድካሜን ሁሉ ተመሰክትኩ
እነሆ ሁሉ ክንቱ ንፋስንም እንደ መክተል ነበር። (2÷11)

ተስፋቸው እና ህልማቸው ጨለመ፣ ግራ አጋብቷቸው፣ አቀጥብሯቸው እና እንዴት ሊሆን እንደቻለ አስገርሟቸው አልፏል። ምናልባትም ይህ ተከስቶባችሁ ይሆናል።

ባልፀና መሰረት ላይ ስንገነባ፣ ችግሮች ይከሰታሉ። ክርስቶስን በሌሎች ስንተካው ነገሮች (ለምሳሌ ራሳችንን ስናስቀድም - በህልማችን፣ በመሻቶቻችን፣ በተስፋዎቻችን፣ በግቦቻችን፣ በተከሰ ሰውነታችን፣ በጤናችን፣ በሀብቶቻችን) ይህ መከሰቱ አይቀሬ ነው። ምናልባትም ለጥቂት ጊዜም ቢሆን ደስታና እርካታን እናገኝ ይሆናል። በኋላ ለራሳችን "ሕይወት ማለት ይሄ እይደለምን? መኖር የሚገባን እንደዚህ እይደለምን? ሌላው ሰው እየኖረ ያለው ወይም ደግሞ ቢያንስ ለመኖር እየሞከረ ያለው እንደዚህ እይደለምን?" እንላለን። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ ፅኑ ያልሆነው መሰረት ምንነቱ ቁልጭ ብሎ ይወጣል። ከዚያም ችግሮች ይከሰታሉ (መከሰታቸውም አይቀሬ ስለሆነ)፣ ስንጥቆች ይስተዋላሉ፣ እንዲሁም መሰረቱ መፈረካክስ ይጀምራል። በሚያሳዝን ሁኔታ፣ በኢየሱስ ምሳሌ ውስጥ እንደተጠቀሰው ሰው እንሆናለን። "ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል። ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋሱም ነፈሰ ያንም ቤት መታወ ወደቀም አወዳደቁም ታላቅ ሆነ" (ማቴ. 7÷26-27)።

ገንዘብ፣ ስኬት እና ደስታ ለምንድን ነው የማይበርድ (የፀና) እርካታን የማያመጡት? በተለይ እያረጀን ስንመጣ፣ ለምንድን ነው

ለሰኬታማ ሕይወት የሚሆን ጠንካራ መሰረት የማይሰጡን? ምክንያቱ የሕይወትን አንድ ትልቅ አውነት ችላ ሰላሚሉ ነው፤ ስጋ (አካል) እና አዕምሮ ብቻ አይደለም ያለን፤ ነፍሱም (መንፈሱም) አለን። ይህንን አውነት ችላ የምንል ከሆነ - ስጋችንን ብቻ መግባን ነፍሳችንን ብናለርባት - ሕይወታችን ጎዶሎና ለኬት አልባ ይሆናል፤ እናም ለሕይወት አይቀሬ ለሆኑ ተግዳሮቶች ራሳችንን ደካማ እና ያልተዘጋጀ ሆኖ አናገኛለን። የኋላ ኋላ ብዙም ላይቆይ በሕይወት ማዕበል መናወጣችን አይቀርም፤ እናም ሕይወታችንን በአሸዋ መሰረት ላይ አንደገነባን እንረዳለን።

ለወደፊቱ ለናሰብ አሁንም ቢሆን በአካላዊ ደህንነት ወይም በሰሜት ደስተኝነት ላይ ማተኮር ቀላል ነው፤ ሁልጊዜ ሰለ አነሱ በሚነገሩ መልዕክቶች እንሞላለን። የገንዘብ አማካሪዎች ለወደፊቱ ለመዘጋጀት ማድረግ ያለብን ነገር ቢኖር ትክክለኛውን ኢንሽላትመንት(መዋዕለ ንዋይ) ማድረግ ነው ብለው ይጠቁማሉ። የጤና ባለሙያዎች ደግሞ ጤነኛ፣ ደስተኛና የምንመች አንድንሆን ትክክለኛውን ምግብ አንድንመገብና ትክክለኛ ቫይታሚን አንድንወስድ እንዲሁም ተገቢ የሆነ የሰውነት እንቅስቃሴ አንድናደርግ ይመክሩናል። አላታሚዎችና የቲሌቪዥን ማሰታወቂያዎች በማክታተል የተለያዩ የምርት ውጤቶችን በማቅረብ በሕይወታችን ለኬታማ እንድንሆን፣ የሕይወትን ችግሮች ለመወጣት እንዲሁም አርጅናን ለማራቅ የሚረዱ ምክሮችን ይለግሱናል። የኮስሞቲክስ ኩባኒያዎችም ምርቶቻቸው የጊዜን መቁጣጠሪያ ወደ ኋላ በመመለስ ወጣት እንድንመስል ያደርጋሉ በማለት መግቱን ተቀላቅለዋል። በቅርቡ ያነበብኩት አንድ ዕሁፍ፣ አሜሪካኖች በዓመት አርጅናን ለሚከላከሉ መድኃኒቶች ወደ ስድስት ቢሊዮን ዶላር የሚጠጋ ገንዘብ ያወጣሉ - ይህ ገንዘብ በመጨረሻ ቅርብ ዓመታት ዐሥር በመቶ ይጨምራል ተብሎ ይጠበቃል።

በአርግጥ፣ ስለእነዚህ ነገሮች ማሰብ አግባብ አይደለም ማለት አይደለም። ለወደፊቱ መቆጠብ አለብን፤ እንዲሁም አካላዊና ሰሜታዊ ጤንነታችንን መንከባከብ አለብን። ግን ስለ ወደፊቱ መዘጋጀት ማለት ይህ ብቻ ነውን?

መልሱ አይደለም ነው፤ ተግዳሮቶች በሚመጡበት ጊዜ አለተማማኝ የሆነ የገንዘብ ዕቅድ እንዲሁም ጥሩ የሆነ የጤና ክብካቤ እኛን

ለማዕናት በቂ አይደለም። የአካል ጉድለት ደርሶባችሁ ነፃነታችሁን ሊነፍጋችሁ ወይም አንድ የምትወዱትን ሰው ሞት ሊቀማችሁ በባንክ ያላችሁ ገንዘብ ያረካችኋልን? አስተማማኝ የሆነ ጤንነት ክብቶችን ማዕበል ወይም ኩነዝን ወይም አርጅና እየበረታ ሊመጣ ከሚከበን የገንዘብ ችግር ሊከላከልን ይችላልን? ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ "ነፍስ ከመብል ለውነትም ከልብስ አይበልጥም?" (ማቴ. 6÷25)። ከዚህ የተሻለ ነገር ያስፈልገናል፤ የሆነ የጠለቀና የማይናወጥ፣ በሕይወት አስቸጋሪ በሆኑ ወቅቶች አሻግሮ ማየት የሚያስችለን የሆነ ነገር ያስፈልገናል። ሕይወታችንን የምንመሰርትበት ጠንካራ መሰረት ምንም ቢከለት ጥንካሬና ዕናት የሚሰጠን መሰረት፣ ያሻናል። የምንገነባበት ለዓት ደግሞ አሁን ነው።

እግዚአብሔር በሕይወታችን ወዲህ ወዲያ እንድንል አይፈልግም፤ ደስታ፣ ዕረፍት እና ለላምን በተለፉ መቀረጥ ስንፈልግ ግን ደግሞ ሳናገኛቸው ስንቀር ማየት አይሻም። ሕይወታችንንም ዕኑ ባልሆነ መሰረት ላይ እንድንመሰርት አይፈልግም። እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን መሰረት ራሱ አቅርቦልናል!

ከብዙ ዓመታት በፊት ሩትና እኔ ቤታችንን ለመገንባት ስናቅድ ጓደኞችን የሆነ አንድ ለው የገንባታ ቦታችንን እንዲያይልን አንድ የሚያወቀውን መሃንዲስ አስተዋውቀን፤ እኛም በዚህ ደስ አለን። ቤታችንን ልንገነባበት ያሰበነው መሬት ረዘም ላለ ጊዜ ዝናብ ቢዘንብበት ሊንሸራተት የሚችል ዐይነት መሆኑን ባደረገው ጥናት አመለከተ። በእርሱ አስተያየት ላይ ተመሰርቶ የሚገነባው አካል የመሬትን የውስጥ ዐለት አስኪያገኝ ድረስ ከቆፈረ በኋላ ቤታችንን ዕኑና አለተማማኝ ለማድረግ በኮንክሪት ሞላው። ትክክለኛ መፍትሄ መሆኑ ተመሰክረ።

ልክ እንደዚህ የመሬት ንጣፍ የሆነ ዐለት ያለ መሰረት ያስፈልገናል። ሊለጠንም የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሕይወታችንን ልንመሰርትበት የሚገባን ዐለት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሕይወታችንን ለእርሱ ለንለጠውና ከእርሱ ጋር ያለንን ግንኙነት ለናጠነከር የምንፈልገው ዕኑ መሰረት እርሱ መሆኑን እንረዳለን። ሌላው መሰረት ሁሉ የውሽት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤

የሕይወት ትልቁ ውሳኔ

አንድ ሰው አዲስ ግንባታ መገንባት ሲጀምር በመጀመሪያ የሚወሰደው እርምጃ መሰረት መጣል ነው። ያንን እርምጃ ከዘለለ፣ ወይም በደንብ መገንባት ካልቻለ፣ ያ ህንፃ - የቱንም ያህል የሚያምር ወይም ከውጪ ሲያዩት የሚማርክ ቢሆንም - የማይፀናና አወዳደቁም ታላቅ የሚሆን ነው። የኋላ ኋላ ብዙም ሳይቆይ መዳከሙና መውደቁ የማይቀር ነው።

ይሁን እንጂ፣ ግንባታ ከመጀመሩ በፊት ወይም መሬቱ ላይ ንብረት ማኖር ከመጀመሩ በፊት፣ አንድ ነገር መቅደም አለበት። ያ ለንድ ነገር ውሳኔ ነው - ሀንፃውን ለመገንባት በባለቤቱ የሚደረግ የግል ቁርጠኝነት ያስፈልጋል። እናም ይህ የመጀመሪያው ርምጃችን ነው። ሁላችንም ደስተኛና አስተማማኝ ኑሮ እንፈልጋለን፤ ሁላችንም ጠንካራና ፅኑ መሰረት እንፈልጋለን። ነገር ግን ምኞት ብቻውን በቂ አይደለም! መወሰን አለብን - ለኢየሱስ ክርስቶስና ለሕይወታችን ላለው ለርሱ ፈቃድ በግላችን ልንወሰን ያስፈልገናል።

ሕይወታችሁን ለኢየሱስ ክርስቶስ ሰጥታችኋልን? ወጣትም ሆናችሁ ሽማግሌ፣ ሕይወታችሁን በእርሱ ላይ ለመገንባት ትፈልጋላችሁን? ልትወሰኑ ከሚገባችሁና ከምትችሉት ውሳኔዎች ሁሉ በጣም ጠቃሚው ሕይወታችሁን ለጌታ መስጠትና የእርሱ ተከታይ መሆን ነው። የሕይወት ማዕበል ለሰኪያናውጣችሁ ድረስ አትጠብቁ፤ ያኔ ይረፍደባችሁ ይሆናል። ልባችሁንና ሕይወታችሁን ለእርሱ ክፈቱለት "እነሆ የተወደደ ሰዓት አሁን ነው እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው" (2ቆሮ. 6÷2)።

ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ሕይወታችሁ ጋብዛችሁ የማታውቁ ከሆነ፣ ወይም ስለ ድነታችሁ እርግጠኛ ካልሆናችሁ፣ እዚህ ጋ አንድታቆሙና ወደ ሕይወታችሁ እንዲመጣና ይቅር ይላችሁና ያድናችሁ ዘንድ አንድተጠይቁት አጋብዛችኋለሁ እርሱም ያደርገዋል። ይህን ውሳኔ ለማድረግ ይረዳችሁ ዘንድ፣ የሚከተለውን ጸሎት (ወይም ደግሞ ተመሳሳይነት ያለውን ጸሎት በራሳችሁ ቃላት) እሁነኑ አንድትጸልዩ አበረታታችኋለሁ፤

አምላኬ ሆይ ንጢያተኛ መሆኔን አውቃለሁ። ስለ ንጢያቱ ይቅር በሰኝ - ከእነሱም መሬቅ እፈልጋለሁ። ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኝ አምናለሁ፤ ጌታዬ መሆኑንም አምናለሁ፤ እናም ዛሬ ወደ ሕይወቴ ይመጣ ዘንድ እጋብዘዋለሁ። ካሁን ሰዓት፣ ጀምሮ፣ እርሱን የሕይወቴ መሰረት ማድረግ እፈልጋለሁ እንዲሁም በቤተክርስቲያኑ ሀብረት ሳንሰግለውና ልክተለው እፈልጋለሁ። በክርስቶስ ስም እጸልያለሁ። አሜን።

ይህንን ጸሎት በቅንነት ከጸሰያችሁ፣ እግዚአብሔር ስምቷችኋል ይቅርም ብሏችኋል - እናም እሁን ለዘላለም የእርሱ ልጅ ሆናችኋል። ሕይወታችሁን በፅኑ መሰረት ላይ ለመመስረት የሚያስፈልገውን የመጀመሪያ እርምጃ ወስዳችኋል መሰረቱ በሕይወታችሁ ዘመን ብቻ የሚፀና ሳይሆን ለዘላለምም ጭምር የሚሆን እንጂ። እናም ከውሳኔአችሁ ለወደፊት የሚያስፈልጋችሁ የሰነ ምግባርና መንፈሳዊ ጥንካሬ ይመነጫል።

በፅኑ መሰረት ወደ ቤት (መንግስተ ሰማይ) መቅረብ

ጂ. ደብሊው. ቫን ዴቪንተር በ 1896 ላይ ስለፃፋቸው ቃላት ሳስብ፣ የክርስትና ሕይወት መሰረት ወደ እፅምሮዬ ይመጣል፤

- ሁሉንም ለኢየሱስ እሰጣለሁ፤
- ሁሉንም ለእሱ በነፃ እሰጣለሁ፤
- ለዘላለም እወደዋለሁ እምነዋለሁም
- በየዕለቱ በሀልውናው ውስጥ እኖራለሁ።

ራሳችንን ለንሰጠውና ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ጌታ እና አዳኝ ስንቀበለው፣ እርሱ በሄደበት እንድንሄድ ያዘናል። ንይሉን ስንቀበል እርሱን እንድንከተል እንዲሁም በሀልውናው ውስጥ እንድንሆን ድፍረትን ይሰጠናል።

በዕድሜ የገፋን ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን የሞሉ የሕይወት ታሪኮችና ከእኛ በፊት በኖሩ ሰዎች የተጣለውን መሰረት ልብ ልንል

ይገባናል። መጽሐፍ ቅዱስ የሽምግልና ዕድሜን አያጣጥለውም፤ ይልቁንም አሴቶችንና በጎ ጎኖችን ያስተምረናል አንጂ። የእግዚአብሔርን አውነት ሥራዎች በጎላፊነት ያስተላለፋልንን ሰዎች ጥበብ በማስቀጠል ብዙ ማድረግ አንችላለን።

ኢያሱ በ110 ዓመቱ ከመሞቱ በፊት፤ የመራቸውን ሰዎች ሰብሰቦ ሰላላላቸው ቀናቶች፤ አለመታዘዛቸውንና ዐዐታቸውን እንዲሁም የእግዚአብሔርን ምህረትና ታማኝነት አስታወላቸው። ከሺ ዓመታት በኋላ እንኳ በየቤቱ ሊሰቀል የቻለ አዋጅን ተናገረ፤ "እኔና ቤቴ ግን፤ እግዚአብሔርን እናመልካለን" (ኢያሱ 24÷15)። ኢያሱ በሰተርጅናውም አልደከመም፤ ጎላፊነቱንም አልዘነጋም። መሰረታችንን የሚያፀነትን የህንጻውን አዕማዶች ሽማግሌዎችና አለቆች በድፍረት አላሰባቸው፤ "አሁንም እግዚአብሔርን ፍሩ፤ በፍፁምም በአውነተኛውም ልብ አምልኩት አገልግሉትም" (ኢያሱ 24÷14)።

በእድሜ የገፋን ሰዎች በመጨረሻዎቹ ዓመታት ወደ ጌላ ከማፈግፈግ ይልቅ፤ ኢያሱ አንዳደረገው በእምነት እንዲህ እያልን ልናውጅ ያስፈልገናል፤ "ወደ እግዚአብሔር እዘንብሁ" (ኢያሱ 24÷23)። እነዚያ ሰዎች የኢያሱን ግሩም ምክር ስምተው እንደሰጡት ምላሽ ምናልባት የሚያዩና የሚሰሙ ለእኛም "አምላካችንን እግዚአብሔርን እናመልካለን፤ ድምፁንም እንሰማለን" (ኢያሱ 24÷24) የሚል ምላሽ ሊሰጡ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኢያሱ ሊናገር፤ "የእግዚአብሔርን ያደረገውንም ሥራ ሁሉ አውቁ" (ኢያሱ 24÷31) ይላል። ድምፃችን ምናልባት ደካማ ይሆን ይሆናል፤ ነገር ግን ለሌሎች የሕይወትን ውሃ ለማሸ፡ የእግዚአብሔር ፍቅር ስር በልባቸው ውስጥ እያደገ እንደሚሄድ ለማሳሰብ መንፈሳችን የበረታ ይሁን።

9. ስር በሂደት ይሰዳል

"እንግዲህ ጌታን ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ተቀበላችሁት በእርሱ ተመሳሰሉ፤ ስር ሰድዳችሁ በእርሱ ታነፁ።"

ቆላ. 2÷6-7

"በሃያም ሆነ በሰማንያ ዓመት መማር ያቆመ ሁሉ አርጅቷል።"

ሄነሪ 6፡ርድ

ባህላችን የሚሞረከዘው በጣም የቅርብ በሆነው ነገር ላይ እንጂ የድሮው ወይም አዲሱ ተብሎ አይደለም። የቴክኖሎጂው ዓለም በፈጣን ዕድገት ላይ ነው። ህብረተሰቡ ራሱን በዚህ ተጠቃሚ ቢያደርግም፤ አንዳንድ ጊዜ ግን ጎጂ የሚሆንበት ጊዜ አለ። ሲ.ኤን.ኤን /Cable News Network/ በቅርቡ የአዲሱን አይ ፓድ /iPad/ መተዋወቅ በማስመልከት ጋዜጣዊ ኮንፍረንስ አድርጎ ነበር። መግለጫው ከመጠናቀቁ በፊት፤ የምርቱ ባለቤቶች /ፈልሳፊዎች/ ወደ ፊት ይህንን ምርት ስለሚተካው ሌላ አዲስ ምርት ዕቅድ ይናገሩ ነበር።በጣም የቅርብና ትልቅ ከሆነ ነገር ጋር ራሱን ማስኬድ አስቸጋሪ ነው።

በዕድገት ላይ ያለው ፈጣሪ፤ በተለይ በዕድሜ ገፋ ላልን ለዎች፤ ፈታኝ ነው። የእኛ ትውልድ ሕይወትን ከሞዴል ቲ /Model T/ እስከ ሁሉም አይ /Everything/ - አይ ፎን/ iPhone/፤ አይ ፖድ/ iPod/፤ አይ ፓድ/ iPad/፤ አይ ካርድ /iCard/፤ አይ ስቶር/ iStore/፤ አይ ሶርስ/ iSource/ እና የመሳሰሉት ድረስ አይቶቷል። እኛ የተማርነው የያዝነውን ነገር አንዴት መንከባከብ እና ለወጣቱ፤ ወጣቱም ይደሰትበታል ብለን ተስፋ አድርገን ማስተላለፍ እንዳለብን ነው። ይሁን እንጂ፤ ወጣቱ በእጁ ያለውን ትቶ አዲሱ ምርት የላቀ መረጃን የመያዝ አቅም /Memory Capapcity/ አለው በማለት ምንም ያህል በእጁ የያዘው ከአዲሱ ጋር ተመሳሳይነት ቢኖረውም ይመርጧቸዋል። በመረጃ ማዕበል እየተናወጠች ባለች ዓለማችን ውስጥ የቴክኖሎጂ ውጤቶችን የሚያመርቱ ከባንያዎች በቋሚነት